

Cena 13 din

Celje, sreda 9. januar 1991

št. 1 – leto XXV

ZGODOVINA SE
PONAVLJA

Puč v Emu

Z »boljševističnim« pučem so imenovali Jožeta Gubenska za novega glavnega direktorja celjskega izgubaša. Proti volji kolektiva.

SEDEM LET PO
LIPOVEM LISTU

Postanimo dobri in dragi

»Lani smo opeharili številne turiste, ki so drago plačali slabe usluge,« pravi Leopold Perc.

KDO BDI NAD
GORENJEM?

Vsi Atelškovi možje

Pred dvema tednoma se je sestala Atelškova ekipa iz Gorenja.

V IMUNITETA ŠČITI ŽALSKEGA ŽUPANA MILANA DOBNIKA

ZUPAN TEPEL BIRTA

ZDRAHE
V MARIBORSKI
OPERI

Stripotizza odrom

Narejen v Jugoslaviji
rojen v Sloveniji

DROBNE NOŽICE
IŠČEJO VARNO DLAN

Trgovsko podjetje

SIAL

Nudimo vam:
– Avto plašče
– Akumulatorje
– Barve jub
Delovni čas od 6.30–14.30
Se priporočamo!

Dobojska 16 (Hudinja), Celje
tel: 31-193

SEZNAM ZAPLENJENIH NEPREMIČNIN, TRETJIČ

NOVA DOBA

odslej v prodaji tudi
v Ljubljani in Mariboru

Tujega nočemo – svojega nimamo

DOGODKI V SLIKI

Štiričlanski družini Trbovšek iz Ljubnega ob Savinji, ki ji je voda odnesla dom, je gradbeno podjetje »PIONIR« iz Novega mesta v rekordnih enainvajsetih dneh zgradilo montažno enodružinsko hišo, ki so jo tudi notranje opremili.

Na Frankolovem so se v nedeljo spet zbrali krajani. Nadaljevali so žolčne debate o krajevnih težavah in oblasti, prisostvovala pa sta vsej zadevi tudi celjski minister za krajevne skupnosti, Silvester Drevenšek, in premier Mirko Krajnc. Bilo je za zjokati se...

Železarji v Štorah spet delajo. Po prisilnih dopustih, razen za petsto do šeststo ljudi, ki so še vedno doma, so v vseh enotah zagnali proizvodnjo. Od ponedeljka so v Valjarni I. ena izmena, v Valjarni II. dve izmeni in v Jeklovleki dve izmeni.

Pravoslavni božič v Celju, 7. januar 1991, nasproti avtobusne postaje.

Razpis

**Dobre, pogumne
in drzne novinarje**
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

MED NAMI

Kdaj bomo elegantni?

Po osmih tednih in osmih številkah ima Nova doba prvo tožbo in prvih tisoč naročnikov. Da nas boste brali, nismo nikoli dvomili, da smo premalo neposredni pa smo se bali vse do obvestila, da nas tožijo. Zdaj smo vsaj za silo potolaženi. Seveda pa ena tožba še ne prinese ugleda in v to smer, dragi bralci in bralke, se bomo trudili še naprej.

Bralec, novinarski starosta iz Novega mesta (kdo bi si mislil, da so tudi tam že izvedeli za nas!) nam piše, kako je kot mladenič na Masarykovem nabrežju v Celju srečeval nekega gospoda, vedno elegantno oblečenega, z volčjakom ob boku in včasih z damo v kožuhu ob sebi. Pipico da je imel v ustih in se sprehaljal. Bil je, piše naš starejši kolega, sam nekdanji urednik Nove dobe, gospod Pečnik. Kdaj si bo naša maloštevilna stalna ekipa na novo oživljene Nove dobe lahko vzela toliko časa, da bo šla na miren sprehod, nam ni znano. Še manj, kdaj bi si lahko omislil vsak po enega lepega psa in kdaj bi svojim damam lahko privoščili kakšen kožuh. Sicer pa menda ženske kožuhov v teh časih ne marajo, preveč življenj je treba zanje. Kakorkoli, tudi sodoben časopis (ki mu neuki lepijo etiketo »rumen«) zahteva od ustvarjalcev ves življenjski sok, vse skrajne napore in ves čas med enim in drugim kratkim spancem.

Pa se nam menda počasi le svetlikajo boljši redakcijski časi. Ob novem letu smo se namreč iz dneвне sobe Janeza Severja preselili v najete prostore na Aškerčevi 15, drugo nadstropje desno. Sem nam torej v prihodnje pošiljajte svoje prispevke, pripombe, graje in pohvale.

Če nas slučajno ne najdete, nas poiščite v bližnjem kafiču po imenu Mladina (po redakciji je že zakrožila šala, da smo v Novi dobi tako dobri, da nam ekipa iz Mladine lahko le še kavo kuha).

Na kaj bi vas radi posebej opozorili v tej številki? Morda na nadaljevanje objavljanja seznama po vojni zaplenjenega premoženja v okraju Celje. Po dveh nadaljevanjih smo dobili za to gradivo toliko vaših prošelj, da jih nismo mogli prezreti. Želje bralcev

pa so za nas ukaz. Ob tem pričenjamo objavljati tudi seznam novih podjetij. V tej številki napovedujemo tudi pričetek objavljanja feljtona z naslovom **Vetrinjska tragedija**.

S to številko smo tudi razširili prostor, ki je namenjen vašim pismom. Po eni strani zato, ker je vaših reakcij na članke vse več, po drugi pa zategadelj, ker nam očitno zaupate in prejemamo vse več pisem, v katerih nam predlagate teme za pisanje ali pa razgrinjate svoje težave. Tako boste v časniku našli kar dve strani pisem, na posebni strani pa še dve obsežni pismi iz celjskih zaporov.

Izmed člankov naših novinarjev vas posebej opozarjamo na dva o novem vodstvu v celjskem Emu, na naše odkritje pod Trojanami, ko se je zrušil del viadukta, ki ga gradi Ingrad, na ekskluzivno reportažo s srečanja vseh nekdanjih vodilnih delavcev Gorenja, na intervjuja z Vanetom Gošnikom in Leopoldom Percem. Pomudili pa smo se tudi ob zdrakah v mariborski operi, katerim se novinarski kolegi iz drugih redakcij vztrajno izogibajo.

Ob vsem tem pa po našem lepem običaju še povzetki najzanimivejših dogodkov preteklih dni iz regije, domovine in tujine, pa seveda običajne našpičene sredinske strani. Povrh pa še nekaj fotodokumentov iz regije, s praznovanj na novoletno noč, z novoletnega obiska na Madžarskem in z zadnje premiere v celjskem teatru. In za konec – mi nismo iskali prvih novorojencev v novem letu, pač pa smo poiskali fantka in deklico, ki sta bila rojena takoj po plebiscitu. Torej prvega neodvisnega moža in prvo suvereno dekle na Celjskem. P. S.

Kako učinkoviti so lahko nekateri demokratično izvoljeni občinski moške pa preberite na strani 26. Edino nova doba natančno popisuje, kako žalski župan, Milan Dobnik, premikastil svojega soseda, gostilničarja Slavka Podobnika. Vse zato, ker mu Podobnik že nekaj časa kali zaslužni nočni počitek. Drug »učinkovitež« je mozirski izvršnik, Alfred Božič. Na sredinskih straneh preberite vse o tem, kje se je potepal zadnja leta in kako je z denarjem za poplavljenec izsiljeval delavski svet Elkroja.

PISMA	
Reakcije bralcev	Stran 4, 5
Iz zaporov	Stran 27
REPORTAŽE	
Vsi Atelškovi moške	Stran 6, 7
FOTOREPORTAŽA	
Baba je padla	Stran 8
GOSPODARSTVO	
Boljševistični puč v Emu	Stran 8
Lev, ki liže šapo	Stran 8
Ključ je nedvomno v Cinkarni	Stran 9
ZDRAVILIŠČA	
Kovači v nežnih rokah maserk	Stran 10
SLOVENC	
Drobne nožice iščejo varno dlan	Stran 11
FOTOREPORTAŽA	
Novoletno veselje	Stran 12
DOKUMENTI	
Vsi šmarski predsedniki	Stran 14
FELJTON	
Vetrinjska tragedija	Stran 14
POPLAVA	
Kdo žali Mozirjane	Stran 15
DOKUMENTI	
Seznam zaplenjenega premoženja	Stran 15
Seznam podjetnikov	Stran 15
STOLČKI	
Božičkovo božično darilo	Stran 16
INTERVJU	
Vane Gošnik	Stran 13
Leopold Perc	Stran 18, 19
DOMOVINA	
Slovenci so Nemci	Stran 20
ŠPORT	
Aco Pepevnik	Stran 21
SVET	
Madžarska	Stran 22, 23
KULTURA	
Zdrahe v mariborski operi	Stran 24
GLASBA	
Muzika je biznis	Stran 25
IZPADI	
Orgije na sveti večer	Stran 26
Boks ob svečah	Stran 26
FOTODOKUMENTI	
Kabare '91	Stran 32

NOVA DOBA

Nova doba – izdaja podjetja Prese d. o. o., tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p. o. ● Naslov uredništva: Celje, Aškerčeva 15, tel. 24-545 ● Glavni urednik Srečko Šrot, odgovorni urednik Brane Piano ● Cena 13 din, mesečna naročnina 50 din ● Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455 ● Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje ● Izhaja ob sredah ● Rokopisov ne vračamo

KLINKER

KERAMIČNE PLOŠČICE
POPUST do 20%

MOŽNOST OBROČNEGA
ODPLAČEVANJA
POSEBNO UGODNE CENE
TUDI ZA ZADRUŽNIKE

Ljubečna Celje

Tel. (063) 33-421
31-865

POGLEDI

Skušnjave

»Hvala bogu, da imam v občinskem parlamentu tako močno opozicijo – moj ego je tako zavarovan pred kakšnimi totalitarnimi skušnjavami,« je rekel župan. Pa ne kakšen domač, ti tako nimajo močnih skupščinskih opozicij, temveč župan celjskega partnerskega mesta Singna iz Nemčije. Koliko so realne bojzani, da znajo skušnjave premagati Demosov del slovenske oblasti?

Razmere v Sloveniji so nekako ves čas na robu meje, ki ločuje parlamentarno demokracijo od »totalitarne« demokracije. Najhuje, kot sta javno ugotovila le slavo Žižek pred plebiscitom in Pavel Gantar prejšnji teden, je bilo prav v času predplebiscitne evforije, tistega neznoznega nacionalnega in strankarskega enoumja, ki se ga mora bati vsak pošten intelektualec. Vsak izobraženec, ki kot načelo sprejema idejo, da noben cilj sam po sebi ne posvečuje sredstev. Hudo, bi rekli, je še sedaj. Vse bolj postaja očitno, da je plebiscit premalo definiral večinsko voljo Slovencev, saj da smo za »samostojnost« in »neodvisnost« je bilo jasno že prej, njegov izid pa zdaj nekako postaja zaslon, za katerega se da poskriti vse slabosti večinske koalicije, njenih posameznikov v vladi, predvsem pa dejstvo, da slovenska oblast že vsaj od jeseni sem povsem natančno ve, da se od Jugoslavije enostavno en da kar tako odcepiti. Če je že

mogoča nekakšna nacionalna in politična odcepitev, malo manj gospodarska, bi bil komplet samomor Slovenije odcepjati tudi s skupnega jugoslovanskega trga. Pa naj funkcionira še tako nepopolno in »krivično«.

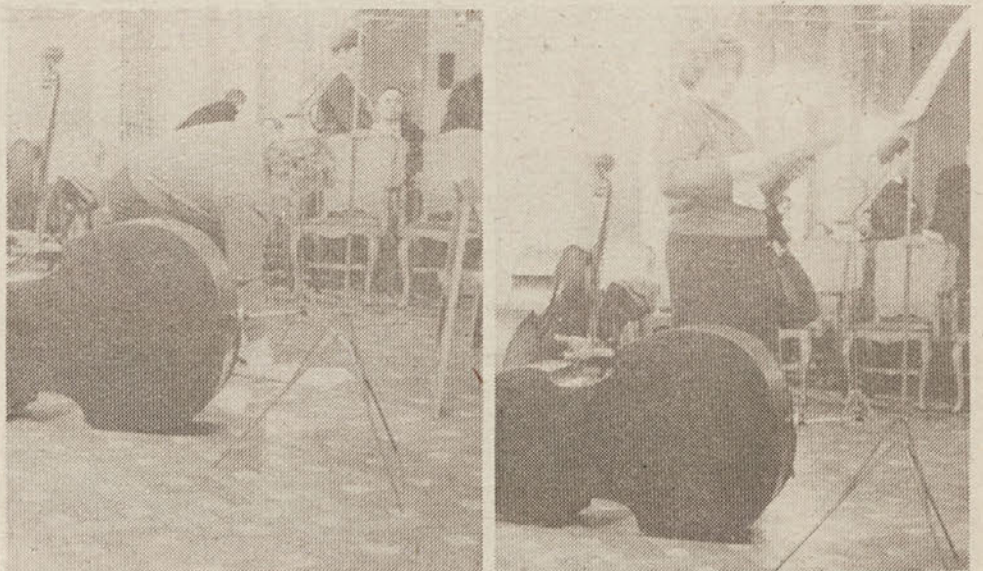
Takoj, ko je večinska koalicija s plebiscitno odločitvijo dobila nekakšno zaupnico svojim funkcionarjem (kar je po mnenju nekaterih bil osnovni namen plebiscita), je pričela polagati karte na mizo. Čeprav so Demosovci še novembra razlagali, da slovenska opozicija zavira sprejem nove ustave, so zdaj sami razglasili, da bo verjetno naj prej dobro sprejeti že obstoječo, pa šele zatem temeljito pripraviti novo ustavo za sprejem. Čeprav je večina slovenskih volilcev živela v svetem prepričanju, da bo plebiscit mejnik slovenskega odnosa do nesprejemljive federacije, je zadnje dni vse več uradnih razlag slovenskih ministrov o tem, kako si razlagajo kakšen Markovičev

ukrep in kako ga bomo v Sloveniji izvajali. Bolje bi bilo, da jim muca poje jezičke, da ne bodo Slovenci preveč depresivni.

Pa tudi informacije v zvezi s slovenskim orožjem, oboroževanjem teritorialnih enot, postajajo strašno informativne. Ne po vsebini, temveč predvsem s tem, ko ničesar ne povedo. Ali je Grubelič res imel kakšne posle s slovensko oblastjo bo sicer skušal na sodišču dokazati urednik Dela plus. Da pa so nekakšni posli z orožjem vsekakor bili je povsem gotovo. In čeprav, dragi bralec, nisi kratkega zgodovinskega spomina, saj se spominjaš vseh krivic, ki ti jih je po vojni in tudi kasneje prizadejala rdeča oblast, naj te vseeno spomnimo še naslednjega: ko je minister Janša še kot mlad fante po Mladini razkrinkaval posle JLA z orožjem, so ga oblasti tožarile. Zdaj Janša tožari druge, ki o tem pišejo, Ja ja, posamezniki obračajo, narod obrne, njihove voditelje pa dajejo skušnjave...

FOTOREPORTAŽA

Celjski godalni orkester, dirigent Nenad Firšt, Kristalna dvorana v Rogaški Slatini

ZAGREBŠKI GLOBUS DRUGAČE O CELJSKEM SREČANJU

Slovenija zahteva polovico Istre

Celjska listina je ostala nepodpisana. Kaže pa, da so hrvaški novinarji izvovali več, kot se je v resnici zgodilo. Globusov making news je približno takšen: deset dni po srečanju Kučan-Tudman smo iz dobro obveščenih krogov izvedeli, zakaj je bilo srečanje tako neodločno, zakaj ni prineslo nobenih rezultatov. Globus piše, da je slovenska delegacija zahtevala od hrvaške del Istre, ozemlje med rekama Dragonjo in Mirno, po nekaterih drugih virih pa celo zahodno polovico Istrskega polotoka.

Novinar Globusa, podpisani kot Tvrško Prpič, trdi, da je bila slovenska zahteva presna, da bi jo javnost lahko izvedela. Zanima ga, če je predsednik Kučan ponudil Hrvatom karkoli za nadomestitev polovice Istre. Prpič se tolaži, da to zdaj, ko trgovina ni uspela, sploh ni pomembno. Prepričan pa je, da je Slovenija želela izkoristiti težak položaj Hrvatske, kjer se mlada demokratična oblast sooča z velikimi nevarnostmi. Hkrati imajo zelo razvito domišljijo...

Zagrebski časopis tudi ugo-

tavlja, da so Slovenci in slovenski mediji do ozemlja med rekama Mirno in Dragonjo zelo sentimentalno razpoloženi. Očitajo tudi Mladini, ki se je poigrala z »novimi mejami Jugoslavije«, ko so nadobudni kartografi ugotovili, da je Stane Dolanc prodal ozemlje, ker je ime reke Dragonje zvenelo neslovensko.

Za konce novinar Tvrško informativno ugotavlja, da v zahodnih istrskih občinah, v Bujah, Poreču in Rovinju živi 70-80 odstotkov Hrvatov, veliko število preostalih narodov pa ima zelo majhno zastopanost in Slovencev je v vseh teh občinah manj kot 5 odstotkov.

Bojazni Hrvatov za Istro so odveč. Kučan in Tudman se o čem takem v Celju nista pogovarjala. Srečanje je seveda vzbudilo veliko pozornost in na žalost je za intimnost v dvoje zmanjkalo časa in priložnosti. Predsednika namreč nikjer nista bila sama! Novinarji smo bili njun nepogrešljiv podaljšek. Zato se sprašujemo, iz katerih zaupljivih virov so hrvaški novinarji izvedeli za slovenske ozemeljske težje – te vire bi lahko zaupali tudi javnosti. Najbrž nima smisla ponavljati, da slovenska delegacija ni izrazila ozemeljskih apetitov po Istri.

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

VPRAŠANJE CELJSKEMU ŽUPANU
Zakaj so vas
izvolili?

V vašem listu s podpisom uredništva v članku Zakaj so vas izvolili? pišete o mojih prizadevanjih za realizacijo našega, to je med drugim tudi socialdemokratskega volilnega programa, na zgraditvi avtoceste Celje — Ljubljana. K vašemu pisanju v tej zvezi ni kaj dodati, razen v toliko, da so moja prizadevanja v smislu, kot vi pišete kontinuirana in so že dala določene rezultate. Članek v Delu, ki je vzrok vašega vprašanja, se nanaša na gradnjo avtoceste Šentilj — Zagreb. Zavze-manje za zgraditev te avtoceste namesto preko Ptuja preko Dramelj, je morda lahko razlog za vaše presenečenje. A ni razloga, da bi bili zgroženi.

Glede avtoceste proti Ljubljani so po vseh sestankih predstavniki republiške uprave za ceste prišli na dan, da ceste ni mogoče graditi takoj iz preprostega razloga: ker trasa ni dokončno določena, dokumentacija o gradnji ni izdelana, niti zemljišča odkupljena. Stvar je tako bila na začetku. Republiška uprava za ceste ni kazala interesa, da stvar kaj premakne. S tem, da se odlagajo ukrepi in dela na pripravi dokumentacije za gradnjo, je moč z denarjem, ki je, mirno graditi drugje. Dejstvo je, da je za razvoj Republike Slovenije najpomembnejša gradnja avtoceste proti Ljubljani in na severni Jadran. To je navsezadnje bilo ugotovljeno že še v danes veljavnem zakonu iz leta 1969. A mimo tega zakona je Republiška uprava za ceste delala vse od leta 1976 od zgraditve polovične ceste proti Mariboru dalje do letos. Stvar se je toliko premaknila, da se sedaj v Celju izdeluje del projektne dokumentacije, da se dela v občini Žalec na odkupu zemljišč in se je začel postopek za izdajo lokacijskega dovoljenja. To na odseku skozi Savinjsko dolino (Arja vas — Vransko) medtem, ko na odseku Trojan še vedno ni znano, kje bi naj potekala trasa. Zakaj ti postopki niso že bili opravljeni v preteklosti, a morali bi biti že v letu 1978, je vprašanje s katerim si danes ne moremo dosti pomagati.

Drugo je vprašanje, ki sem ga načel v svojem članku Delu. Moje mnenje je, da je najbolj smotno zgraditi avto-

cesto proti Zagrebu tako, da se od Maribora do Dramelj koristi že zgrajena cesta. To bi bilo potrebno le razširiti v štiripasovno. To je predvideno in deloma zgrajeno. Od Dramelj dalje bi bilo moč cesto zgraditi po najkrajši in najugodnejši trasi do hrvatske meje. Ni zavreči tudi ideje, da se cesta zgradi do Krškega oz. Brežic in od tu dalje po prav tako načrtovani avtocesti proti Zagrebu. Po mojem mnenju je za slovenski prostor koristnejše če se cesta zgradi na enega od načinov, kot sem zapisal, kakor pa, da se zgradi preko Ptuja in Mac-lja. V tem primeru, bi cesta služila predvsem tranzitu. V primeru odcepa pri Dram-ljah (ev. Tepanjah), bi ta ce-sta imela široko zaledje celotne Celjske oz. Savinjske in Koroške regije. Odprlo bi se manj razvito Kozjansko. V primeru gradnje v smeri Brežic, se poveže ves severo-zahodni del Slovenije še s posavskim in novomeškim območjem. Na opisan način zgrajeno omrežje avtocest odpira Celju dobre razvojne perspektive. Saj bi mesto bilo na vse strani dobro prometno povezano in v središču prometnih tokov. A znano je, kakšnega pomena je to.

Ne vem, kaj je v tej koncepciji zaslužilo neugoden od-mev pri vašem listu. Razen, če uredništvo vašega lista smatra, da je že v osnovi zamisel zgrešena in v nasprotju z interesi našega prostora. V sedanjih fazi gre za idejo. Ni povsem nova. V preteklosti so podobne zamisli že obstojale. Ne v taki obliki. Stanje je danes tudi drugačno, ker je določene danosti, npr. že zgrajeno cesto Hoče — Arja vas potrebno upoštevati. Rešitve, zapisane v članku v Delu, v ničemer ne pomenijo odstopanja od prizadevanja za realizacijo osnovnega programa avtoceste Celje — Ljubljana, njegovega odla-ganja ali podobno. Zadevni in podobni članki bi morali biti prispevek na pridobitvi legitimacije ideje v javnosti in na kasnejšem njenem izvajanju v življenju. Na tem področju lahko Vaš cenjeni list in njegovo uredništvo, v kolikor je to skladno s program-sko koncepcijo lista, odigrata vidno vlogo.

ANTON ROJEC, Celje

LEVŠKI GOSTILNIČAR BI RAD VEČ SEKSA

Pirh ugrabil Tajke

Spoštovani ustvarjalci Nove dobe!

Sporočam Vam, da sem za ne-sojeni Pirhov bordel izvedel šele iz vašega časopisa. Ne vem od kod in kako se Vam je porodila misel, da sem idejo za kaj takšnega prodal Pirhu prav jaz. Moram pa reči, da smo si v Bangkoku s prijateji in našimi ženami ogle-dali sloviti PAT PONG in Patta-yo, kjer pa so tovrstni lokali kar solidno urejeni. Če bi idejo prodal Pirhu jaz, bi njegov bordel izgledal čisto drugačen kot ga opisujete Vi.

So pa podobni bordeli, kolikor vem, v nekaterih drugih azijskih državah. O tem Vam bo lahko

morda več besed povedal vaš glavni urednik Srečko Šrot, ki je letos v Aziji preživel mnogo več časa kot jaz. Sicer pa — pri pisanju vam še naprej želim mnogo uspehov, duhovitost se pa tudi ne posreči zmeraj. To vsi vemo, a poskušati menda ni greh. Skratka — bodite še naprej kritični, zabavni in ostri ter pogumni, pa čeprav pod prispevki ni podpisanih avtorjev. No, tako je lahko pogum še večji!

Oprostite, ker sem prispevek napisal kar z roko. Sem namreč v bolnišnici na opreciji komolca! Upam, da bo čitljiv.

JANEZ VEDENIK

Šmarski
župan
sesul
Bulca

Spoštovani gospod odgovorni urednik!

Ne bom se skliceval na zakon in zahteval, da to pismo objavite. Računam na Vašo poklicno etiko in Vas prosim, da to storite. Če bi se osebno poznala, bi se verjetno lahko skliceval tudi na Vašo moralo.

V peti številki Vašega časopisa je bil objavljen članek z naslovom Marijino oznanenje. Vsebinska članka je laž oziroma izmišljotina, kar je najbrž vsaki bralki ali bralcu jasno. Zame je bil ta članek žaljiv.

Tudi v naslednji šesti številki Nove dobe ni šlo brez omenjanja mojega imena v članku Šmarski župan sesul Bulca. Stvar posameznika je, kako si nekateri besede razlaga. Ni pa stvar samo posameznika, če o drugem piše netočnosti ali pa laži. Naj laži ali netočnosti v tem članku navedem:

1. O »dunajski šoli« jaz občinski skupščini nisem govoril in tudi nimam zaslug, da so bili poslanci v skupščini z njo seznanjeni. To dokazuje magnetogram zasedanja skupščine, ki je piscu tega članka lahko na razpolago v tajništvu skupščine.

2. Minister Paš v razgovoru med gospodom Bulcem in menoj ni posredoval, kar lahko tudi sam potrdi. Menim, da za kaj takega tudi ni bilo potrebe.

3. Zadnji stavek v tem članku je zelo dvomljivo napisan in ga ocenjujem kot natolcevanje. Sam se do danes nisem niti gol niti oblečen kopal v novem bazenu Atomskih Toplic. Torej sem bil na tisti strani, ki je, kakor piše v članku, po razpravi krenila domov. To lahko potrdi med drugimi tudi Vaš poročevalec ali informator.

V pričakovanju da netočnosti, predvsem pa laži o meni v Vašem časopisu ne boste več objavljali, Vas lepo pozdravljam.

FRNČ POTOČNIK,
PRESEDNIK SO
ŠMARJE PRI JELŠAH

Izjava

Društva za varstvo okolja Celje

Na željo dajem sledečo izjavo: V letih 1964/65, ko sem bil zaposlen v Cinkarni kot vodja gradbenih investicij, je prvič prišlo do ideje o gradnji TiO₂. Investicijski elaborat je predvideval tudi ekološki del in sicer izgradnjo tovarne gipsa ali cementa iz odpadne kisle sadre pri proizvodnji TiO₂. Predvideno je bilo, da se kislina iz odpadne sadre recirkulira v proizvodnjo, ostali del odpadkov pa bi se predelal v sadro ali njene nadaljnje proizvode ali pa, z dodatki, proizvajal cement!

Po izjavi pokojnega dipl. ing. Draga Čeha, tedanjega direktorja Cinkarne Celje, je Hakija Pozderac, takratni finančni minister SFRJ, takšno rešitev odklonil rekoč: »Ovo Slovencima ne treba!« Na zahtevo direktorja Čeha smo zatem predelavo odpadkov z razumljivim odporom črtali.

Tak način dela je bil tudi eden od razlogov (vendar ne glavni), da sem se lažjega srca poslovil od domačih krajev, ki so mi vedno zelo veliko pomenili.

V primeru, da bi TiO₂ postavili po prvotni zamisli, bi bila to za Celje velika in ekološko nesporna pridobitev. Proizvodnja TiO₂ je takrat pomenila tudi ekonomsko stopnjo razvitosti neke države, kot nekaj časa prej proizvodnja žveplene kislina na glavo prebivalstva.

Na žalost so takrat izločili iz investicijskega elaborata tudi moderno in ekološko čisto proizvodnjo cinka in predvsem NPK gnojila, za kar je v bistvu bila grajena nova žveplena kislina. NPK gnojila so prenesli, kolikor je meni poznano, v Kutino.

JANKO RUČIGAJ, dipl. ing.,
Heimberg, Švica

NASILNA MOBILIZACIJA SLOVENCEV V NEMŠKO VOJSKO

Na drugi strani pekla

V Vašem listu števil. 6 z dne 19. 12. sem na strani 11. prebral vaš članek: Po sili vojak in Na drugi strani pekla. Zelo resnično in čutno ste pisali o kalvariji štajerskih fantov, ki so bili prisiljeni obleči tujo uniformo. Preživeli pa smo morali 45 let nositi osramotilni pečat »švabovca« zapostavljeni, šikanirani, zavrženi.

Res, danes smo stari 70 let – in naša resnica šele sedaj po padcu »boljševizma« sme in počasi prihaja na dan – mnogi tudi te niso dočakali.

Nekaj tednov pred »Kočevsko spravo« sem napisal

FRANKOLOVO: BAZEN POGOLTNIL ŽUPANA

Konec samovolje

PREDBOŽIČNA REVOLUCIJA NA FRANKOLOVEM

Predsednik proti vsem

Ali je nadaljevanje o aferi v Frankolovu v časopisu Nova doba že končana ali ne, ne vemo. Vemo pa, da je napisanega precej več, kot smo nekateri, ki imamo nekaj vpogleda v stvari, pripravljeno sprejeti. Zato nam dovolite krakto pojasnilo.

Spomladi 1990 smo v Frankolovu na demokratičen način izvolili predsednika in člane sveta KS. Krajevna skupnost šteje nad 1500 krajanov, od tega jih ima volilno pravico okrog 900. Z veliko večino so krajanji za svojega predsednika med tremi kandidati izbrali g. Milana Dečmana, ki je vodil KS že pred tem nekaj časa.

Pol leta po volitvah lahko slišimo in prebiramo izjave, ki govorijo o njegovi nespobnosti, samovoljnosti in številnih napakah, ki naj bi jih zagrešil. Ali to pomeni, da smo Frankolovčani ljudje, ki nepremišljeno zaupamo oblast človeku s takimi pomanjkljivostmi že eno mandatno obdobje? Prav gotovo ne, ampak je ponovna izvolitev g. Dečmana bila priznana krajanov za dobro delo. Zato se sprašujemo ali lahko jemljemo resno »v zraku obviselo nezaupnico« (Nova doba 20. 12.) peščice krajanov, ki so sličali zbor krajanov nekaterih zaselkov Frankolove-

DANES SMO, JUTRI NISMO

Vsi velenjski predsedniki

Spoštovani, v rubriki Danes smo, jutri nismo vašega cenjenega in vplivnega tednika je prišlo izključno po vaši krivdi do nekaterih netočnosti.

Stranka, katere lokalni predsednik sem, se od kongresa naprej imenuje Liberalno-demokratska stranka. Zankrat pač nimam niti najmanjšega namena predstavljati Grosovih obrtniških liberalcev, ki predstavljajo svojevrsten neokonzervativizem na slovenski politični sceni in se jih ne bi sramovala nobena poštna nacionalsocialistična stranka.

Podobna analogija najbrž sledi iz predstavitve Pankraca Semečnika, kjer zasledimo, da imajo velenjski socialisti »v republiškem zboru občin in slovenskem zboru združeni

pismo na podoben temo – vendar mi nedeljski list tega ni objavil. Zato sem toliko bolj vesel, da sem to prebral v Vašem cenjenem časopisu »Nova doba« za kar se Vam prav iskreno zahvaljujem. Lepo bi bilo če bi Vaš list s takim pisanjem še seznanjal svoje bralce.

Naj ponovim še enkrat svojo »veliko zahvalo« Vam vsem avtorjem članka za res dobro globoko resnično pisanje. Želim Vam uspešno poslovno novo leto 91.

PETAN POLDE
Jurklošter

p. s.

Upam, da boste ustrezne popravke objavili v eni od prihodnjih števil.

DOBER DAN, OROŽJE

Slovinci radi streljamo

V vašem članku »Slovinci radi streljamo« pišete tudi, da so nekateri republiški funkcionarji dobili avtomat kot poslovno darilo in da je to dokaz da Slovinci radi streljamo.

Zanimalo bi me, če so ti republiški funkcionarji tudi morali imeti nabavno dovoljenje in

Zakaj Slovencem ne zaupamo orožja?

Skoraj ne mine dan, da dnevno časopisje posebno DELO ne bi poročalo, da so na meji posebno v Sentilju prijeli tihotapce streliva in orožja. Skoraj v vseh primerih gre za državljane drugih republik, tu in tam pa se med njimi znajde tudi kakšen Slovenec. Tudi, če pri komu najdemo 25 kom. revolverskih nabojev že o tem pišemo. Lovci tu niso izjeme, če gre za kvalitetno lovsko strelivo, ali za strelivo v kalibrh, ki jih pri nas ni mogoče dobiti in ki se pri nas ne izdelujejo se gre pač k sosedom preko meje. Kartonček ali dva streliva res ni nemogoče dati v žep. Če te pri tem zasačijo je težko, je pa popolnoma razumljivo. Za nakup potrebuješ nabavno dovoljenje, pa kup administracije na občinah, kar za tistih 30 US dolarjev pač ne dobiš kartonček kvalitetnega streliva.

Za kaj v bistvu gre? Gre preprosto za to, da smo Slovinci napram državljanom drugih republik diskriminirani pri izdajanju dovoljenj za nabavo civilnega orožja – v glavnem pištol in revolverjev – ker se ta dovoljenja zelo težko izdajajo posebno za kaliber 9 mm.

Ko so se zbirali prostovoljci nekakšnega samozvanega društva BOŽUR je televizija prikazovala sezname prostovoljcev iz katerih je bilo razvidno, da so vsi bili oboroženi s civilnim orožjem velikih kalibrov. Da ne bo pomote, to je bilo nekje v Srbiji.

Kot strokovni sodelavec novega podjetja, pa imam v to problematiko še poseben vpogled. Upam si trditi, da vsak dvajseti obiskovalec, ki obišče to trgovino ob pogledu na orožje sprašuje, kako je mogoče priti do revolverja ali pištole. Ne bom navajal vseh komentarjev, ki nastajajo ob pojasnjevanju, kako priti do civilnega orožja, naj omenim samo dva. Tako pravi eden, imam sedem pušk, pa ne morem dobiti nabavnega dovoljenja za pištolo, medtem ko drugi n. pr. pravi, saj ne gre za to, da bi jo uporabljal, ampak rad bi jo imel doma ob tem pa še pove, da je na svoji občini obvestil odgovornega delavca in mu dejal: Povem ti, če ne dobim regularno nabavnega dovoljenja, bom kupil pištolo na črno. Kaj pa lovci? Na istem so kot ostali državljani. V veliko primerih gre za slabo zadeto divjad, ki bi ji bil res potreben usmrtilni strel v vrat.

Treba je stopiti dva do tri korake od divjadi nazaj in oddati usmrtilni strel in pri tem divjad razmesariti. Da se lahko na takšno daljšavo s puško poštno zgreši ni nobena umetnost. Medtem ko je pri nas tako, kakor pač je, te državljani iz drugih republik ponoči budijo iz spanca z vprašanjem »ima li ovakav pištolj ili revolver 9 mm ili duge cjevci« in temu podobno.

Naj navedem še en primer. Ne vem po kakšnem čudnem naključju je zvedel da tu in tam komu naredim ali obnovim kopito lovske puške. Prišel izpod daljnje Kozare in bil prisoten pri obnavljanju kopita. Pogovor je tudi nanesel na civilno orožje, pa je možak privlekel na dan kar tri pištole in za vse tri je imel orožni list, pa je bil navaden kmet z bolj zanikrno puško.

Poglejmo še kako je drugje? V ZDA greš v trgovino, izbe-

S spoštovanjem!

DRAGAN MARTINŠEK,
predsednik Liberalno-demokratske stranke Velenje

orožni list in če sploh znajo ravnati s takim orožjem kot jim je bilo podarjeno.

Slovinci smo pri izdajanju orožnih listov naravnost zapostavljeni in vas zaradi tega prosim, da objavite priloženi članek, ki obravnava to problematiko.

reš pri trgovcu orožje in strelivo, trgovec se pri oblasteh zanima, če nisi terorist ali kriminallec in v enem ali treh dneh lahko dvigneš brez težav izbrano orožje in strelivo. Čas od ena do treh dni je zelo različen, pač od zvezne države ZDA kjer kupuješ. Če bi predsednik ZDA Bush hotel uvesti takšen režim kot je pri nas, bi odletel iz položaja v enem dnevu.

V ZRN je to po posameznih deželah precej različno. V sosednji Avstriji lahko dobiš civilno orožje vsak državljan, ki ni kriminallec in dobi orožni list za posest. Imeti ga mora torej doma. V javnosti pa ga nosijo precej iste službe kot pri nas in lovci. Na meji zaplenjujejo tudi plašilne in plinske pištole, čeravno so skoraj v vseh evropskih državah v prosti prodaji državljanom starih od 18 let naprej. Sam se spominjam, da sem kot mulc kupil v stari Jugoslaviji takšno pištolo brez težav. Zgleda, da se bodo te zadeve začele premikati na boljše, vendar tako kot se sedaj dela ni izgledov, da bi se kaj spremenilo. Čujejo se glasovi, da bo še slabše, čeravno slabše že ne more biti. Posebno poglavje so pristojbine za nabavno dovoljenje in orožni list. V letu 1988 so pristojbine znašale 28.000 starih din, januarja 1990 1.650 in sedaj že 1.800 din. Gre menda za zvezni predpis, ki je prekoračil vsako razumno mejo. Če računamo, da stane dobra pištola domačega proizvajalca kal. 7,62 mm le cca 2.900 din potem znašajo pristojbine nad 60% vrednosti pištole, torej preganjo in pretirano za naš standard.

Pa ni samo to. Imamo pretirane stopnje carine in prometne davka in še posebnega davka za JNA, ki ga ne pozna nobena evropska država. Če hoče podjetje uvoziti orožje in strelivo mora plačati za carino, prometni davek in špediterske stroške 91% brez da je zaslužilo pri celi zadevi en sam dinar. Za uvoz tega pa velja še poseben režim »D« dozvola, ki se dobi, samo v Beogradu. Če hoče biti Slovenija suverena, potem se mora dosedanjemu režimu dajanja dovoljenj upreti in izdajati dovoljenja za uvoz v Slovenijo. Pretirane carine in prometne davke, pa je treba znižati na evropsko raven. Da ne bo pomote, tudi to spada k suverenosti, davek JNA pa takoj in popolnoma ukiniti. Nam danes ni potrebna vojska, potrebujemo pa policijo in nekaj teritorija ne obrambe. Vsak Slovenec pa naj ima, če že hoče pištolo doma.

Če se spominim, da so v »knjiški revoluciji« novinarju pokazali cel arzenal orožja od navadnih lovskih pušk do strojníc, potem sam mislim, da bi se znašel tudi kakšen »panzerfaust« ali pa celo raketa zemlja – zrak, potem pa tudi vemo, koliko je ura.

Avstrijski veletrgovec mi je pripovedoval, da je na mejno področje z nami prodal nad 1.200 navadnih pušk, predvsem navadnih enocevniških šibrovk. Takšne puške ni kupil nobeden od Avstrijcev, pa tudi ne od Slovencev. Te so šle na jug naše države in še naprej na srednji vzhod. Teh 1.200 pušk je bilo prodanih samo v enem letu.

Sigurno pa je tudi v Sloveniji precej neprijavljeno orožje, zato bi bilo umestno, da bi nova oblast dala državljanom možnost, da ga lahko državljani brez

posledic kazni prijavijo in tudi dobijo orožne liste. O tej zadevi sem se pogovarjal na pristojnem mestu, kjer pa so mi dejali da so že poiskovali v drugih republikah, da pa ni bilo kaj prida uspeha.

Za Slovence sem prepričan, da bi odziv na takšno akcijo uspel, seveda ob tako visokih pristojbinah malo verjetno. To bi tudi bila prilika, da se nevarno orožje izloči.

Tihotapljenje orožja ustvarja na meji po nepotrebnem dolge kolone-in nepotrebno čakanje na prehod. Če gre za nekaj nabojev ali kakšno pištolo ne bi delal problemov, saj imamo kaznovalno politiko. Kadar pa gre za očitno prekupčevanje orožja in streliva bi po kratkem postopku zaplenil avto, za kazen pa se tako ve.

Novi oblasti predlagam znižanje taks za civilno in lovsko orožje na sprejemljivo raven odgovarjajočo našemu standardu in evropskim normam. Znižanje carine in prometnih davkov tudi na evropsko raven (Na Madžarskem znašajo vsi stroški za uvoz orožja skupaj z prometnim davkom le 40% – so torej daleč pred nami). Vsakemu državljanu za katerega se predvideva da ga ne bo nepravilno uporabil in da ni kriminallec naj se izda orožni list za posest civilnega orožja, ki ga ima lahko le doma. Izdajo dovoljenja za uvoz streliva in orožja se naj prenese na republiško raven.

Naj navedem še kot zanimivost, da je v sosednji Avstriji, najtežje dobiti dovoljenje za prodajo orožja, za apoteke in za dimnikarsko obrt. Prvi dve imata opraviti z nevarnimi snovmi in mamili in se dovoljenja izdajajo samo do te mere, da je nek okoliš s potrebnimi pokrili, medtem ko mora dimnikar umreti z ozirom na to, da ima svoj okoliš, če v redu opravlja svoj poklic doživljenjsko. Tako imamo v sosednjem Grazu le tri trgovine z strelivom in orožjem.

Lovcem pa bi morali brez izjeme zaupati civilno orožje, če smo jim že lovskega. Ko sem se na pristojnem mestu zanimal kako je s to zadevo sem dobil odgovor. Temu ste lovci sami krivi, saj ste sodelovali pri pripravi Zakona o orožju in izrecno na vašo zahtevo so bili pištole in revolverji izločeni kot lovsko orožje. Torej je ob nastajanju zakona botrovala takratna garnitura na lovskem vrhu.

Situacija, ki sedaj nastaja pri nakupih civilnega orožja pa je naravnost groteskna. Vzrok so knjiški vstajniki, ki so do zob oboroženi. Kakor mi je predstavnik velikega trgovskega podjetja v Zagrebu pripovedoval je situacija približno bila takšna: Če je v bivši Vojni krajini kjer so 80% delovnih mest na notranjih upravnih zasledali Srbi in če je 75 Hrvatov prošlo za civilno orožje, ga je dobil eden, če pa je 25 Srbov prošlo za isto orožje jih je orožje dobilo 24. Da pa bi se situacija sedaj izravnila razpolagam s po-

datki, da je na Hrvaškem v zadnjem času bilo izdanih nad 100.000 nabavnih dovoljenj za civilno orožje. V glavnem se izdajajo dovoljenja za revolver 357 magnum, ki ga sicer Crvena Zastava izdeluje, vendar ga deli po kapljicah. Kar srečo moraš imeti, da kot trgovec prideš do njega. Ker tega orožja sploh skoraj ni na domačem trgu, ga veselo prodajajo preko meje in tako so vse trgovine za mejo dobesedno obsejane od naših sosednjih kupcev. Pri Sigurtu v Grazu boste našli v trgovini stalno najmanj 20 Jugoslovanov, ki veselo kupujejo magnume. Ta trgovec je s spretno reklamo v Nedeljnem Vjesniku čez celo stran objavil s pomočjo našega reporterja, kako lahko v Avstriji kupuješ orožje in kako ti ga potem pošljejo po pošti.

Medtem ko mi Slovinci za lučjo skoraj lahko iščemo tistega, ki ima nabavno dovoljenje za pištolo in revolver in so naše trgovine prazne, pa preko meje veselo trgujejo na naš račun in zapravljajo devize.

Kolikor sem s situacijo seznanjen nima niti eno podjetje dovoljenje za uvoz revolverjev in pištol. Ker se v inozemstvu kupuje samo kvalitetno orožje in v glavnem revolverji znamk Taurus, Smith & Wesson, Colti, Pythoni, King Cobre, itd. po ceni 1.000. do 2.000 DEM in še več in če računamo nad 100.000 nakupov in še jih bo se bo izdalo v devizah najmanj 150.000.000.- DEM, da o ostalem orožju sploh ne govorimo in če računamo, da bi to orožje lahko kupili domači trgovci v inozemstvu bi pri tem prihranili sigurno polovico te vsote, saj za njih veljajo popolnoma druge cene pri nakupih v inozemstvu bi lahko prihranili kar precej deviz. Edino kar pri tem moti so zopet nenormalno visoke carine in prometni davki. Vse to kaže očitno na našo neuglasnost, neznanje, gospodarsko neposlovnost, slabo informatiko in še marsikaj bi lahko naštel.

Republiški sekretariat za notranje zadeve skupaj z Gospodarsko zbornico si lahko podata roke, ker nista v stanju teh nakupov ustaviti na meji s tem, da bi našim slovenskim podjetjem izdajala dovoljenja za nabavo orožja v inozemstvu in ga lepo prodajal sosedom. Našo neumnost pa veselo izkoriščajo Avstrijci vse tja do Dunaja, ko našim državljanom veselo prodajajo revolverje, pištole, municijo in še marsikaj.

Zgleda, da vsi veselo upoštevajo Markovičev predlog, ki pravi, dragi državljani, kar veselo kupujte devize, vendar jih ne držite v nogavicah, jaz bi samo še dodal in veselo jih nosite preko meje za nakup revolverjev in pištol.

VALTER DVORŠEK,
Strokovni svetovalec za lovsko orožje in balistiko pri podjetju ALLSPORT d. o. o. Zalec

Gospodu Prepadniku!

Ne zanikamo, da ste bili poslanec kraja, oziroma krajevne skupnosti in ne SDK. Vseeno pa mislimo, da niste mogli živeti dvojno življenje, posebej še, ker ste imeli pomembno funkcijo: predsednik občinske komisije za družbeno nadzorstvo. Najbrž se strinjate, da ste bili dolžni tudi kot vodilni delavec SDK ukrepati, če je šlo v občini kaj narobe, ne glede na to, če ste bili poslanec krajevne skupnosti. Da je šlo pri stanovanjih EMO narobe, pa je piko na i postavilo Ustavno sodišče RS. Upamo, da smo se razumeli in da vaša razlaga ne pomeni, da občan, kot zasebnik, ne sme krast, če je na primer policaj, pa lahko.

Uredništvo

Pojasnilo

Nova doba je v 7. številki 26. decembra 1990 v prednovoletni štortiji zapisala, da je naš podpredsednik Peter Kavalar kar samega sebe imenoval v komisijo za varstvo okolja in urejanje prostora pri IS SO Celje. Resnica je povsem drugačna. Upravni odbor je 12. decembra predlagal omejenega za člana in predlog pismeno posredoval izvršnemu svetu. Ta o predlogu še ni odločil. Res pa je, da je Peter

Kavalar že nekajkrat bil na seji te komisije, kot novinar. Seje so namreč javne. Zategadelj menimo, da bi bilo prav, če bi tudi vaše »štortije« zadostile osnovnemu načelu novinarskega pisanja, namreč da so resnične. Škoda bi bilo, če ne bo tako, saj sicer cenimo vaš časopis, ki prinaša v celjsko srenjo, in širše, precej svežine.

Za društvo za varstvo okolja Celje
Tajnik:
Rado Bužan

FOTOREPORTAŽA

Monolog Ivana Atelška

Ti si bil tudi en fakir ti...

Pa takole majhnega si se delal na sodnji.

Se mene je tista sodnica za vsako figo klicala k sebi.

Potem smo pa norce brili iz nje. Jaz sem na eni obravnavi kar cajtnega bral.

Potem sem jim pa rekel: Poslušate, če nimate bolj pametnega dela, mi ga imamo!

KDO BDI NAD GORENJEM?

Vsi Atelškovi mo

»Človek mora biti freh!«, mi je lani v pogovoru na njegovem domu nad Šmartnim ob Paki ob kozarcu doma pridelanega vina dejal Ivan Atelšek, oče današnjega koncerna Gorenje, ki je še vedno čil in aktiven. Takrat sem vsaj delno spoznal tega moža, ki je vedno znal stvari govoriti naravnost in ki mu je bila skrb za lastno podjetje in delavce pomembnejša od naklonjenosti političnih kvazi mogulov. Nekaj dni pred koncem starega leta sem imel izjemno priložnost, da vsaj površno spoznam tudi njegove nekdanje sodelavce. Ljudi s kate-

rimi je Ivan Atelšek pravzaprav gradil Gorenje in mu namenil izjemno vlogo v slovenskem gospodarstvu, pa tudi mednarodno priznanje konkurence. V Doli Suhi pri Rečici ob Savinji stoji znana gostilna Atelšek, ki jo vodi brat Ivana Atelška. V popoldanski tišini, dva dni za božičem, so proti gostilni drseli avtomobili, nekaj je bilo med njimi kar limuzin. Iz njih so stopali starejši možakarji, si na pragu otresali čevlje, vstopali v posebno sobo in se pristrčno pozdravljali. Na mizah je bilo nekaj hladnih dobrot, vina, za njimi pa

kmalu skoraj vsa dogovorjena družina. Sami upokojeanci, katerih poti so se po odhodu Ivana Atelška iz Gorenja vsaj navidez razšle, vsako leto pred Silvestrovim pa se dobijo prav na tem kraju. Gre morda za starce, ki znajo le obujati spomine, ki so vedno lepši od resnice, ali za kaj drugega, sem se spraševal?

Beseda je dala besedo, dobromamerna zbadljivka je obudila staro zgodbo. Kako so silom prilike tihotapili čez mejo nujen material, da se proizvodnja ni ustavila. Kako so se znebili sitnega sindikalista šele potem, ko so mu dokazali, da v proizvodnji otipuje delavke? Kako so v tujino prodali prvi izdelek, kako so morali umakniti iz tiska reklamo za pralni stroj s sloganom »Naj vam pove tista, ki ga že ima!«, ker so tercialke zagnale vik in krik. Kako so razprodali zaloge, ko so prvi pri nas za tehnični izdelek uvedli posojilo. Pa kako je Atelšek ob sobotah pušal svoj služ-

beni miletrecento na tovarniškem parkirišču in so do ponedeljka vse izmene delale s polno paro, ker so mislili, da hodi po fabriki.

Med napol šaljivimi spomini pade tudi kakšna premišljena misel. Recimo, da takšna velika tovarna vendarle potrebuje eno komando in nekaj ljudi, ki izvajajo enotno poslovno politiko. Predvsem pa, da so danes stvari preveč postavljene na glavo. Ko so oni gradili Gorenje, so se ves čas trudili, da so material in komponente za proizvodnjo kupovali čim ceneje, prodajali pa po normalnih cenah. Atelšek to pove še drugače: »Zaslužiš takrat, ko imaš denar, ko kupuješ. Ko prodajaš, se ne da ničesar zaslužiti...«

Vmes prihaja na mizo večerja. Najprej ajdovi štruklji pa juha, kuhana govedina in pražen krompir, repa, potem svinjina z graham in mlad srnjak, pomfri in solata, jabolčni zavitek. Vina

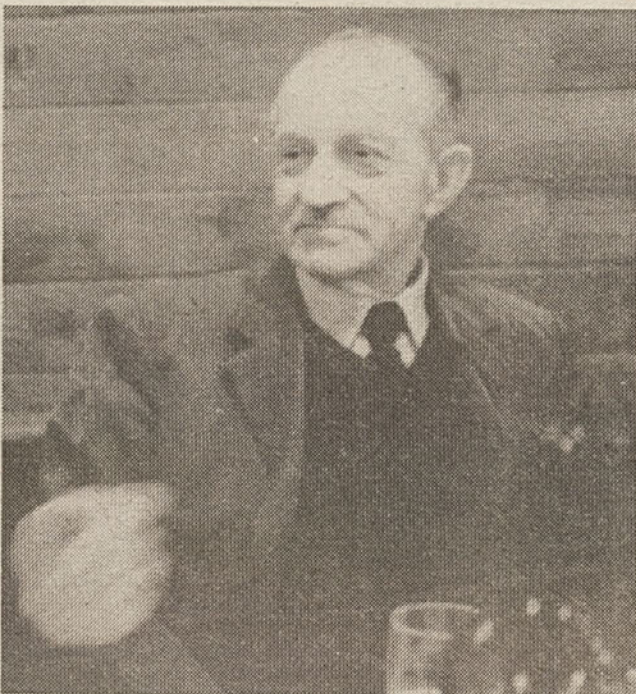
Ni ju več

Avgust Jeriha in Ivan Živko sta nesrečno umrla razmeroma mlada. Bila sta nekakšna marketinška desna roka Ivana Atelška. Njuna tragična smrt je takrat zelo prizadela ekipo Atelškovih mož, tako osebno kot tudi poslovno.

Anton Glušič:

Vse od začetkov in do odhoda v pokoj v Gorenju vodil finance in računovodstvo. Bil je Atelškov finančni mozeg, vedno vedel, kje je denar in kaj je z njim. Poznal vse jugoslovansko bančništvo, zakone in predpise, iskal v njih luknje, da je Goreje čimveč prigospodarilo. Popolnoma se je vklapljal v Atelškovo osnovno strategijo: obvladati vhodne stroške in finance nasploh. Svetoval tudi proizvodnji, nabavi in prodaji kje se denar izgublja, kjer bi se dalo privarčevati ali več zaslužiti. Poslovni partnerji so ga poznali po tem, da zadostuje njegova beseda in računi bodo v roku poravnani.

Jože Kralj:

Pomočnik direktorja nabave vse do odhoda v penzijo. Skrbel predvsem za operativno v nabavi. Tih, vesten in marljiv.

Jože Kompan:

Dobesedno gradil Gorenje. Vse proizvodne hale, ki stoje še zdaj, so bile zgrajene pod njegovo komando. Bil pod neprestanim pritiskom z dveh strani. Atelšek je od njega zahteval ceneno, toda tehnično ustrezno in skladno gradnjo, inšpekcije od zunaj zahtevale gradnjo strogo po predpisih. Večkrat imel tudi težave z inšpekcijami, policijo in sodnijo.

Anton Hren:

Nastopal v dveh vlogah. Kot varnostnik (večasih so temu rekli, da se je ukvarjal s higiensko tehnično zaščito) in kot dvorni lovec. Vedno bil navzoč pri sprejemu novih delavk, dajal nasvete kako se obnašati, kako ravnati v primeru nesreče, kako iti k zdravniku, če človek zboli. Vedno imel v žepu kakšno tableto proti glavobolu. Večkrat hodil po proizvodnji in dalavke spraševal po počutju. Naziv dvorni jager se ga je prijel, ker je organiziral lov za vodstvo Gorenja in poslovne partnerje.

žje

ni ne preveč ne premalo. Govorijo o jagah, na katerih so bili skupaj, o poslih, ki so jih speljali, o negotovosti, prežeti z optimizmom, kadar so se lotevali novih programov in tehnoloških postopkov, o težavah s politiko in sodnijo (»Ja, tista sodnica v Celju, bog ji daj večni pokoj, je bila pa vsa pasja na nas...«). Ves čas je opaziti, da se može med seboj še predobro poznajo, pravzaprav res prisostvujem nekakšnemu ritualu obujanja spominov. Ampak misli niso prav nič senilne,

skorajda niti za trenutek obrazi sentimentalni. Preveč so dali skozi in preveč so navajeni biti aktivni. Večina se še zdaj, v penziji, ukvarja s kakšno pridobitno zadevo. Ta z mednarodnimi gospodarskimi zadevami, drugi s svetovanjem, tretji s skromno popoldansko obrtjo... Ivana Atelška vsi tikajo, ampak vsak reče »Ti, direktor...« Ljudje se spoštujejo. Pa niti besedica ne pade čez današnje Gorenje. Morda, je mogoče razvozljati, sicer danes v koncernu ni vse v najlep-

Letos sta manjkala

Jože Herlah:

Bil desna roka Atelška za splošne posle, kadrovske problematiko, informatiko in organizacijo. Po njegovi zaslugi je bilo leta 78 Gorenje prvo slovensko podjetje z zavidanja vrednimi računalniškimi zmogljivostmi.

Jože Kovač:

V letih 61 in 62 postavlja na noge Gorenjev Servis.

Anton Kumer:

Direktor Gorenjeve zunanje trgovine. Človek, ki je izven meja domovine prodal prvi Gorenjev aparat, potem pa posle širil, vpeljeval uvoz in izvoz. Imel na vesti tudi nekaj finančnih prekrškov, pa čeprav z dobrim namenom – da bi pomagal svoji firmi. Upokojen kot eden vodilnih v Gorenjevi firmi v Franciji. Znan kot velik smejalec.

Slavko Geratič:

Postavljal tovarno pralnih strojev v Gorenju in tovarno hladilne tehnike. Kasneje bil direktor bivše Gorenjeve Tovarne gospodinjstkih aparatov. Atelšek mu je zelo zaupal, ker je bil delaven, pedanten. Izkazal se je pri prenašanju tehnologije in uvajanju novih proizvodov.

Edini izmed starih

Todor Dimitrovič:

Edini ožje Atelškove ekipe, ki je še danes v Gorenju. V času vzpona Gorenja bil eden izmed treh z visoko izobrazbo. Ob njem sta bila visoko izobražena le še Gregor Švajger, ki je zdaj zaposlen v Emu, v Gorenju pa je bil odgovoren za tehnična vprašanja, ter Alojz Napotnik, ki se je ukvarjal s pravnimi in tajniškimi posli.

Prvi tehnološki postopek so predpisali prav v oddelku, ki ga je vodil Dimitrovič. Dimitrovič je formiral tehnologijo, Švajger pa pripravil dela. Dimitrovič je bil prvi direktor tehnologije, nato pa ga je Atelšek poslal k Zilliju za pomočnika nabave za tehnološka vprašanja. Tam je imel vsak kooperant najprej opraviti z Dimitrovičem, šele potem je lahko sestavil ponudbo. Pred 17 leti je Atelšek poslal Dimitroviča v Gorenje Servis. Dimitrovič je servis povečal v tem času s 400 na okoli 1500 zaposlenih.

šem redu, pa tudi država in gospodarske razmere močno pritiskajo... ampak to ni razlog, da ne bi današnji »mladini« v Gorenju želeli najboljšega. Ti može so Gorenje zgradili in zanje je Gorenje sveto. Nad nekaterimi ljudmi menda bdijo angeli varuhi, nad fabrikami so in bodo politični strici, četudi pa bi na Gorenje vsi pozabili ali pa zavrgli, ima Gorenje prav tako svoje tihe va-

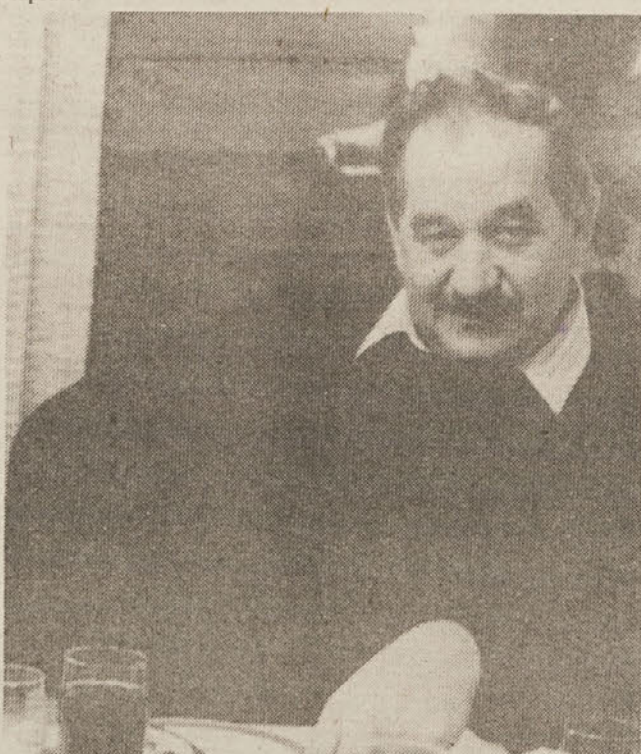
ruhe. Atelškove može iz pionirskih časov velenjske tovarne. Človek si ne more kaj, da ne bi malce krivoverno pomislil: ti ljudje bi morda Gorenje potegnili iz težav tudi v teh težkih gospodarskih časih...

Potem nenadoma Ivan Atelšek reče: »Dobro, fantje, srečno in zdravo novo leto vsem!« Stisnemo si roke in grejo.

Ivan Zilli:

Direktor nabave na domačem trgu in oskrbe prav v času razvoja Gorenja, ko se je pričela uvajati lastna proizvodnja komponent za vse Gorenjeve izdelke. Atelšek ga je dolgo časa kritiziral in mu očital previsoke nabavne cene. Ko Zilli ni več zdržal in je hotel dati odpoved, mu je Atelšek rekel: »Zdaj boš pa ostal, zdaj si postal tapravi!«

Herman Meh:

Bil v nabavi, pred upokojitvijo pomočnik direktorja nabave. Mlad se je invalidsko upokojil. Veliko naredil na nabavnem področju predvsem zato, ker je imel pristne odnose s kooperanti. Temeljl jih je predvsem na zaupanju in prijateljstvu.

IZ REGIJE

Celje: Štajerski Rdeči križ iz Gradca je celjski bolnišnici poklonil najnovejši analizator krvi AVL, vreden približno 500 tisoč šilingov.

Celje: Bomo kmalu dihal boljši zrak? Skupščina je uvedla strožja merila za vsebnosti škodljivih snovi.

Velenje: Z vgraditvijo novega grajskega portala so sklenili obnovo velenjskega gradu.

Velenje: Na pobudo Kulturnega centra Ivan Napotnik in Turistične zveze Velenje so po ulicah Velenja pripravili družinski silvestrski tek.

Luče: Domačini so začeli kopati jarke za primarni vod telefonskega omrežja.

Celje: Župan je sprejel novinarje in jim povedal, kako si on predstavlja obveščanje javnosti.

Žalec: Krajanje so zadovoljni. V celoti so uresničili program krajevnega samopriskevka.

Nazarje: V Gorenjevi-tovarni Mali gospodinjstki aparati so lansko leto dosegli rekordno proizvodnjo in izvoz. S prodajo na tuje so iztržili dobrih 40 milijonov DEM.

Velenje: Silvestrovanje na prostem, na Titovem trgu, je več kot uspelo. Očitno bo postalo tradicionalno.

Slovenske Konjice: Tam so novoletno praznovanje sklenili na evropski način – uro po polnoči so prišli na ulice in si v soju ognjemetov voščili srečo.

Celje: Izgube v celjskem gospodarstvu so v lanskem letu znašale 700 milijonov dinarjev.

Slovenske Konjice: Konjičani o preimenovanju ulic menijo, naj vsebujejo imena krajevne značilnosti, lahko imajo kulturni prizvok in čim manj političnih primesi.

Celje: Prvo dete, ki se je v novem letu rodilo v celjski porodnišnici, je bil Dejan Trupej.

Celje: Po novoletnih praznikih je mamice v celjski porodnišnici obiskal in obdaril tudi celjski župan Anton Rojec.

Velenje: Bodo v elektriko predelani premog prodajali na tuje? V velenjskem premogovniku bi lahko nakopali več premoga in v šoštanjski termoelektrarni proizvedli več električne energije.

Rogaška Slatina: Iz zime so sklenili narediti praznik. Do začetka marca bodo pripravljali posebne enotedenske programe za odrasle in otroke.

Ponikva pri Žalcu: Zadnje lanske soboto se je v združenem domu steplo nad deset fantov, dva so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Ljubno: Tjakaj ni varno z avtomobilom. Pred gostilno je neznanec prerezal deset gum. Enako pa se je godilo tudi avtomobilom v Preboldu in Žalcu.

Rogla, Golte: V obeh centrih je na smučiščih okoli pol metra snega.

Laško: V rudniku rjavega premoga bodo kopali še dve leti, dokler ne bodo izčrpali vseh zalog. Preusmeritveni program bo poskrbel za zaposlitev rudarjev.

Celje: Svobodni sindikati vztrajajo, naj delavci Obnove dobijo odpravnine. Zahtevke delavcev bo 14. januarja znova obravnavalo celjsko sodišče združenega dela.

Velenje: V domu kulture so pripravili koncert velenjske Rudarske godbe in Mladinskega pihalnega orkestra Glasbene šole. Šlo je za tradicionalni koncert z naslovom Z vedrimi melodijami v novo leto.

Velenje: Z novim prizidkom ne bo več stiske v zdravstvenem domu, ki ga bodo dvakrat povečali. Odprli so že lekarno.

Zidani most: Že nekaj časa popravljajo stari kamniti most, ki so ga ob povodnji poškodovali hlodi in drugi predmeti.

Nazarje: Od začetka leta ima Elkroj novo vodstvo. Delavski svet je zavrnil dotedanega direktorja Ivana Kramerja in za direktorico imenoval Marijo Vrtačnik.

Topolšica: Še vedno čakajo na trgovino. Poslovno-stanovanjski objekt je že pod streho, stanovanja so že zasedena, težko pričakovane trgovine pa ni.

Rogaška Slatina: Za Silvestrovo so v zdravilišču zabeležili rekordni obisk. Novo leto je tamkaj pričakalo kar 1500 gostov.

Slovenske Konjice: V konjiški Lipi se lotevajo bio programa. Pohišstvo takšne vrste je močno iskano doma in na tujem.

NAROČILNICA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

..... podpis naročnika

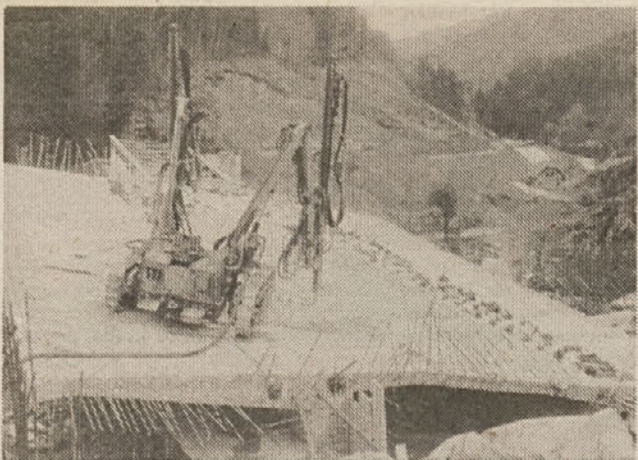
Mesečna naročnina za Novo dobo znaša 50,00 din

FOTOREPORTAŽA

NAŠI SOLIDNI GRADBINCI

Baba je padla

Del armiranobetonskega mostišča na vidaduktu, ki ga pri Zajesovniku pod Trojanami (razpita Baba) gradi celjski Ingrad, se je pred časom prelomil in obvisel na armaturi visoko nad usekom. Ingradovci so si nekaj časa belili glavo, kako polomijo odstraniti, nato pa so v mostišče navrtali luknje in vanje nekaj vlili, da bo prežrlo poškodovano mesto in bo zaveza padla. S ceste polomije ni opaziti, ker je na obeh straneh sramotna zadeva zakrita z zastavami iz žaklevine.

ZGODOVINA SE PONAVLJA

»Boljševistični« puč v Emu

V tovarni EMO skoraj vsa leta po vojni niso imeli sreče z vodstvenimi ekipami, saj so tiste, ki so kljub specifično ideološkemu kadrovanju pokazale, da bi utegnile biti sposobne, hitro pospravili. Najbolj usodni mejnik je bilo leto (približno 1964), ko so se v tovarni dobesedno ustrašili svojega razvojnega instituta in tega, da bi jim uničil mojstrsko mentaliteto, pa ga likvidirali. Od takrat si tovarna ni opomogla in je bila dejansko vseskozi med kroničnimi gospodarskimi bolniki, pri čemer je značilno, da so jo hoteli zdraviti z bolj ali manj nesposobnimi direktorji, v zadnjih časih tudi z ukrepi družbenega varstva.

In zgodovina, bi lahko rekli, se zdaj ponavlja. Čeprav je namreč zadnje začasno vodstvo, imenovano pred dobrim letom, naredilo kar veliko in doseglo nedvomne uspehe (od sanacije tekoče izgube do vpeljave vrste novih izdelkov), očitno ni bilo po volji – kdo ve, komu, morda celo novi ideologiji. Če je v igri res tudi ta, je težko razumeti, da je dala podporo »rdečim«, saj naj bi z njeno pomočjo iz vodstva odstranili edina dva člana, ki nikoli nista bila partijca (jim je pa najbrž njuna strokovnost segla čez glavo). Ekipa, ki je ostala, vedo povedati v tovarni, je »boljševistična«, saj je sestavljala tudi vsa prejšnja »rdeča« vodstva. To velja posebej za novo imenovanega glavnega direktorja dipl. inž. Jožeta Gubenska, ki da je bil dolgo-

leten zgleđen komunist, zato pa najbrž manj strokovno uspešen. Tudi v začasnem vodstvu, kjer je vodil sanacijo Posode, po mnenju delavcev v tovarni nima kaj pokazati, je pa naredil nekaj pri prodaji posode, v kateri naj bi za 10-odstotno provizijo angažiral tudi svoje sorodnike. Mimogrede, o njegovem elaboratu EMO 2000 kroži mnenje, da je »buhaltrski (knjigovodski) statistični almanah«, ki da ni nič vreden.

So pa zato, bi rekli, nekaj vredne vsaj ambicije. Ze pred meseci je bilo iz EMA slišati, da dela proti vršilcu dolžnosti glavnega direktorja in da ga bo slej ko prej pospravil. Ta mu je »zalogaj« olajšal kar sam, ko je na delavskem svetu predlagal imenovanje deset direktorjev novih bodočih podjetij (pretežno iz prejšnjih

vodstvenih garnitur), zase in za tehničnega pa, da ostaneta še naprej vršilca dolžnosti! Sicer naj bi J. Gubenski na delavskem svetu večkrat izjavil, da bo postal glavni direktor. Najbrž je moral zaradi tega na izpopolnjevanje nemščine v tujino. Čeprav je trajalo le dober mesec, pa se je, kot pravijo v EMO, malce okoristil tudi s stroški – namesto 20 odstotkov, kolikor mu jih je šlo, so mu jih morali izplačati 50 odstotkov (popolnoma nezakonito, kar je v bistvu malverzacija, ki bi jo bilo treba uradno inšpekcijsko ugotoviti in sankcionirati – če seveda ne bomo dopuščali nepoštenosti prejšnjega sistema in ostali isti, ali kot je slišati v javnosti, celo slabši!).

Ni težko razumeti, če je bil zoper takega glavnega direktorja tako rekoč ves kolektiv, od kakih dvesto delegatov na zborih delavcev le štirje, tudi Svobodni in Neodvisni sindikat. Da je na delavskem svetu dobil vsaj 12 od 20 glasov (8 jih je bilo proti), imajo bojda zaslugo direktorji bodočih podjetij, ki da so bili enotno in odločno zanj (protiusluga za imenovanje?), kot dva občinska politika, podprta z ne-

kim republiškim ministrom. Govorijo celo, da so mu dali mandat pod pogojem, da se čim hitreje izpiše iz ZK SDP in se prepiše v socialdemokratsko stranko. Ampak to so seveda le govornice. So tudi mnenja, ki pravijo, zakaj bi pravzaprav morali nekoga vnaprej razglašati za nesposobnega glavnega direktorja in ta položaj primerjati z njegovo elektrotehniško stroko, kjer se res ni dalo narediti kaj otipljivega. V EMO ne moreš biti Nikola Tesla ali Mihajlo Pupin. Zakaj bi bil to boljševistični prevrat in zakaj bivši partijci ne bi mogli biti odlični socialdemokrati ali celo krščanski demokrati? Zakaj mu ne bi pustili uresničiti preproste napovedi, da bo tovarna EMO čez štiri leta najboljša celjsko podjetje? Se moramo bati najboljšega podjetja?

Navsezadnje bo moral do takrat glavni direktor prehoditi trnovo pot, ki se bo začela že 18. tega meseca. Takrat je namreč izplačilni dan in izvedel smo, da trenutno manjka kar precej denarja za izplačilo osebnih dohodkov. Koliko takih datumov bo do 1994. leta, pa si lahko izračuna že vsak osnovnošolec.

Z NOVIM LETOM NOVO VODSTVO V EMO

Lev, ki liže šapo

Z iztekoma leta bi se naj končale tudi peripetije okrog novega vodstva v tovarni emajlirane posode. Medtem ko bi naj delavci v celoti podpirali dosedanjega direktorja Marjana Dreva, so mu najbližji sodelavci obrnili hrbet in se odločili za Jožeta Gubenska. Zanimivo je, kako Jože Gubenski vidi EMO in rešitev za 2.550 delavcev.

»Pošteno povedano se danes (štiri dni pred iztekom lanskega leta, op. p.) rešitev za EMO v celoti gledano, ne da videti. Enako, kot ni moč zdaj videti rešitev za državo Slovenijo in ne za Jugoslavijo,« nam je povedal Jože Gubenski. V teh dneh bo predsednik Ante Marković moral pojasniti svoj gospodarski načrt, v prihodnjih nekaj dneh pa bo mnogo jasnejša slika tudi v Sloveniji. Plebiscit je mimo, za Markovičem mora tudi naša vlada odločneje ukrepati v gospodarstvu.

Najprej je po mojem mnenju potrebno sanirati gospodarstvo. Sistem. V okviru tega sistema pa EMO. Naša sreča v nesreči je bila v tem, da se je EMO stresel pred drugimi, kar danes pomeni, pošteno povedano, da EMO ni več tako kritičen, kot je bil pred leti. Tako zelo slab ali celo nižje od tistih, ki so bili še do včeraj – vzor. Ti so zdaj na istem ali celo v slabšem položaju.

Vi ste bili že doslej v ekipi, ki je, kot priznavate, EMO rešila pred najhujšim. V čem se vaš program bodočega razvoja ali sanacije razlikuje od vaših predhodnikov?

»Pred leti smo na občini sprejemali razvojni program EMO 2.000. Takrat so vsi trdili, da EMO nima programa. Jaz, kot avtor programa EMO 2.000, sem trdil in trdim nasprotno, da smo namreč imeli že takrat in imamo danes program, ki je sprejemljiv za Evropo. Tržno sprejemljiv, kar je najbolj bistveno! Tisti trenutek, ko se pri nas razmere izenačijo z Zahodom, ko se pri nas ustvarijo gospodarski pogoji, kot obstajajo v Evropi, bo EMO med najboljše stoječimi podjetji v občini.«

Na čem gradite vaše pričanje?

Žal uporabljate tiste »če«...

»Da. Toda tisti, ki je moj projekt EMO 2.000 vsaj prebral, kaj šele podrobno preučil ve, da moje videnje EMO sloni prav na kadrih. Ne na odpuščanju delavcev, temveč na širjenju tržišča...«

Omenjeni program ste snovali, ko nihče še ni niti sanjal...

»Res je, da je danes nekaj novih okoliščin, ki pa v nobenem primeru ne izključujejo tržišča. Vse se vrti okrog in na trgu, vse okrog dobrega dela in dobrega delavca. In to ve tako direktor kot delavec. Torej je usoda v naših rokah in več ne kaže čakati, da nam bo kdorkoli kaj dal...«

To smo že nekajkrat slišali...

»Jaz pa v to verjamem, ne, celo prepričan sem v to!«

Pooblaščen za vsa garancijska in izvengarancijska dela

SERVIS ŽGAJNER

vam poleg vseh potrebnih storitev za vaše jeklene konjičke kot so: AVTOMEHANIKA, AVTOKLEPARSTVO, AVTOLIČARSTVO, AVTOTELEKTRIKA nudi tudi PRODAJO REZERVNIH DELOV.

Obiščite nas in se sami prepričajte!
SPODNJE SEČOVINA 14
ROGAŠKA SLATINA
tel. 063/816-676

KONČNO SANACIJSKI PROGRAM ZA CELJSKI ZRAK

Ključ je v Cinkarni

Zavod za socialno medicino in higieno dela v Celju je končno pripravil sanacijski program oziroma strokovne osnove za manj onesnažen zrak. Tako kot drugje tudi v Celju zrak onesnažujejo predvsem industrija, kurišča (tovarniška, skupinske kotlovnice, zasebna kurišča) in promet. Po zadnjih podatkih gre v Celju vsako leto v zrak okoli 3.700 ton žvepovega dvokisa, nad 1.400 ton prahu in skoraj 1.300 ton ogljikovih oksidov. Največji onesnaževalci so Aero, EMO, Etol, Klima, Cinkarna, Libela, Zlatarna, Zdravstveni center in Železarna Štore.

Najbolj onesnaženi predeli (IV. kategorija) so med avtocesto Arja vas-Hoče in ves predel strnjene poselitve, vključno s Teharji. Manj onesnažen je zrak (III. kategorija) v Štorah, Polulah, delu Zagrada, do Prožinske vasi, in severno od avtoceste (Babno, Začret, Žepina, Smarjeta, Zadobrova). Razumljivo je, da je onesnaženost največja v času kurjenja.

Med rešitvami omenjajo najprej zamenjavo obstoječih premogov s premogi, ki imajo manj žvepla. Če bi naredili le to in bi v industriji še naprej onesnaževali zrak v seda-

njem obsegu, bi celotna občina prešla v III. kategorijo, prav tako, če bi Cinkarna ne presežala 210 kilogramov žvepovega dvokisa na uro. Če bi zamenjali premog in mazut z lahkim kurilnim oljem, ne bi dosegli III. kategorije. To pa bi se zgodilo, če bi Cinkarna dosegala le 210 kilogramov na uro.

Variant je še več, od plinifikacije le v terciarni dejavnosti, pa plinifikacija drobnih kurišč, ob sodasni uporabi boljšega premoga in boljšega kurilnega olja ali brez tega, do plinifikacije vseh kurišč. Pri tem je treba reči, da je

ključ spet v Cinkarni. Če bi plinificirali vsa kurišča, Cinkarna pa bi presežala 210 kilogramov na uro, bi prišli v tretjo kategorijo, če Cinkarna ne preseže 210 kilogramov pa celo v drugo.

Zavod zategatelj predlaga kot najboljšo rešitev plinifikacijo vseh kurišč in zmanjšanje cinkarniških izpustov žvepovega dvokisa na največ 145 kilogramov na uro. (210 kilogramov je meja, ki izhaja iz dosedanjih odločitev Celja, 145 pa je nov izračun zavodovih strokovnjakov).

Manj je predlogov, kako zmanjšati onesnaženje s prahom, težkimi kovinami, organskimi snovmi, ogljikovimi oksidi in zmanjšanje onesnaženja zaradi prometa. V prometu naj bi predvsem vpeljali zeleni val, odpravili promet v starem delu Celja (razen za stanovalce in dostavo), uredili na celjskih vpadnicah večja parkirišča, poostrili kontrolo

Zakaj Cinkarna?

V teh dneh imamo Celjani kar dober zrak. Vzrok je preprosto: Cinkarna Celje dela z občutno manjšo zmogljivostjo v tovarni titanovega belila, ferosulfatna linija za proizvodnjo žveplene kisline pa stoji. Cinkarna doseže na uro le okoli 100 kilogramov žvepovega dvokisa!

To seveda pomeni, da v Celju praktično ne bo nobenega alarma, čeprav je SO Celje decembra lani zaostriala normative, ko je treba razglasiti posamezne stopnje alarma. Če bi tako stanje ostalo, bi Celje prešlo v III. kategorijo. To pa seveda ne pomeni, da se ni treba lotevati tudi drugih onesnaževalcev!

nastavitve izogrevanja v avtomobilskih motorjih, odpraviti pa bi bilo treba nekaj nespametnih križišč, na primer Stanetova-Levstikova-Vrunčeva. Seveda bi največ dosegli, če bi vsa vozila uporabljala neosvinčen bencin, kar pa ni v celjski pristojnosti.

Po okoli 13 letih smo tako v Celju dobili prve osnove za zmanjšanje onesnaženosti zraka. Čeprav so pomanjkljive, so lahko dober dokument za nadaljnje razprave. Zagotovo pa je jasno eno: ključni problem je vendarle Cinkarna. Seveda pa bo treba še kaj več reči o prahu, o organskih snoveh, ki uhajajo v zrak. Nenazadnje je treba predvidene ukrepe finančno ovrednotiti. Zagotovo ne bo šlo brez državne intervencije, saj je obvezna plinifikacija možna, če bo država plačala osnovne stroške prehoda na plin. To pomeni, da bo občina morala imeti čimprej možnost, da oblikuje »ekološki dinar«. To bo pomenilo obdavčenje vseh onesnaževalcev, ne samo porabnikov elektrike, kar zdaj omogoča »republiški ekološki dinar«. Program ukrepov mora rešiti tudi posebne probleme kot so EMO (fluoridi), Zlatarna in Zdravstveni center (cianidi in neprimerno sežiganje bolnišničnih odpadkov).

KAJ IN ZA KOGA PIŠE »CINKARNAR«

Z višine so težave majhne

Nova doba je že bila okregana, ker uporablja (torej bere) tovarniški časopis Cinkarnar, ki sicer izhaja prav zategatelj, da bi obveščal. Menda je treba najprej vprašati šefe, če je tisto, kar Cinkarnar objavlja, tudi res.

Ker nam je prišel časopis spet v roke, smo ga prebrali, mu verjamo in prepričani smo, da še marikoga zanima, kaj piše. Drugo je seveda vprašanje, koliko ga berejo delavci Cinkarne in koliko ga razumejo. Bralcem, torej tudi delavcem Cinkarne, je Uredništvo Cinkarnarja, predvsem sporočilo, da jim želi, da bi se laho dvignili tako visoko kot se dvigne ptica. »Če bodo namreč na življenje gledali z višine, bodo problemi in težave tako majhni, da jih še opaziti ni več.« To je mogoče razumeti tudi tako, da je cinkarniškega čudeža konec in so nastopili tudi v tem gigantu socialističnega gospodarstva resni problemi.

Direktor Prelec si sicer kar naprej zastavlja vprašanje, kako naprej. Ugotavlja, da ima preveliko režijo, preveč bolniške. Pri titanovem belilu je proizvodnja padla, pa prodaja prav tako, za 80 odstotkov. Oh, ti grdi Nemci!

Zaradi velike stagnacije na domačem trgu je najbolj občutno padla proizvodnja žvepove kisline. Ustavili so Rudnik urana žirovski vrh, TKI Hrastnik in Incel Banja Luka, doslej velika kupca, kupujeta zaradi predrage žveplene kisline iz Cinkarne to drugje. Manj jo porabijo tudi sami v proizvodnji titanovega belila. Na koncu leta so ugotovili, da so žveplene kisline naredili kar za 50.000 ton manj, to je nekako za 5000 vagonovskih cistern!

V cinkarniški grafiki priznavajo, da kupci niso zadovoljni, pravijo jim, da je Cinkarna v grafičnem razvoju zaspala. Skladiščnik Maksim Nikolić piše, da so skladišča prepolna, zaradi razdrobljenosti skladišč so transporni stroški veliki...

Odgovorna urednica Cinkarnarja, gospa Gorenjšek, je napisala oceno pisanja o Cinkarni. Ugotavlja, da večina novinarjev prepisuje iz Cinkarnarja. Gospa urednica ne pove, da njen gigant ni lani izdal za javnost niti enega sporočila, ni sklical niti ene novinarske konference. Zanimivo je, da gospa vendarle ugotavlja: »Ogledalo drži Cinkarna v svojih rokah in od nas samih, prav vseh cinkarnarjev je odvisno, ali bo slika popačena ali ne. Delati bomo morali dobro in se vsak dan potrjevati v strahoviti konkurenčni tekmi. Uspešne poteze bo javnost – kamor sodijo tudi mediji – zagotovo znala ceniti.«

Pa še res je!
Iz noveletne številke Cinkarnarja bi lahko prepisali še marsikaj. Predvsem pa priznamo, da so sporočila takšna, da noveletna želja, naj bodo, na primer, cinkarniški delavci ptice, ki z višine gledajo na probleme in težave, da te postnejo majhne ali pa jih sploh ni, ni niti najmanj iz trte zvita.

OBDOJEN DIREKTOR TERMOELEKTRARNE

Zaradi onesnaževanja v zapor

Direktor termoelektrarne je prvi ekološki zapornik. Vrhovno sodišče ga je namreč obsodilo na osem mesecev zapora in denarno kazen 15.000 dolarjev zaradi ekološkega zločina – onesnaževanja okolja. Pred tem je bil večkrat opozorjen, da termoelektrana prekomerno onesnažuje okolje. Direktor je nadaljeval po starem, saj je videl, da se lokalne oblasti ne razburjajo preveč, kajti imeli so elektriko, delavci v termoelektrarni pa plače.

Ko so direktorja prvič obtožili, ga ni preveč skrbelo, saj mu je grozila le enomesečna zaporna kazen in 300 dolarjev globe. Ko je zadeva prišla na vrhovno sodišče, se je precej spremenilo. Sodišče je ugotovilo, da se je obtoženi zavedal, kaj počne in kako onesnažuje okolje. Dokazano je tudi, da je onesnažila termoelektrarna 30.000 hektarov gozdov, rastlinstvo, pa tudi zdravje ljudi. Direktor bi bil obsojen še na strožjo kazen, če bi sodišče razpolagalo z natančnimi raziskavami o vplivu onesnaževanja na zdravje ljudi.

V tem primeru bi »obložili« tudi zastopniki oblasti in inšpektorji, saj so sodelovali pri ekološkem zločinu, ker niso storili dovolj, da bi ustavili samovoljnega direktorja in elektrarno zaprli. Žal proti oblasti obtožnica ni bila vložena in ker ni tožnika, ni sodnika.

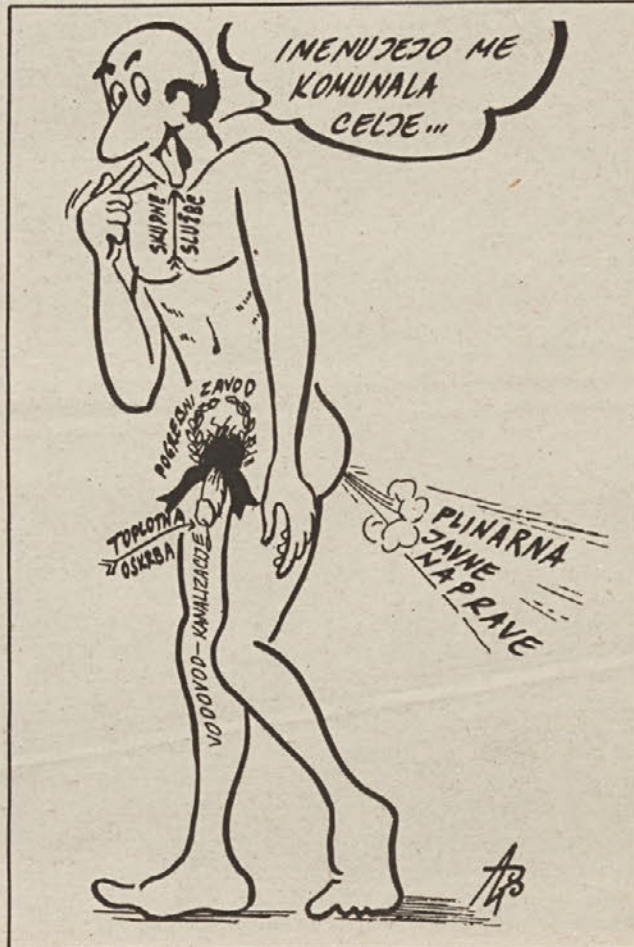
Vrhovno sodišče je zapisalo, da je zrak, ki ga dihamo, skupna dobrina, da je pravica do čistega zraka in neonesnaženega okolja neodtujljiva.

Da ne bo nesporazuma, sodbo so izrekli v Španiji. Termoelektrarna seveda ne dela, saj bi naslednji direktor doživel enako usodo. Sodba pa je vplivala tudi na lokalne oblasti, ki so že zaprle eno železarno, cinkarno in tovarno umetnih gnojil.

Seveda se je treba ob tem vprašati, kako je pri nas. Zakonodajno imamo in onesnaževanje zraka je opredeljeno kot kaznivo dejanje. Tudi zaporne kazni so možne. V Celju je društvo za varstvo okolja vložilo prijavo zoper 23 onesnaževalcev. Čas bi že bil, da gospod javni tožilec pojasni, kaj je ukrenil. Španski primer pa bi bil lahko poučen tudi za celjsko oblast, ki se ni v bistvu spremenila, saj so zanj še vedno poglaviti »ubogi delavci«, ki bi lahko v tovarni, ki onesnažuje, ostali brez dela, malo pa so ji mar drugi ljudje, gozdovi, živali...

Primer iz Španije pa naj bi vzgojno vplival tudi na celjsko bolnišnico in izvršni svet SO Celje. Ko so razpravljali o predsedniku Zdravstvenega centra gospodu Lojzeu Žuntarju in so ga, kljub nasprotovanju tistih, ki jim skrb za okolje ni deveta briga, ponovno imenovali, so velumno dejali: Predsednik pač ne more biti kriv za napačno sežiganje odpadkov in onesnaževanje zraka. To bi naj v španskem primeru pomenilo, da so tam zakoni krivični, saj zagotovo tamkajšnji direktor termoelektrarne (če koga posebej zanima se ta imenuje »Cerso« in stoji v bližini Barcelone, direktor pa je Ernesto Domingo) ni osebno metal premoga v kurišče termoelektrarne in tudi dimnih plinov in razpihoval po okolici.

Upajmo, da s tem zapisom ne bomo koga prestrašili in se bo premislil ter začel zavirati, da ja ne bi šli naprej po poti, ki dejansko pelje v Evropo.

ZREČE, ŠESTNAJSTO SLOVENSKO NARAVNO ZDRAVILIŠČE

Kovači v nežnih rokah maserk

Pred novim letom so v Zrečah uradno odprli Terme, ki skupaj s hotelom »Dobrava« in centrom na Rogli predstavljajo 16. slovensko naravno zdravilišče. V sodobnih termah je več bazenov s toplo vodo, ki jo vodijo po ceveh iz 1.200 m globine in iz 1,5 kilometra oddaljenih Gabrovelj. Okoli 700 m² je terapevtskih prostorov, na voljo so še savne, ordinacije, telovadnica, trim kabineti, kozmetični salon. Zdravniško ekipo vodi dr. Dušan Silič, ki ima zdraviliške izkušnje iz term v Lendavi.

Večino denarja so zbrali zreški kovači in konjiški komunalci, skupaj pa so Terme vredne okoli 11 milijonov DEM. Terme bodo še naprej

v Uniorju, ki se bo organiziral kot holding. Denar, ki so ga kovači vložili v turizem, bo nedvomno dobra naložba. Predvsem bo Zdravilišče prinašalo dohodek, zmanjšali pa so pritisk nezaposlenih, ki se bo še ojačal. Prejšnji direktor Marjan Osole, oče Uniorja, je tudi oče toplih. Njegov pristop, ki so mu mnogi očitali kapitalistične prijeme, je bil pravilen. Škoda, ker boljševisični sistem takim ljudem ni dovoljeval tudi »talanja« delavskih knjižic. No, zdaj Osoletove naslednike predvsem čaka težka naloga, da v Terme privabijo goste in zgradijo zreški čimprej še vsaj en hotel. S 100 posteljami v »Dobravi« namreč Terme ne bodo dolgo živele...

Indikacije

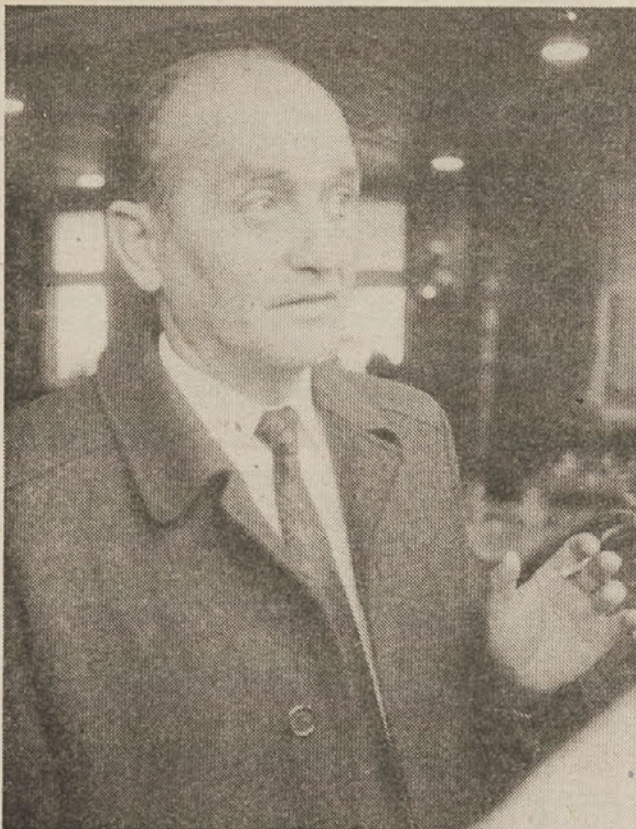
V zdravilišču Zreče zdravijo predvsem poškodbe gibal, stanja po operacijah, degenerativne bolezni, posebje revmatizem, očesne bolezni, strese. V kratkem bodo odprli ambulanto za zdravljenje žil. Kar zadeva termalno vodo, je podobna tisti v Dobrni.

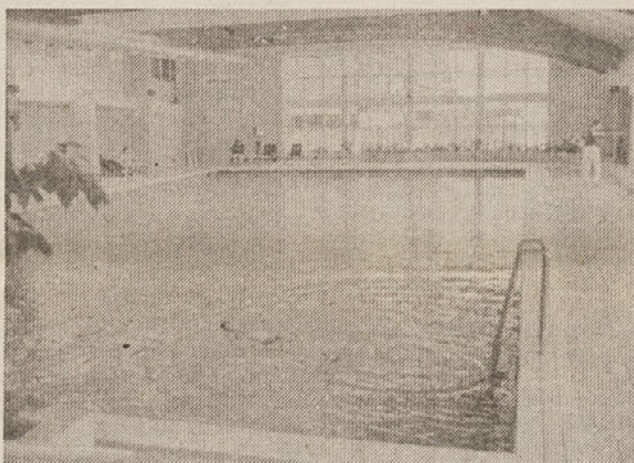
Z roko v roki: Jernej Osole, direktor Uniorja, in dr. Marjan Hrušovar s popoldanskim podjetjem.

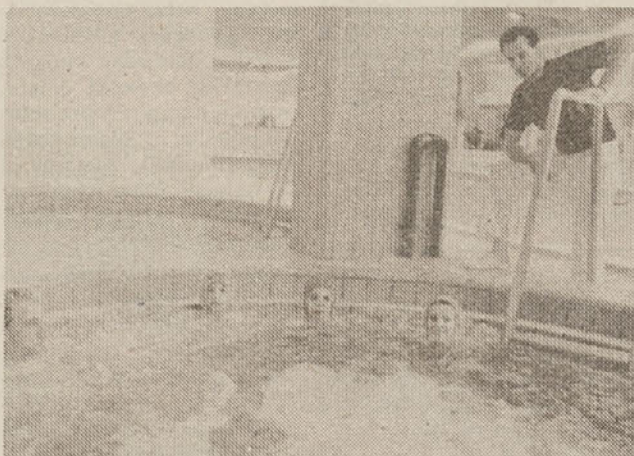
Ob otvoritvi Term je bil Marjan Osole, oče Uniorja in zdravilišča, na moč zadovoljen. To je zadovoljstvo po dobro opravljenem delu. (Desno je Maks Brečko, direktor turističnega dela Uniorja.)

Jože Groleger, vodja marketinga v Uniorju se je že na otvoritvi zamislil: »Imamo lepe terme, zdaj pa jih je treba napolniti...«

V novem zdravilišču je največji pokrit rekreacijski bazen s ploščadjo, zunaj je še en bazen, večji. V notranjem je voda topla 33 stopinj, zunaj, kjer je kopanje možno tudi pozimi, pa 34 stopinj Celzija.

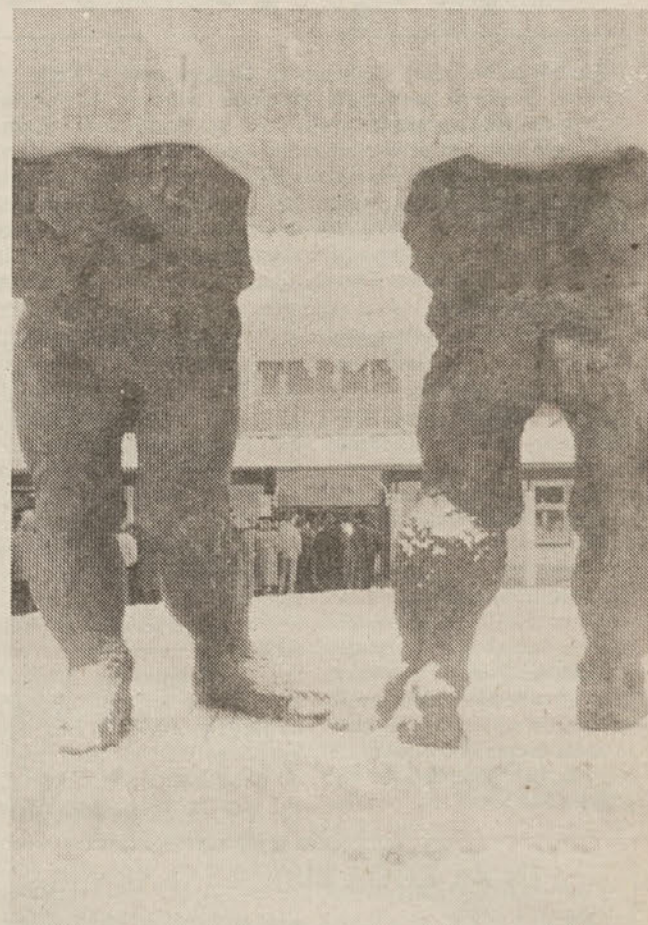
V manjšem bazenčku z brbotajočo vodo (whirl pool) se je treba le vsteti in stegniti noge, masaža je samodejna.

Terme so bile na dan otvoritve polne. Zagotovo tako ne bo vsak dan, zlasti ne bo toliko kovačev in domačinov nasploh.

Terme so postavili v nadaljevanje hotela Dobrava (levo) in večnamenske dvorane (kino). Do konca januarja je moč za tedensko bivanje, 7 polnih penzionov, pregled pri zdravniku, terapijo, izlet na Roglo in v Črešnjice odšteti le 2.525 dinarjev.

Terme so nastale na čvrstih temeljih zreških kovačev. Turizem in terme prinašajo dohodek, zagotavljajo, da bo kar najmanj popohorskega življa brez delovne knjižice.

Iz zdravstva

Starejše ljudi pogosto muči nespečnost, ker njihov krvni pritisk ponoči pade, to pa seveda vpliva na možgane. Dostikrat zadostuje, če ponoči vstanejo in se kratko sprehodijo po stanovanju.

★

Mnogi ljudje imajo na starost težave s kolenskimi sklepi – od bolečin, ki se pojavijo, ko hočejo vstati s sedeža, do deformacij, ki naredijo vsak korak boleč. V mnogih primerih pomagajo obsevanja, obkladki, povoji ali mazilo, katerega substance učinkujejo skozi kožo. Takšne sklepe zdravijo tudi z injekcijami, ki vsebujejo hrustančevino. Seveda jih mora bolnik dobivati več mesecev. Če je gibljivost v kolenih še naprej boleča, pa jo lahko izboljša samo operacija.

Nudim vse vrste
avtomatičnih opravil na
terenu.

Andrej Janc

avtomehanic

Adamičeva 5, Celje
Dečkovo naselje (zraven
samopostrežbe)
Odprto od 8. do 18. ure
Se priporočamo!

BIFE — Diskoteka

CIBI

Odprta petek in soboto
pd 21.00 do 03.00
telefon (063) 770-108

Vljudno vabljeni!

TADEJ LUKMAN IN TANJA DROŽDAN: PRVA NOVOROJENČKA V SAMOSTOJNI SLOVENIJI IZ CELJSKE PORODNIŠNICE

Drobne nožice iščejo varno dlan

Plebiscit je mimo. Živimo torej v neodvisni, samostojni Sloveniji, življenja ljudi pa ostajajo v istih dimenzijah. Vztrajajo skrbi majhnega človeka, ki se mu je majhnost zažrla pod kožo in vsesala v kri. Nismo se vzpeli na oltar blaginje, svobode in perspektivne prihodnosti. Prihodnosti, ki naj bi bila namenjena Tadeju in Tanji, prvima novorojenčkoma v celjski bolnišnici po prelomnem 26. decembru, ko je dr. France Bučar razglasil samostojno Slovenijo. Je razglasil tudi možnosti novonastalemu življenju, priložnost za srečo... ali pa bo v drobnih prstkih obviselo le upanje kot simfonija odraslih norcev?

Tadej Lukman je vstopil v življenje 27. decembra minuto čez osmo uro zjutraj. Mali škratek, kot ga imenuje mamica Damjana, je veliko veselje, zadovoljstvo, pa tudi precejšnja preizkušnja. Marsikaj se bodo morali naučiti drug od drugega. Oče Janko izžareva ponos in kuje za svojega prvega otroka velike in lepe načrte. Vse najboljše. Kako jih tudi ne bi, za drobno speče bitje lahko dojamemo le čudovito prihodnost in življenje. Mlada družina živi v Taboru pri Vranskem v dokaj veliki kmečki hiši skupaj z Jankovimi starši. Kmetija meri 16 hektarjev. Damjana in Janku je do sinovega prihoda pobrala ves prosti čas. Oba sta kmetijska tehnika, zadovoljna sta z življenjem na kmetiji. Pravita, da jo bosta podedovala. Janko je od lanskega septembra privatnik, ukvarja se s servisom molznih strojev, Damjana pa je zaposlena v Hmežadu. Skupaj zaslužita približno 16 tisoč dinarjev. Zelita si še otrok, še najmanj enega. »Za tretjega otroka se človek zaradi denarne stiske že težje odloči. Prva dva pa sta le nadomestitev za očeta in mater,« meni Janko. Damjana doda, da bi z veseljem ostala doma in skrbela samo za družino, če je ne bi za zaslužkom gnala nujnost preživetja. »Idealno bi bilo, če bi mamice lahko ostajale doma, tako bi bili res prava, povezana družina. Sicer ostane za družinsko življenje bolj malo časa.«

Damjana je mlada mati, napolnila bo šele 24 let. Na njej je videti srečo, zadovoljstvo in navdušenje v očeh. Porod je bil zelo težak, a bolečine je hitro pozabila. Pregnal jih je življenjski preobrat. Tadej. Prvo oko-

lje, ki ga bo spoznal bo tiha rdeče-črna spalnica, ki jo pokriva mehka tla. Spoznal bo materine tople poglede in nežne objeme, dojel bo varnost očetovega naračja. Danes je Tadejev obrazek naguban zaradi porodnih bolečin, prve življenjske stiske. Bodo sčasoma na njegovem obrazu tudi gube skrbi in starih človeških bolečin? Trenutno potrebuje le hrano in materino toplino, rabil pa bo vedno več. V vijoličnem pajacu z belimi pletenimi copatki leži v zibelki in čaka, kaj se mu bo zgodilo... kaj mu bo prineslo življenje v drugačni državi kot sta jo doživljala njegova starša. »Vse, kar želim Tadeju v življenju je, da bi s poštenim delom dobro živel. Da bi imelo njegovo delo in življenje smisel. Da bi bil srečen. Upanje je, da bo boljše, prej niti tega ni bilo. Glasovali smo za.« Tadejeva starša sta glasovala ZA! Za Tadejevo prihodnost in življenjsko priložnost, ki je sama nista imela. Vsem trem ostaja kup želja in eno samo, golo upanje.

Tanja Droždan si je ogledala obrise sveta pred Tadejem. Mamica Marija jo je rodila 26. decembra sedem minut čez deveto uro. Zgodba Droždanovih je precej drugačna. Najbrž nikogar ne moti, da sta oba starša, Marija in Štefan, Hrvata. Narodnost sama ne piše zgodbe, tole je izvirno življenje.

Smo v Ulici talcev številka 3 v Rogaški Slatini, pred stanovanjskim blokom blizu Steklarne. Dnevna svetloba je neusmiljeno razkrila razpadajoč dom več družin, katerih kruh živi v Steklarni. Revščina bode v oči in iz oči. Nekoč je bila ta hiša najbrž rdeče barve, danes

se je drži omet le še na redkih mestih. Stene moreče propadajo, za njimi pa utripa življenje. Na balkonih, ki so pravzaprav odprti hodniki, se suši perilo in s svojo odkrito belino nesramno bulji na prostorno dvorišče. Stopnišče je sivo in temno, spraskano in razpadajoče. Strme stopnice se vzpenjajo do družine Droždan, ki živi na podstrešju. Marija in Štefan sta mlada, njemu je sedemindvajset let, njej štiriindvajset. Zdi se, da sta že utrujena, pa vendar nista niti na pol poti k življenjskemu višku. Delujeta vdano. Mirna sta v životarjenju s časom. Poročena sta štiri leta in Tanja je njun drugi otrok. Prvi je Mario, ki je že napolnil tri leta. Povedala sta, da je živahen in nagajiv deček, a tudi precej bolan. Mraz in vlaga neprijaznega podstrešja sta se zažrla v otroška pljuča. Med našim obiskom je Mario mirno spal in kdo ve, kakšne sanje so se podile po plavalasi glavi. Sestra Tanja je spala na drugem koncu majhne sobe v beli zibelki. Zazibana v nezapleten svet dojenčkov.

Marija in Štef sta zaposlena v Steklarni. Steklopihalec in steklobrusilka. Njun skupni dohodek znaša približno 8 tisoč din. Nimata nobenih stranskih zaslužkov, ne dobivata niti otroškega dodatka. Različili so jima, da tega denarja ne potrebuje, ker ima Štef nekaj zemlje, a še ta je na hrvaški strani. Živita življenje v dveh izmenah. Vidita se le pozno zvečer in ob sobotah ter nedeljah. No-voletne praznike je družina preživela skupaj. Marija in Tanja sta prišli domov iz bolnice ravno na staro leto. V novo leto so vstopili vsi štirje skupaj. »Otroka morata biti dva, enemu je dolgčas,« se strinjata Štef in Marija. zavedata se, da bi bilo lahko njihovo življenje še slabše in nižje. In je tudi bilo. V Steklarnino stanovanje so se preselili iz enosobne, še bolj vlažne sobice: »Z življenjem smo zadovoljni, tako slabo spet ni. Slabše tudi v prihodnosti ne more biti.«

Marija je v Rogaški Slatini hodila v steklarsko šolo, Štef pa je prišel v Slovenijo za kruhom. Deset let je njuno življenje znosno in nič več kot to. Če je tudi vam merilo uspeha ali standarda avto, naj povem, da ima Štef po desetih letih mučnega, zahtevnega in zdravju škodljivega dela 11 let staro stoenko. In tudi enosobno podstrešno stanovanje, ki ga biča mraz. Ogrevata ga s štedilnikom v kuhinji in s termoakumulacijsko pečjo v sobi. Veselita se mile zime. »Da se stanovanje ogreje, je potrebno veliko kurjave, kar pa pomeni večji račun za elektriko. Z osmimi tisočaki moramo preživeti mesec dni, zato si omejimo potrebe. Pri nas na primer ne kupujemo mesa.« Štefova in Marijina največja želja je, da bi dobili boljše stanovanje, da bi vsaj otroka imela svojo sobo. Trenutno vsi štirje živimo v enem prostoru.

Sedimo v kuhinji in se pogovarjamo kot stari znanci. Marija in Štef sta zanimiva in simpatična človeka. Dom, kakršenkoli je, sta si uredila prijetno. Domače in toplo, kakršna sta tudi sama. Pravita, da Tanja njihovem življenju še ni dala pravega pečata, ni zmotila ritma, ker je zelo pridna deklica, ki rada veliko spi. Med obiskom pri Droždanovih se je enkrat celo zbudila. Mamica jo je prinesla, drobno in zelo zelo majhno v kuhinjo, kjer je čez minuto spet zaspala v prijaznem Marijinem naročju odeta v toplo, rdečo jopico.

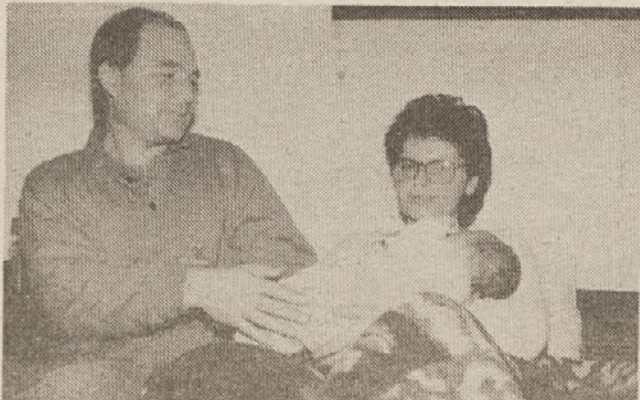
Tanjino življenje je vzkliko na dnu, a ob dobrih ljudeh. Kakšna bo prihodnost Droždanove deklice, kje je njena priložnost? Je to življenje v mrzli, vlažni, podstrešni sobici? Brez razgleda v svet. V Sloveniji lahko razglasijo samostojnost in neodvisnost še velikokrat, Tanja in njej podobni otroci pa ostajajo zaprti na podstrešjih, nesvobodni in neenaki v igri uspeha ter v neobetavni, vna-prej ožigosani prihodnosti.

FOTOREPORTAŽA

Sonce okoli šole v Podčetrtku

Kje je prihodnost Droždanovih – na mrzlem, vlažnem podstrešju, v utrujenem življenju v dveh izmenah?

Damjana in Janko Lukman s svojim prvorojencem

Podstrešje, kjer si je družina Droždan ustvarila dom

Tadej Lukman je svojim staršem spremenil življenje. Sreča in življenjski preobrat.

FOTOREPORTAŽA

Novoletno veselje Novoletno veselje Novoletno veselje

Polde, dva zavoja pred Rogaško

Rogaška Slatina, Hotel Donat

Mnogi Velenjčani so pričakali novo leto na prostem, na Titovem trgu. Od desete ure naprej je postajalo na trgu veselo, po polnoči se je kar trlo ljudi, ki so prišli nazdravit novemu letu. Pohvalo so poželi tudi muzikantje, ki so na svojih frajtonaricah dobro zabavali Velenjčane.

Celje, Casablanca

Šmarje pri Jelšah, Šmarski hram

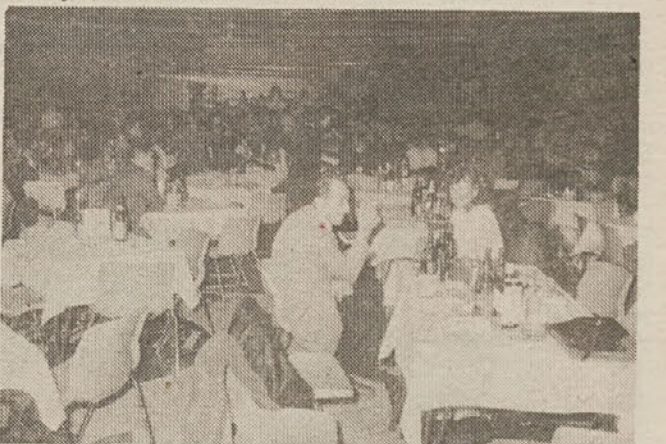

Okoli 22. ure so marljivi organizatorji iz tekaške sekcije Gorenje v Velenju organizirali prvi družinski poulični tek. Družina je morala preteči kar 1500 metrov. Sodelovalo je 13 družin s 40 tekači, najboljše so tudi nagradili.

Žalec, Hotel Rubin

Celje, dvorana Golovec

Šentjur, Motel Merx

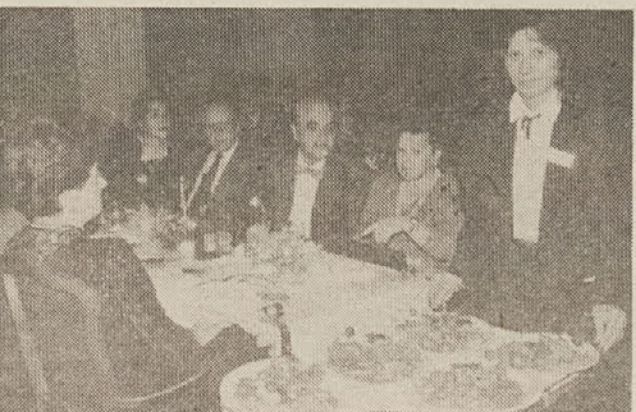

Konjičani so bučno praznovali

Božično-novoletno praznovanje so Konjičani letos prvič zaključili na ulicah. Uro po polnoči so si v soju ognjemetov in uličnih luči ter ob pokanju petard voščili srečno novo leto. Veselo je bilo tudi

v hotelu Dravinja in v zreškem hotelu Dobrova. Okoli 600 gostov pa je novo desetletje pričakalo v pravem zimskem okolju v hotelu Planja na Rogli.

Rogaška Slatina, Kristalna dvorana

VANE GOŠNIK S KRAVATO

Spomladi na bicikel!

Le kdo ne pozna Vaneta Gošnika iz Velenja, sociologa, publicista in politika, ki se je iz sindikalista »prestrukturiral« v gonilno silo Zelenih Slovenije, gotovo pa v intuziasta, ki ima moč vpliva na politiko spreminjanja razmer na področju ekologije.

Ko je postal podpredsednik Skupščine RS, je napovedal, da ni daleč dan, ko bo Slovenija samostojna, suverena država.

Na vprašanje, če drži, da je eden izmed prvih politikov iz občine Velenje, ki je bil »kadrovan« v parlament, je odgovor zavrtel za popoln krog.

»To ni točno, saj me sploh ni nihče kadroval, na svobodnih volitvah so me izbrali ljudje, splet okoliščin pa je nanesel, da sem se nenavadno hitro znašel v špiči slovenske Skupščine. Reš pa je, da iz Velenja ni bilo kaj prida zastopstva v dosedanjih vladah že dve desetletji.«

Vane Gošnik je tudi predsednik Zelenih Velenja, poslanec Skupščine domače občine. Nemalo sivih las je povzročil v delegatskih vrstah. Nekateri so se obrnili od njega, ker jim je že »presedlo« stalno usklajevanje stališč ter sklepov na Gošnikove intervencije. »Vendar«, pravi Vane, »čas je, da se naučimo spoštovati lastne poslovniške in zakone.«

Gošnik je veljal med Velenjčani za skromnega a navihanega poba, ničkolikokrat na starem biciklu. Zdaj se sicer ne vozi z merzajem, je pa zavezal svilene kravate in tudi v lokalnih časopisih je skoraj mrknil kot priden in nagaživ publicist. Je vse to cena politične funkcije, ali položaj

vsakemu stopi v glavo, smo ga vprašali.

»To bi gledali moji kolegi, če bi se z biciklom prevažal s sejo na sejo. Pa v bistvu ne bi imel nič proti. Najbrž bom celo kaj v to smer poizkušal. A zdaj je zima. Ko se moraš obleči že zaradi mraza, pomembno pa je tudi, da se zavedaš, da si predstavnik naroda. Funkcija ni zasebna zadeva, zato je potrebno upoštevati kulturo in navade evropske scene...«

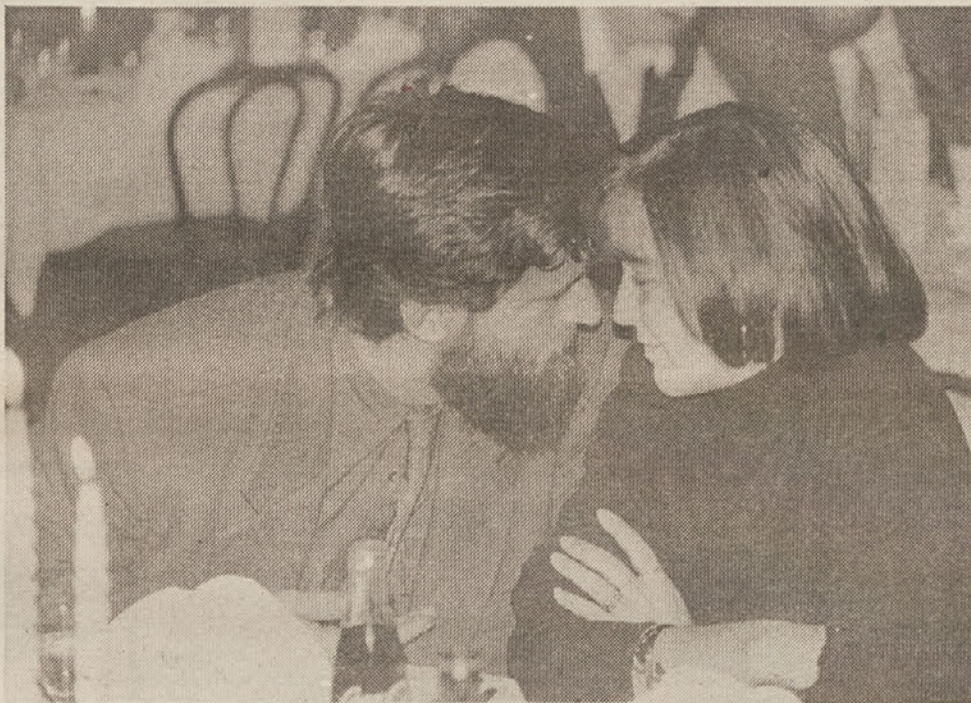
Kar naravnost smo zastavili vprašanje: Nekateri vas vidijo v vlogi velenjskega župana. Je na tem kaj resnice, apetitov?

»Predvsem moram povedati, da se zdaj ukvarjam z zelo pomembnimi nalogami, časa za takšno razmišljanje ni prav veliko. Ni pa mi neznan, da so v Velenju med iskanjem rešitev vladne krize govorili tudi o zamenjavi župana. Da so omenjali moje ime... Če sem nekoč resno načrtoval projekt vodenja občine, imel dobre načrte, to ne pomeni, da se oziram zdaj proti županskemu stolu. Bi pa kar rad spoznal ljudi, za zdaj ano-

nimneže, ki me vidijo v takšni funkciji. Toda zdaj je čas pomembnejši, ta zima bo kratka, »slovenska pomlad« se bo kar stopila v pravo, koledarsko pomlad. Če je zdaj toplo, bo kmalu še bolj, vroče nam bo od dela. Tako v mladi državi kot v občinah.«

Gošnika smo želeli potipati še po zasebnem življenju, a ni bil preveč navdušen.

»Brez Milene se o tem ne morem kaj prida pogovarjati, zanjo pa tako veste, kaj si želi. Družino! Jaz tudi, vendar vrstni red naj bo takšen: Najprej svobodno, suvereno, Slovenijo, nato pa čim več Slovencev...«

Bo Oblak končno odstopil?

Velenjski gasilci so skregani

Podtalna afera okrog nesoglasja v vodstvu Gasilske zveze Velenje je anonimna le za poprečno obveščene občane Velenja in občine Velenje. V gasilskih krogih pa se že dolgo ve, da si nekateri funkcionarji v vodstvu OGZ Velenje niso preveč na roke. Le kako bi sicer lahko prišlo v dveh tednih kar do dveh sej »poveljstva« OGZ, obeh z istim namenom; da se funkcionarji med seboj še zadnjič pogovorijo o delu ter poslovijo od burnega leta.

Velenje, mogoče še kdo odgovornejši za zaščito občanov Velenja. Dejstvo je, da je v času, ko je denarja vse manj, težko poveljevati društvom, ki so bila do zdaj vajena reda in še česa, tudi rednih sredstev za nakup in vzdrževanje zelo bogate tehnike. V času, ko je na mizi v delegatskih klopih slovenske skupščine tudi predlog o sprejetju zakonodaje za obrambo in zaščito, pa o gasilstvu ni še nič odločenega, so nekateri gasilski krogi hudo vznemirjeni, »kaj bo z usodo požarne varnosti in gasilstva«. No, to pa še ne pomeni, da bi lahko kdo preveč samovoljno odredil sicer jasne naloge v gasilstvu. Najbrž tudi ne skliceval se, za katere ni pristojen. To je bil namreč očitek

poveljniku sektorja Valencijsu. Le ta pa se je izmazal, da je sklic neuraden, a nujen. Da je bil za res nujen se je izkazalo, ko je sektorski poveljnik podelil novoletna darila, katera je financiral sam, osebno. V polurnem poročilu je tudi razložil, da je v desetih letih za OGZ Velenje in še zlasti za sektor Velenje storil tako veliko, da ni potrebno da ga njegov predpostavljivi javno in osebno kritizira.

Po viru informacije so člani vodstev vseh društev OGZ Velenje razpravljali in Valencijsu le še

dopolnili v nakazani dilemi, če le ni nekaj hudo narobe z njihovim poveljnikom, ko zapusti sejo, ki je bila sklicana v bistvu zaradi njega. Upajmo, da se bodo gasilske zdruge v Velenju reševale bolj preudarno kot pred leti v Žalcu, ko so se fantje pomerili celo z rokami. Velenjčani so mnenja, da je za sodobno gasilstvo in demokratičen dialog potrebno še kaj več kot telesna moč, najbrž strokovnost in zmernost, ki pa je omenjenim fantom ne manjka. Ali pač?!

Jože Miklavc

GOBE NAMESTO VLAKA

Tunelski gobarji

Zasluga za ukinitvev in razdrtje železniške proge med Velenjem in Slovenj Gradcem, torej tudi med Slovenijo in Avstrijo na tem delu naše dežele, gre »rdeči« oligarhiji občine Velenje izpred petindvajsetih let, ob tem zgodovinskem dejanju pa so bili prisotni tudi botri slovenske prestolnice, ki jim zdaj lahko rečemo le še, »slava jim«.

Železnica je tako šla v staro železo, kam so razgrabili železo dejansko, se ne bo nikdar izvedelo, ve pa se, kje je gramoz iz nasipa. Kdor ga je rabil, ga je pač odpeljal. Toda, ali ni tako prav, saj smo lahko skoraj vsi skupaj vse imeli.

Po dolgih dvajsetih letih je ta železnica spet zanimiva. Našli so se fantje, ki so postudirali, da bi lahko vsaj del trase koristno uporabili. Od ŽTP so najeli tunel in ga primerno adaptirali, opremili in v njem nameravajo pričeti z gojenjem gob. Da, prav ste prebrali. Gojili bodo na tone gob za domače in tuji trg. Želimo, da bi velenjski fantje uspeli in da bi gobe gojili tako dolgo, dokler ne bo tu spet stekel mednarodni promet. Med državama Avstrijo in Slovenijo. Srečko. Darko in Xko pa zaradi tega niso nič vznemirjeni. Vedo nam reč, da bo nova proga, če bo kdaj povezovala Koroško iz Šaleške doline, speljana pod Lubelo, saj bi sicer morali pod Velenjem zgraditi podzemsko železnico ali porušiti pol mesta.

Nova doba predlaga, da tudi drugi pohitijo, dokler je še kakšna parcela prosta. Če bo zmanjkalo tunelov, lahko izkopljejo bunkerje ipd.

V ZLATARNI VERJAMEJO V BOLJŠE ČASE

V Evropo z evropsko logiko

Pravočasna reorganizacija, več dela in zamisli za manj denarja, poslovanje v novih gospodarskih razmerjih, prehod na evropski delovni čas, okleščanje režije, stroga delovna disciplina so bili ukrepi, ki med številnimi delavci niso bili ravno priljubljeni, vendar so celjski Zlatarni pomagali, da je brez rdečih številik pretokla minulo viharno leto, v letošnje pa stopa s precej optimizma. In samozavesti, ki jo je utrdila tudi nagrada Zvezne gospodarske zbornice, naziv gospodarstvenice leta za njihovo izvršno direktorico Anico Berglez Volk.

Nakit je očitno blago, ki mu nobena kriza ne more do živlega. Bolj gre v svetu in pri nas gospodarska krivulja navzdol, bolj ljudje kupujejo zlato in plemenite kovine. Na tujem so v lanskem letu prodali za 17 odstotkov več nakita, v jugoslovanskih republikah kar za petdeset odstotkov, večino tega seveda na črno. Vendarle so. In v celjski Zlatarni, v tovarni s tradicijo, znanjem in energijo tega ne bodo gledali križem rok. Izdelali so analize belih lis v Jugoslaviji, kamor nameravajo agresivno plasirati svoje izdelke.

Srbske gospodarske muhe so jim napravile veliko težav, toda ovire niso nepremostljive. Naslonili so se na zasebne podjetnike, ki jih je širom države že okoli tri tisoč, njihova poglavitna letošnja naložba pa je razvoj lastne maloprodajne specializirane mreže, v izgradnjo katere vstopajo s tujimi sovlagatelji, predvsem Italijani in Japonci. Zlasti slednji po opuščanju sodelovanja z Združenimi državami Amerike postajajo njihovi vse tesnejši partnerji. Oni so skupaj z Italijani in Angleži najresnejši inozemski kupci Zlatarninih izdelkov iz plemenitih kovin, zlata in srebra.

V Zlatarni nihče ne govori več o iztekajočem se letu. Že več mesecev teče beseda o planu, ciljih in strategiji za leto 1991, o katerem si sicer glede na globalno jugoslovansko ali slovensko ekonomsko politiko ne delajo utvar, a malce le pričakujejo, da se bo država slednjič začela obnašati kot dober gospodar. Zlatarnini cilji so precejšniji, v kruti gospodarski situaciji skorajda iluzorni, vendar pa zastavljeni z odločitvijo, da hočejo v tovarni več kot le preživetje. Od delavcev kratkoročno terjajo skrajne napore in maksimalne rezultate, dolgoročno pa jim zagotavljajo, da nekega dne, kot strela z jasnega, ne bodo ostali brez plačilnih kuvert.

V letošnjem letu nameravajo za polovico povečati obseg proizvodnje nakita in vanj predelati dve toni in šeststo kilogramov zlata in srebra. Napravili bodo 25 tisoč ur, to pomeni 70 odstotkov več kot lani, obseg tretjega programa, to je aurodenta povečujejo za 15 odstotkov. Z racionalno razporeditvijo in prerazporeditvijo delavcev želijo za slabo tretjino zvišati produktivnost. To pa ne bo šlo v korak z boljšimi plačami.

»Plač ne moremo dvigovati v skladu z večjimi delovnimi obveznostmi, angažiranjem delavcev, njihovo pridnostjo, zavzetostjo in inventivnostjo, vendar iščemo druge oblike stimulacije in nagrajevanja.« pravi Anica Berglez Volk, po novem izvršna direktorica celjske Zlatarne. »Dobrim delavcem bomo omogočili dodatno izobraževanje, potovanja v tujino, udeležbo na priznanih mednarodnih seminarjih, uvedli bomo ustrezne nagrade in mnogo več napravili za ugled tistih posameznikov, ki bodo največ pripomogli k uspehu, ugledu in napredku naše tovarne.«

V starem industrijskem središču z izstrojeno tehnologijo in utrujenimi velikani, z gospodarstvom, ki poka domala na vseh šivih, je celjska Zlatarna eden redkih kolektivov, ki trdno, ne glede na ceno, stoji na svojih nogah, v njej funkcionira stroga logika evropske tovarne, ki osvaja svetovne trge. Kdor hoče na Japonsko, mora hočeš svetovne delovne navade najprej uveljaviti doma.

DANES SMO, JUTRI NISMO

Vsi šmarški predsedniki

FRANC POTOČNIK, Slovenska kmečka zveza – ljudska stranka, rojen 23. 8. 1955, predavatelj živinoreje na Višji ekonomski šoli v Mariboru, sedaj župan Šmarja pri Jelšah, je poročen in ima pet otrok. Živi na kmetiji, ki meri 9 hektarjev. Ima dva avtomobila, renault 11 in stoenko.

V stranki je prilično 1230 članov, imajo dve mesti v družbenopolitičnem zboru in zboru občin republiške skupščine.

Priljubljena jed: meso in domače klobase
Horoskop: LEV

Dr. DANICA NAGODE-KNAPIČ, Kršćanski demokrati, rojena 23. 11. 1955, splošna zdravnica, zaposlena v Zdravstvenem domu Šmarje pri Jelšah, je poročena in ima dva otroke. Živi v stanovanju, v prostem času rada šiva, vozi stoenko.

V stranki je okoli 700 članov, imajo šest poslancev v občinskem družbenopolitičnem zboru, na republiški skupščini pa nobenega.

Priljubljena jed: se ne more odločiti, kaj rada je

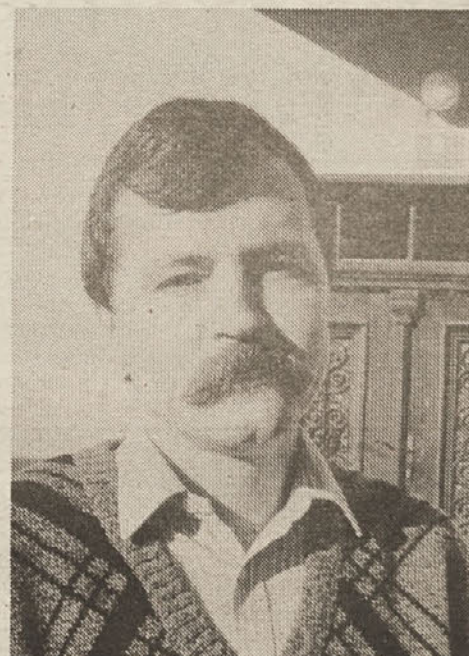
Horoskop: STRELEC

MIRAN CENCIČ, Zeleni Šmarja pri Jelšah, rojen 9. 5. 1950, je absolvent Filozofske fakultete v Zagrebu, zaposlen kot natakak pri Jelši v šmarškem Hramu. Je poročen in ima tri otroke, živi v hiši, vozi fičota in 126 P. Rad igra nogomet, bere, posluša opere in koncerte.

V stranki je okoli 50 članov, poslancev v občinski in republiški skupščini nimajo.

Priljubljena jed: škampi
Horoskop: BIK

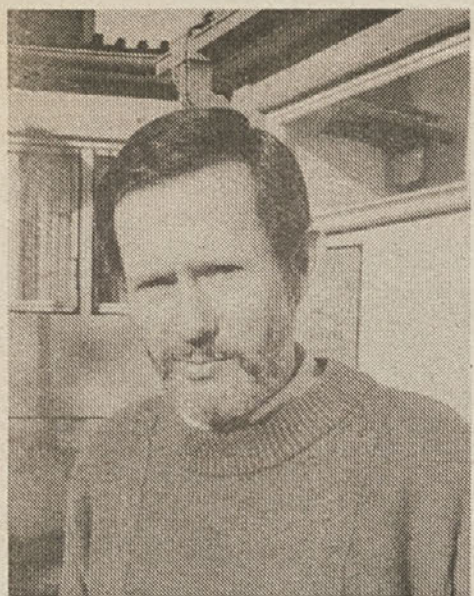

FRANC ZIDAR, Stranka demokratične prenoje, rojen 8. 2. 1949, po poklicu je geograf in zgodovinar, zaposlen kot direktor Spominskega parka v Bistrici ob Sotli. Živi v Šmarju pri Jelšah, je poročen in ima tri otroke. Vozi mercedesa modre barve, rad fotografira.

V stranki je več kot 100 članov, v občinskem družbenopolitičnem zboru imajo pet poslancev, v republiški skupščini nobenega.

Priljubljena jed: domača goveja juha z rezanci

Horoskop: VODNAR

RUDI FILEJ, Socialistična stranka Slovenije, rojen 10. 8. 1949, predmetni učitelj na OŠ Podčetrtek. Je drugič poročen in ima tri otroke, živi v Podčetrtku v stanovanju, vozi stoenko. Ukvarja se z amatersko gledališko dejavnostjo, igranjem in režiranjem.

V stranki je okoli 50 članov, v občinskem DPZ imajo tri poslance.

Priljubljena jed: pasticcio
Horoskop: LEV

IGOR ANDERLUH, Liberalna demokratska stranka, rojen 19. 6. 1966, ekonomist, zaposlen v Zdravilišču v Rogaški Slatini, doma iz Šentvida. Ni poročen. Zanima ga športno streljanje, čeprav pravi, da je antimilitarist, občuduje orožje.

V stranki je okoli 250 članov, v skupščini občine imajo štiri poslance, iz njihovih vrst je tudi predsednik Izvršnega sveta.

Priljubljena jed: slivovi cmoki
Horoskop: DVOJČEK

FRANC VENIŠNIK, Slovenska demokratska zveza, rojen 25. 4. 1928, upokojen rudarski tehnik. Živi v stanovanju v Rogaški Slatini, je ločen in ima tri otroke. Vozi katro in je navdušen čebelar.

V stranki je okoli 250 članov, nimajo poslancev v občinski skupščini, niti v republiški.

Priljubljena jed: sadje in solate
Horoskop: OVEN

NOV FELJTON

Vetrinjska tragedija

Založba Magnolija je že odgrnila nekaj tako dolgo in tako gosto tkanih zaves z naše novejšje zgodovine. Tudi knjiga Vetrinjska tragedija, najnovejši podvig Magnolije, počne prav to. Morda še bolj bridko. Za te zaves je namreč hudo grdo gledati. Toda potrebno.

Knjiga je izšla pred leti, v tujini seveda. Založilo jo je Društvo slovenskih protikomunističnih borcev. Spisala sta jo zdaj že pokojni inž. France Grum in Stane Pleško, ki živi v Torontu. Tedaj se, čeprav v tujini, nista upala podpisati. Roka jugoslovanske Udbe je bila neumljena in predolga. Smrt je sejala čez vse meje.

Danes očitno tega strahu ni več ali pa je

precej manjši. In prav zato, da bi se časi strahu nikoli ne vrnili, je treba to in takšne knjige objavljati. In brati. Ima kakršnakoli tehtnica, tudi zgodovinska, sploh smisel, če ima eno samo skodelo!?

Stane Pleško je doma iz Kozarij pri Ljubljani. Bil je v vaški straži, nato pri domobrancih in z njimi se je po porazu umaknil na Koroško. Vrnili so ga proti koncu maja 1945, najprej v Škofjo Loko, nato v Št. Vid, od koder je ušel. Več kot 4 leta se je skrival okoli Ljubljane, preden je še enkrat pobegnil na Koroško in od tam v Kanado. V domovino se še ni vrnil, ker sumi, da je na famoznem spisku nezaželenih. Vzrok? Po njegovem prav in zgolj pisanje.

Zato k tej, eni od petih knjig izpod njegovega peresa. Brez dvoma je živo pričevanje. Znanstvena merila gor ali dol – je sploh kaj bolj objektivnega od tega?

Avtorja in njuni sogovorniki, prav tako priče žalostnih dogodkov, so jo pripravili, »ker sedanji oblastniki v Sloveniji molče o smrti 11.000 slovenskih mož in fantov, ki so jim jih Angleži vrnili od 27. do 31. maja 1945. Upajo pač, da bo slovenski narod na ta strašni zločin pozabil.«

Zatorej založba Magnolija obuja Vetrinjsko tragedijo. Knjiga razčlenjuje dogodke, njih vzroke in posledice skozi vsa štiri vojna leta. Govori o spletkah komunistične partije vse do zadnje, ki jo je speljala skupaj z Angleži. Preživeli pričajo o vračanju iz Vetrin in o krvavem sprejemu, o dramah v Škofji Loki, mrtvaških orgijah v Poljanski dolini, mukah v Št. viških Škofovih zavodih, moriščih okoli Ljubljane in v Kočevskem Rogu, transportih iz Pliberka v Celje...

Pričevanja iz tega dela vam ponujamo v branje v nekaj nadaljevanjih od prihodnje številke dalje.

VETRINJSKA TRAGEDIJA

Doslej najbolj resnična in pretresljiva izpoved dogodkov na Vetrinjskem polju maja 1945. Kdo je zakrivil vrnitev 10.000 slovenskih domobrancev v roke komunističnih zverj.

Za bralce Naše dobe je prednaročniška cena le 160 dinarjev.

NAROČILNICA

Naročam _____
izvodov knjige

Vetrinjska tragedija

Moj naslov: _____

Knjigo po ceni 160 din bom plačal po povzetju

Naročilnice pošljite na naslov:

Magnolija, d.o.o. Celovška 108, Ljubljana

ALI SO TUDI VAS OŠKODOVALI

Seznam zaplenjenih nepremičnin

S pričujočo številko nadaljujemo z objavljanjem seznama nesrečnikov, ki so po končani vojni zaradi ravnanja takratne oblasti ostali brez vsega imetja in najpogosteje žal tudi brez življenja.

Krutost zmagovalcev in grabežljivost preživelih sta bili brezmejni. Z globokim spoštovanjem za hrabrost in z iskreno hvaležnostjo, da nam je del tega gradiva ponujen v objavo, se zahvaljujemo zgodovinarju Milku Mikoli in vodstvu Zgodovinskega arhiva Celje.

CELJE – OKOLICA

LAŠKO 118, pritlična stanovanjska hiša – lastnica **Alojzija Kvarčič** – vrednost (eno stanovanje) 62.000 din;

LAŠKO 107, enonadstropna trgovska hiša – lastnik **Aleksander Obal** – vrednost (štiri stanovanja, nabavna in prodajna zadruga) 365.000 din;

LAŠKO 44, enonadstropna stanovanjska hiša – lastnik **Karl Somer** – vrednost (tri stanovanja, pekarna in dva lokala) 320.000 din;

LAŠKO 32, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnik **Avgust Smidinger** – vrednost (štiri stanovanja) 320.000 din;

LAŠKO 90, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnik **Avgust Smidinger** – vrednost (dve stanovanji in en lokal) 175.000 din;

LAŠKO 89, pritlična stanovanjska hiša – lastnik **Avgust Smidinger** – vrednost (eno stanovanje) 120.000 din;

LAŠKO 74, podkletena stanovanjska hiša – lastnik **Avgust Smidinger** – vrednost (eno stanovanje) 35.000 din;

LAŠKO 82, enonadstropna stanovanjska hiša – lastnik **Franc Fasvald** – vrednost (dve stanovanji in en lokal) 200.000 din;

LAŠKO 79, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnica **Jožefa Birke** – vrednost (štiri stanovanja, dva lokala) 160.000;

LAŠKO 62, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnik **Klein** – vrednost (dve stanovanji) 80.000 din;

LAŠKO 77, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnik **Hofbauer** – vrednost (eno stanovanje, dve sobi, lokal) 60.000 din;

LAŠKO 48, enonadstropna stanovanjska hiša – lastnik **dr. Bast** – vrednost (tri stanovanja in dva lokala) 350.000 din;

LAŠKO 42, podkletena stanovanjska hiša – lastniki **Drovc in dediči** – vrednost (dve stanovanji in dve sobi) 90.000 din;

LAŠKO 68, pritlična stanovanjska hiša – lastnik **Josip Šipek** – vrednost (dve stanovanji) 80.000 din;

LAŠKO 55, enonadstropna stanovanjska hiša – lastnik **dr. Herman** – vrednost (pet stanovanj) 450.000 din;

LAŠKO 142, visokopritlična stanovanjska vila – lastnica **Hermína Resler** – vrednost (štiri stanovanja) 490.000 din;

LAŠKO 92, pritlična stanovanjska hiša – lastnik **Gasper Jug** – vrednost (dve stanovanji in tri sobe) 60.000 din;

LAŠKO 26-27, Graščina Lilie – lastnik **grof Fetter** – vrednost 800.000 din;

LAŠKO 17, visokopritlična stanovanjska hiša – lastnica **Iva Vidra** – vrednost (eno stanovanje, dve sobi) 50.000 din;

SV. PETER V SAVINJSKI DOLINI 5, pritlična hiša z lokalom – lastnica **Elza Škoberne**, rojena **Wolf** – vrednost (dve stanovanji in brivski lokal) 60.000 din;

VSE VEČ ZASEBNIKOV

Podjetniki iz Celja

MPI, Marketing, inženiring, storitve Celje, Ljubljanska 50 A, CELJE
DERONO, Podjetje za proizvodnjo elektronskih in telekomunikacijskih naprav in trgovina Celje, Celestinova 9 A, CELJE

EMA, Podjetje za inženiring, zastopanje in proizvodnjo Celje, Frankolovskih žrtev 39, CELJE

ELTEL, elektronika, računalništvo, telekomunikacije Celje, Ipavčeva 4 A, CELJE
PIRAMID, Podjetje za izgradnjo računalniško podprtih sistemov Vojnik, Celjska c. 22, VOJNIK

HELEDI'S, Predelava plastičnih mas, trgovina, založništvo Arclin, Arclin 82, ARCLIN
MARSON, Predelava plastičnih mas in kovinsko predelovalna dejavnost Celje, Robova 5, CELJE

VAKUM, Podjetje za proizvodnjo in trgovino – export in import Ljubečna, Kocbekova cesta 35, LJUBEČNA

JAGOŠI, Inženiring, trgovina in proizvodnja Celje, Babno 20 A, CELJE
KAMEJA – Kamnoseško podjetje Celje, Jamova 2 A, CELJE

KAMEN, Podjetje za obdelavo kamna in trgovine Celje, Lava 1, CELJE
JEKAMIN, Zasebno podjetje za proizvodnjo betonskega in gradbenega materiala Teharje, Teharje 68, TEHARJE

ŠKET, Proizvodnja in prodaja gradbenega materiala Vrhe, Vrhe 33, VRHE
MIT, Mednarodna trgovina in inženiring Celje, Pucova 1, CELJE

SO-LES, Proizvodnja in prodaja Štore, Kompole 41, ŠTORE
SCHREINER, Trgovina na debelo in drobno Dobrna, Klanc 83, DOBRNA

LIPA, Splošno mizarstvo Arclin, Arclin 90, ARCLIN
PREVOLNIK, Proizvodnja, avtotrgovina Celje, Teharje 4, CELJE

SO-RA, Proizvodnja papirnih izdelkov Celje, Škvarčeva 4, CELJE
MCCM, Grafično, gostinsko in trgovsko podjetje Celje, Savinova 9, CELJE

GRAFOMA, Grafična dejavnost in trgovina Celje, Mariborska 145, CELJE
INO, Grafično podjetje Strmec pri Vojniku, Polže 24, STRMEC PRI VOJNIKU

ETT, Elektrotehnično in trgovsko podjetje Celje, Miklošičeva 2, CELJE
ZASEBNO PODJETJE LESKOŠEK, Splošno steklarstvo Škofja vas, Arclin 66, ŠKOFJA VAS

BILDING TRADE, Trgovina in gradbeništvo Celje – Ljubečna, Ljubečna 56 A, LJUBEČNA

STEKLO – OPREMA, Proizvodnja in trgovina Celje, Skaletova 2, CELJE
MONTER, Podjetje za instalacijska in završna dela v gradbeništvo Celje, Lava 1, CELJE

FINALE CELJE, Gradbeno podjetje Loče, Loče 18, LOČE
TOMAŽIČ, Gradbeništvo in trgovina Celje, Trubarjeva 2, CELJE

HTH, Hidroizolacija, termoizolacija, hidravlika Celje, Stegenškova 7, CELJE
GIT, Gradbeništvo, interieri, trgovina Vojnik, Petelinškova 13, VOJNIK

BUCAR, Proizvodnja in trgovina Štore, Prožinska vas 57, ŠTORE
ELEKTRO-PETELINŠEK, Podjetje za elektro usluge Celje, Zvodno 57 A, CELJE

PODJETJE za biotehnoško vzgojo rastlinskega materiala Brst Celje, Lava 11, CELJE
BIOPED, Proizvodno-trgovsko podjetje Celje, Drobničeva 4, CELJE

PRENOVA, Gradbeno in lesarsko podjetje Verpete, Verpete 5, FRANKOLOVO
ODER, Podjetje za izvajanje gradbenih del visoke in nizke gradnje Škofja vas, Zadobrova 28, ŠKOFJA VAS

GIT, Gradbeno, industrijsko in trgovsko podjetje Celje, Stanetova 6 A, CELJE
INPOS, Inženiring, gradnje, marketing, trgovina, zunanja trgovina Celje, Mariborska 1, CELJE

ALEA, Podjetje za trgovanje na debelo in inženiring Celje, Tomšičev trg 12, CELJE
CENTRING, Gradbeni inženiring Celje, Na zelenici 9, CELJE

ELTUS, Podjetje za storitveni inženiring Celje, Nazorjeva 23, CELJE

(dalje prihodnjič)

FRANCI BENDA: POPLAVA NE BO NIKOMUR »DOBROTRES«

Kdo žali Mozirjane

Po novem letu se je v časopisju pojavilo nekaj sumničen v zvezi z razdeljevanjem pomoči in odmero škod v novembrski poplavi prizadetih obrtnikov mozirske občine. Radio Slovenija pa je dvome spremenil že v trditve in žalitev vseh, ki se trudijo, da bi zbrano pomoč najpravičnejše razdelili prizadetim.

Po podatkih Obrtnega združenja v Mozirju je v njihovi občini novembrska poplava prizadela 112 obrtnikov. Od teh je ena obrtnica prijavila za 3 tisočake škode, osemnajst pa bi naj utrpelo več kot 500 tisoč dinarjev škode. Točneje: 75 obrtnikov je prijavilo škodo do 150 tisoč dinarjev, 19 je takšnih, katerih škoda se giblje med 150 tisoč in 500 tisoč dinarji, 18 obrtnikov pa je doživelo pravo katastrofo in ima po njihovi

»Bani«, sam pa je član občinskega združenja obrtnikov in poslanec v republiški skupščini.

Kot rečeno, je škodo ocenjevala posebna komisija, v kateri so bili **Jozica Ribezel**, inšpektorica občinske uprave za dohodke kot predsednica, **Milan Grželj** iz Žalca kot zaprisežen sodni cenilec ter **Viktor** in **Miha Kovač** kot člana obrtnega združenja.

Vzporedno s komisijo, ki je ocenjevala škodo, je združenje obrtnikov mozirske občine imenovalo še eno komisijo in sicer za zbiranje in razdeljevanje pomoči v poplavi prizadetih članov. V njej so **Franci Benda** kot predsednik, **Jakob Filač**, **Mojca Finkšt** ter spet **Viktor** in **Miha Kovač**.

Ta komisija je takoj zatem, ko je začela prihajati denarna pomoč na poseben račun, odredila izplačilo vsem »najmanj« prizadetim petinsemdesetim obrtnikom v eni tranši v višini 75 odstotkov ocenjene škode. Devetnajstim obrtnikom, ki so prijavili škodo do 500 tisoč dinarjev pa prav tako v enem znesku 60 odstotkov prijavljene škode in 18 najbolj prizadetim po 80 tisoč dinarjev.

»Glede na to, da gré za humanitarna sredstva in izredno občutljive zadeve smo se na združenju dogovorili, da morajo vsi finančni tokovi teči strogo nadzorovano in po bančnih računih oziroma preko SDK,« nam je po telefonu povedal **Franci Benda**. »Voda je povzročila ogromno škodo in hudo prizadela naše člane, zato bi bilo skrajno nemarno, če bi se izgubil en sam dinar. Po nekaterih katastrofah, denimo ob potresih, je bilo nekaj napak, ko so potres spremenile v »dobrotres«, vendar poplava pri nas ne bo nikomur »dobrotres!«

Nasteli ste samo prvi dve kategoriji, kaj pa bo z ovrednotenjem škode pri 18 obrtnikih, ki so utrpeli največ škode?

»Kot veste, je Izvršni svet skupščine občine Mozirje sprejel sklep, da se ti oškodovanci izvzamejo in reševanje njihovih težav prevzame izvršni svet občine.«

Koliko denarja je ostalo še nerazporejenega?

»Na posebnem računu je okrog milijon dinarjev.«

Zanimivo je, da so dvomi v pravičnost in pravilnost razdeljevanja v pomoč prispele-

ga denarja prišli edino iz Kranja. Iz nobenega drugega občinskega združenja ali kogarkoli ni prišlo do nezaupanja. Še več, v ponedeljek so uredništva nekaterih slovenskih časnikov dobila faksimilna vabila iz Kranja, iz katerih je razbrati, da v Kranju organizirajo celo avtobusni prevoz za svoje člane, ki bi se naj v sredo sami in na svoje oči prepričali, kje je njihov denar. Vodstvo obrtnega združenja iz Kranja je namreč postalo nezaupljivo, ker iz Mozirju ni dobilo seznama, komu je bil razdeljen njihov denar, ki so ga zbrali med svojimi člani (552.691,10 dinarjev) ali pa morebiti tudi in predvsem zato, ker je inženir **Ivan Kreft** v Kranju menil, da bi naj tam zbrani denar izdvojili in ga namenili za usposobitev njegove hiše za potrebe kranjske obrtne hranilnice in posojilnice, da bi tako prišla do poslovalnice v Nazarjah. Temu pa so se odločno uprli v obrtnem združenju v Mozirju.

RES JE ...

— da je poslanec Janez Lampret dal pobudo, da bi poslanci dajali pismene pobude, ki bi jih skupščina sprejemala ves čas, tako kot v Ljubljani (in bi zasedala tako rekoč v nadaljevanjih).

— da je Bavčarjeva policija obdržala »špiclje«
poprejšnje, eni politiki vdane policije. Ker v
ljudja nacelo, da se vse lahko prav pride, seveda
niti približno ne mislijo seznama sodelavcev
izdati. Tako ostane še naprej potreba, da smo
v svojem okolju previdni. Nikoli namreč ne
veš, kdo je tisti, ki dobiva del denarja za preži-
vetje od policije ...

— da se Zdravilišča širijo in nastajajo nova.
Nič čudnega, saj živimo v vse bolj nezdravih
časih in smo praktično že vsi po vrsti zrela za
zdravljenje, če drugega ne, za razne »masaže«.

— da so se udeleženci predstavitev svetovno
pomembne knjige »100 let športa v Celju«
šele po Silvestrovem začeli spraševati, če ne gre
za pomoto. ZTKO je pripravil tolikšno gostijo,
da je bilo moč sklepati kako gre za 200 let športne
praznike.

— da je Franc Potočnik, župan pod Sv. Ro-
kom in gospod prosil patra Marjana v Olimlju
naj boga in ljudi prepriča, kako je on uredil
cerkev v Olimlju in Spominski park Trebče in
ne neki Zidar.

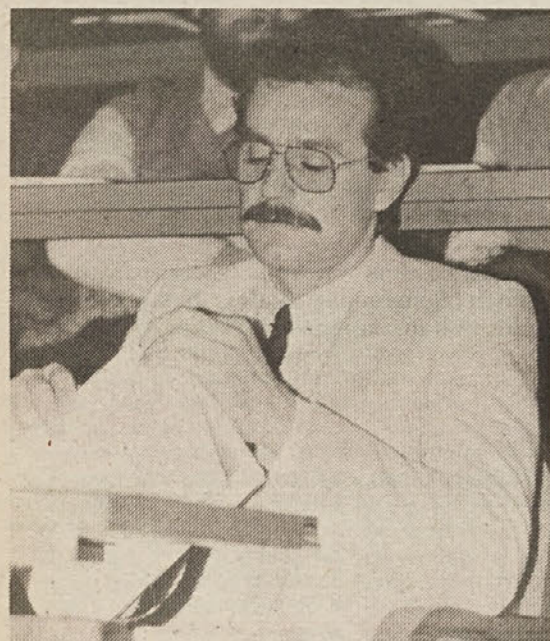
— da je gospod Anton Rojec, celjski župan
ob prednovoletnem sprejemom dela javnosti
— novinarjev v 46 minutnem nagovoru uporabil
samo 217-krat besedico — »recimo«
in 163-krat »bi rekel«. Da ni rekel, bi rekel.

— da je gospod (po nemarnem ne imenuj
njegovega imena) predsednik vlade v Šmarju
ob in pri Jelšah naročil nakup pet tisoč žarnic za
občinsko upravo, da bi tudi v Šmarju zasijali
svetlejši časi.

— da se je Igor Meh, najaktivnejši minister
velenjske vlade po novem letu odpovedal tes-
nemu sodelovanju z Evropo. Ukinil je lastno
stalno avtomobilsko progo Velenje—Lobod-
—Celovec, kamor je prevajal delavke občinske
uprave, ki so bile stare manj od 33 let.

— da nam je gospod Peter Rezman, nekdanji
oporečnik oblasti, pesnik in zeleni aktivist, pos-
lal šaljiv mali oglas, ki pa ga ne bomo objavili,
ker v njem tako lepo piše o našem časopisnem
mentorju, da nam je postalo kar malo nerodno.
Če želi Rezman teksti objaviti, bo pač moral
ustanoviti lasten časopis.

— da bi Velenje že imelo vse pogoje za naziv
novega regionalnega središča. To dokazuje tudi
velenjski premier Franjo Bartolac, ki ni zado-
voljen z velenjskim nočnim življenjem. Skupaj
z advokatom Borisom Marčičem namreč skoraj
vsak vikend prebdi v celjski diskoteki Casa-
blanca.

MOZRIJE: BRILJANTNI VALČEK STAREGA VRVOHODCA

Božičkovo božično darilo

Alfred Božič, predsednik mozirske vlade, je Gornje-
savinčanom za Silvestrovo ponudil lepo darilo: obglavil
je nekdanjega paradnega konja — Elkroj. Zdaj je samo
še vprašanje časa, kdaj se bo v Elkroju on pojavil kot
sanator, kajti v Elkroju je poleg Marije Vrtačnik umestil
še svojo večno sopotnico Verico Pečnik.

Gorenjesavinjani v svoji prelepi in nekdanji bogati
dolini z nekaterimi nimajo sreče. Tako, denimo, s svo-
jimi kadri in paradnimi konji. Medtem ko Glin razpada
že od časa, ko je njegovo vodstvo na juris prevzelo
»sedem sekretarjev SKOJ-a«, se je Elkroj začel nagibati
z nelikvidnostjo. Drži, Ivan Kramer, že od šolskih dni
Božičev oporečnik, je kot direktor Elkroja svojemu
podjetju in njegovim skoraj 600 delavkam v kriznem
obdobju posvečal premalo časa, ker je bil razdvojen
s privatnim obrtništvom.

Poznavalci razmer v Elkroju vedo povedati, da
nedavna katastrofalna poplava, ki tudi tej delovni orga-
nizaciji ni prizanesla, ni odpravila nelikvidnosti, zadol-
ženosti in nezadovoljstva delavcev. Toda navzlic temu
so delavke v svojem rešitelju videli podobo Ivana Kra-
merja, kateremu se je z iztekom leta iztekel tudi mandat
direktorja. To pa zato, ker delavke vedo, da Ivan
Kramer kljub rahli držbi ob krmilu trdno drži vse
finančne tokove. Kar ni zanemarljivo, če upoštevamo,
da je odškodnina in pomoč poplavljenec le neznanten
in premajhen del za zamašitev finančnih vrzeli Elkroja.

Kljub temu se je na razpis za novega direktorja
Elkroja poleg Ivana Kramerja ojunčilo še par kandida-
tov. In zdaj iztegne svojo roko sam Alfred Božič, pred-
sednik vlade v Mozirju. Ko bi se naj delavci in zatem
njihov delavski svet dokončno odločili za svojega vodjo,
pride gospod predsednik in delavce postavi, pred ulti-
mat: »Ce se odločite za Kramerja, vam ne bom izročil
denarja, ki ste ga od Republike dobili za odpravo škode
po poplavi!«.

Drev Gubenska do praga, Gubensček Dreva preko
praga ...

Resnici na ljubo je treba povedati, da predsednik
Alfred Božič ni nepoznavalec Elkroja. Prav on je pred
mnoгими leti ta isti Elkroj gradil. Toda iz Elkroja se je
moral neslavno posloviti, pod budnim očesom policije
se je potuhnil na krajnski strani Črničeva, zatem potje-
val v celjskem Razvojnem centru, dokler se ni zasmilil
Stanetu Debevcu, da ga je zrnil v Gorenje. Mož je
medtem pridno študiral in opravil magistririj iz ekono-
mije, bil postavljen za direktorja Gorenje—Fecro, kjer
pa spet ni bil po meri Korošcem in so ga tudi tam
nagnali. Zdaj je v Mozirju ustanovil visokodoneče
podjetje Ramo — podjetje za razvoj Mozirja, vendar
napovedi ni pozlatil. In glejte, starega vrvohodca, potra-
jenega izzivalca kriminalne policije, slovenska demo-
kracija naplavi za predsednika vlade. Zdaj sedi na
tronu, deli in vlada. Bog se usmili nekdanj bogate Gor-
njesavinjske doline z Elkrojem in Glinom vred.

Rogla vas bo zmogla

Če želite vaši zobje
v nedeljo mleti kruh, ga
morate prej naročiti, dru-
gače bodo ostali brez de-
la. Še bolje pa je, da kruh
kupite kar v soboto, kajti
minulo nedeljo kruha
sploh ni bilo.

Vsi ste že imeli kdaj
čas prebrati tablo zavaro-
valnega podjetja Triglav,
na kateri piše KER ŽIV-
LIENJE POTREBUJE
VARNOST. Ena takš-
nih tabel je tudi na koči,
kjer kupite karte za smu-
ko. Toda, zavarujete se
prej, preden jih boste ku-

Mozirje na božični dan, v času Božičeve vladavine.

Rudarska svetilka namesto kipov

AKCIJA

»Baraba leta 1990

Uredništvo Nove dobe razpisuje glasovanje za dodelitev
naziva »Baraba leta 1990«. Svoje predloge, ki naj vsebujejo
ime, priimek, poklic ali funkcijo vašega kandidata za naziv ter
kratko obrazložitev, pošiljajte na naslov »Nova doba«,
Aškerčeva 15, 63000 Celje. Predlogo obvezno priložite
kupon, ki ga objavljamo na tej strani, ter svoj poln naslov.
Kupon, in imen glasovalec seveda ne bomo objavljali in tudi
nakorkoli drugače ne izdajala.

KUPON 1 BARABA

SLOVENIJATURIST
Hej, pojedite z nami!

VESELO PUSTOVANJE
v Lovranu

- Z ZELENIH VLAKOM iz Celja, 2 dni odhod 9. februarja ob 7. uri zjutraj.
- CENA: 1.180,00 din s kuponom 5% ceneje!
- UGODNI PLAČILNI POGOJI!
- Tradicionalno, pa vendar vedno znova nepozabno doživetje!

KUPON

Ime in priimek

Naslov

POPUST 5%

Kupon velja za eno osebo. S kuponom se lahko prijavite za pustovanje v Lovranu najkasneje do 18. 1. 1991.

SLOVENIJATURIST Celje, Titov trg 1, tel. (063) 24-719, 26-010

ŠOLE ZA VOLE

Po prvem delu počitnic so dijaki prišli znova v šolo. Toda dijakov Gimnazije Celje ni pričakal dedek Mraz, ampak pravi MRAZ. Razumevanje ravnatelja in razrednikov je pripomoglo, da so dijaki šolo zapustili po drugi ali tretji uri.

Zaradi izida Manj strašne noči na Gimnaziji Celje je bilo v zbornici veliko dvignjenega prahu, so lahko povedali nekateri. Same ustvarjalce pa je zelo razburila objava obvestila o izidu in vsebini v Novi dobi. Predvsem jih moti naslov, pod katerim objavljamo vesti dogajanj po šolah. Zato pa je takšen.

Neverniki pri polnočnicah — poleg petard letos prava atrakcija. Neverni učitelji pri polnočnicah? Niso se izpostavljali. Opazili smo le učiteljico petega razreda Šegovo, ki jo učenci bolj poznajo pod imenom Šegica. Verna, neverna, odgovora ne poznamo.

Dijaki zdravstvene šole pravijo, da profesor Salobirjeva ne ve, kako bi jih kaznovala, pa jim zaradi tega grozi z nena-povedanimi kontrolnimi.

Pa še to. Kolikor nam je uspelo izvedeti, ravnatelj letos niso dijakov v letu 1991 ničesar zazeleli.

HUMORESKA KAKO UMREŠ ZDRAV

Zeleno gibanje je izredno izostrilo občutek ljudi za zdravo življenje. Opaziti je, da ne hodijo več veliko v gozdove, da se ne bi nalezli kakih drevesnih boleznih. Mnogi najraje sploh ne bi več dihali, tako jih je strah onesnaženega zraka, da o hrani, ki je ne bi jedli, sploh ne govorimo. Bati se je zaton vrtičkarstva, ker si ljudje ne bodo hoteli zastrupljati rok s težkimi kovinami. To je sicer že stara tema, boste rekli, ampak ni, ker je vsak dan znova aktualna in poučna. Celo Zelenim, ki o njej že skoraj vse vedo, bi lahko povedala kaj novega. Na primer:

»Ondaj na vlaku so bili natrpani kupeji.
»Zakaj pa naenkrat kar vsi z vlakom?« je vprašal sprevidnik.

»Zato ker je električna veka ekološko popolnoma čista. Zakaj bi pa vdihavali bencinske hlape in še tako drage povrh.« so odgovarjali potniki.

Ker je vročina kar puhtela, so se kmalu razširile vonjave po naravnem znoju. Rdečelična gospa je slekla jopico, segla v cekar in privlekla na dan kos pečenega piščanca. Preden je ugriznila vanj, se je oglasil sosed. »Gospa,« je rekel, »ampak tole vaše meso je zelo nezdravo. Po barvi kože, da je v njem veliko antibiotikov, ti pa škodijo zdravju.«

»Kaj ne poveste?« je z oprtimi usti obstala ženska.

»Tudi v sunki, ki jo je maloprep tako slastno jedel tale gospod, je bilo ogromno nitrato-« je rekel oni. »In v vaših paštetih emulgatorja in natrijeva glutaminata, da ne naštevam naprej. Tudi rume-njak tistega jajčka je kazal prisotnost kadmija. Pravzaprav je vsa naša hrana zelo zastrupljena in škodljiva. Koliko raka in kakšnih drugih smrtonosnih bolezni povzročal! Ko bi vi to vedeli!«

»Ne bi več jedli!«

»Bi raje pomrli od lakote!«

»Bi hrano stran zmetali!«

»Kaj pa ste sploh vi? Zdravnik?« so se oglašali potniki.

»Da niste tudi vi tako blede in suhljati, ker uživate zastrupljeno hrano?« je vprašala rdečelična gospa.

»Jaz... zato? Ne. Jaz pa že nekaj časa sploh več ne jem. Jaz bi rad namreč zdrav umrl. In to je edina možnost, če te ne pobere nesreča, da umreš res zdrav.«

Predlog Demosu

V Celju se na ulicah in trgih še vedno šopirijo napisi kot na primer Trg V. kongresa, Čuprijska ulica ipd. Demosu, ki je zdaj na oblasti in se je do ne demokraci-čno dokopal na volitvah, ko je porazil boljševike, predlagamo, da Celje čimprej dobi Trg Adolfa Hitlerja in Stalinsovo ulico.

Obrazložitev: Adolf Hitler je bil prvi, ki je sprožil revolucijo proti komunistom in boljševikom. Stalin pa je bil zagotovo največji sovražnik komunistov, saj jih je na desetisoče dal pobiti.

S tem je pobuda utemeljena.

FOTOREPORTAŽA

»Ljudje te takole gledajo, pa sploh ne vejo, da igraš iz veselja...«

»In sam takole opazuješ ženske, ki mislijo, da jo imajo edine...«

NI RES ...

— da Jure Pokorn, glavni v konjiškem Konusu, ne želi zadovoljiti novih oblastnikov in »se odstopiti«. V svoji skromnosti le želi, da bi mu dokupili manjkajoča leta do penzije. Nak, pravijo Konjičani, tisti strokovnjaki, ki so Pokorna ves čas farbali, kako dobro firmo vodi, pa nič. Ti seveda ostajajo v Konusu, navsezadnje tudi zategadelj, ker so prav ti »izdali«
novi oblasti prave podatke, šefu pa dostavljali »polakirane«.

— da je Jože Bučer z dvema diplomama, direktor Etola, boljševek. Je namreč velik demokrat, saj v ozračju demokracije, tako si vsaj predstavlja, kot je ni niti v ZDA, gospodu Janezu Črneju javno očita, da se ukvarja s politiko. Bučer je najbrž pozabil, da je g. Črnej republiški poslanec, ki je celo plačan, resda slabo, da se ukvarja s politiko in da je bil za takšno početje izvoljen na demokratičnih volitvah, Bučerja pa so na direktorski stolček posadili njegovi »ređci«. Potem se bo pa čudil, ko ga bo Demos zgrabil za vrat in ga začel majati na stolčku ...

— da je sin direktorja Etola, Jožeta Bučerja z dvema diplomama, zgradil pralnico avtomobilov brez dovoljenja. Poglavitno soglasje, celjske bolnišnice, je očetu Bučerju osebno prinesel predsednik KPO Zdravstvenega centra Celje, Alojz Zuntar. To, da sta Bučer in Zuntar stara boljševiskična sodruga pa je le natolcevanje.

— da gospod minister Maks Bastl ni prijavil davka na dohodek za lansko leto, saj ni imel ne dohodkov ne dohodnine, ker je bil v službi šele od pomladi.

— da bi bil na Ivana Krambergerja izveden poskus atentata. V živo in na lastne oči ga je namreč videl 25. decembra naš glavni priganjač, kako je dobrotnik iz Negove pri Sentrupetu lastnoročno z avtom zletel s ceste.

— da bi na velenjskem izvršnem svetu lizali bombone zato, ker jim gre vse bolj na otročje. Menda jih predeveljajo po ustih zato, da ne bi kadili. Sicer je pa vseeno. Pljuča bodo ohranili, zobje jim bodo zgnili ...

— da sta voditelja Slovenskih krščanskih demokratov v občini Velenje, gospoda Anton Lovrec in Branko Nimac razjarjena, ker so po velenjski TV na božični večer predvajali razveličeno oddajo o posvetitvi cerkve sv. Duha v Celju. Ugibata le, kaj je zadržalo Janka Šoparja, odgovornega urednika TV Velenje, da ni pripravil boljšega božičnega prispevka iz Šaleškega okolja. Ali je namenoma zatajil on in ga bodo morali zamenjati, ali pa je bilo vendar domačim gospodom dušebrižnikom in zaradi tega njihovim vernikom nobeden ni voščil za Božič, pa jih bosta morala pokarati.

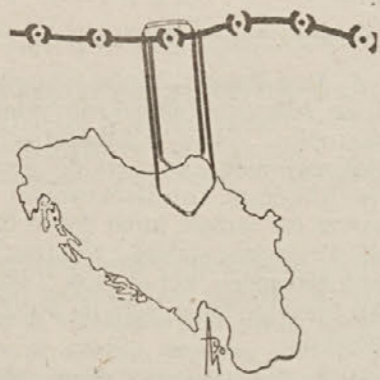
— da je exminister gospod Miran Gmajner nedavno tega tekal po podjetjih in odgovorne prepričeval, kako sta v Velenju potrebni dve javni podjetji, eno za komunalno in drugo za komunalno energetiko, katerega direktor bo on. Res tudi ni, da je tajnica Vekosa zahtevala seznam poslancev v zborih velenjske skupščine in so zanesljivo med njimi nagovarjali naj glasujejo proti vladnemu predlogu, ki se zavzema za enotno komunalno podjetje.

Interesanti naj se oglasijo v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

NOVA DOBA

išče
AKVIZITERJE

Po (kmh...) domovini

Zagreb: Status Krajine je zunaj zakona. Ustavno sodišče Hrvaške je zadržalo uresničevanje aktov, sprejetih v občinah Benkovac, Vojnić in Dvor.

Cetinje: Na Cetinju so slovesno imenovali za novega vladiko in črnogorskega metropolita dr. Amfilohija Radovića.

Ljubljana: V Sloveniji po novem letu veljajo najvišje cene bencina, približno dinar višje za liter kot drugod v Jugoslaviji.

Beograd: Posojilo evropske investicijske banke 820 milijonov dolarjev bodo že letos začeli uporabljati za posodobitev jugoslovanskega cestnega in železniškega omrežja.

Zagreb: Kardinal Kuharić je sprejel vodstvo Hrvaške narodne stranke.

Beograd: Zdravila bodo v prihodnje v celoti oproščena prometalnega davka, uvožena zdravila pa carine.

Beograd: Skupni promet deviz na domačem deviznem trgu je od januarja do decembra lani dosegel 6,59 milijarde dolarjev.

Prishtina: Za Kosovo je pripravljeno petdeset projektov. Po popolnem investicijskem zastopju naj bi letos uresničile vse sprejete načrte.

Zagreb: V INI so lani načrpali za 6 odstotkov manj nafte kot leto popreje. Novih vrtni ni.

Marihor: Tudi v predprazničnih dneh carinikom ni zmanjkalo dela. Med potniki je bilo veliko hitopapev orožja.

Prishtina: Novo leto po kosovsko — Albanci na Kosovu so se za novejše praznike umaknili v svoje domove.

Ljubljana: Slovenska vlada bo v kratkem pripravila oceno razmer in program uresničevanja plebiscitarnih odločitev.

Ljubljana: Še vedno zapora za devize. Devalvacija dinarja ni prinesla prostega nakupa deviz v bankah. Zvezna vlada mora še povedati, kaj bo z notranjo konvertibilnostjo dinarja.

Ljubljana: Služba družbenega knjigovodstva bo še naprej upoštevala samo sklepe slovenske vlade in skupščine.

Beograd: V Venezueli je za nas obilo možnosti. Gospodarsko sodelovanje bi letos lahko preselilo pol milijarde dolarjev.

Beograd: Z odlokom o začasnem financiranju federacije so armadi odmerili 70,8 milijarde dinarjev za vse leto, federacija pa čez 5 milijard dinarjev na mesec.

Beograd: Za izvozne spodbude je zvezni blagajni zmanjkalo denarja — Zis pravi, da dolguje izvoznikom 2,8 milijarde dinarjev.

Knin: Srbska avtonomija je neustavljiva. Hrvaškega ustavnega sodišča prizadete občine ne upoštevajo.

Beograd: Konstituiranje srbske skupščine bo 11. januarja. Izvolili naj bi mandatarja in sprejeli več zakonov.

Krško: Po poldrugem mesecu, ko so opravili remont, nuklearka obratuje s tretjinsko močjo.

Sarajevo: Ali BiH grozi totalitarizem? Muslimanska bošnjaška organizacija opozarja na aroganco zmagovite koalicije.

Prishtina: Albanci na Kosovu se bojijo, da jih čakajo težki časi. V Kačaniku so razburjeni zaradi vesti, da naj bi bil Izet Bushi naredil samomor med sluzenjem vojaškega roka.

Kragujevac: Devalvacija je podražila zastave. Od 14. januarja naprej bodo vozila v povprečju dražja za 22 odstotkov.

Koper: Splet se začeljenjati zlati časi za devizno črnoborzijsanstvo. Črna borza bo bankam odvzela zaslužek.

Beograd: Američani vojnim izgubarjem ponujajo pomoč. Reška in pančevska rafinerija kandidirata za nadomestilo zaradi iraške blokade.

Beograd: Železničarji uvajajo nove vlake. Med drugim tudi vsakodnevno zvezo iz Beograda s Šibenikom in Zadrom.

Novi Sad: Sistem Donava — Tisa — Donava daje vodo le 40.000 hektarom njiv. Pripravili so nekaj deset idejnih projektov za nadaljnjih 50.000 hektarov.

Ljubljana: Slovenska vlada se zavzema za spremembe ustave, če pravočasno ne bo nove.

Ljubljana: Kaže, da z odkupom in prodajo obveznic ne bo zastojev in zapletov. Nekaj nejasnosti je le pri proviziji — ta bo povsod 1,5-odstotna.

Ljubljana: elektrika se je podražila in to za 4,5 odstotka namesto za naprej predlaganih 15 odstotkov.

Skopje: Pred konstitutivno sejo večstrankarskega made-donskega sobranja se marsikdo boji parlamentarne krize, saj nobena stranka nima večine.

Zagreb: Podpredsednik hrvaškega sabora je odstopil. Simo Rajčić očeta vladajoči politiki, da ni pripravljena na dialog s hrvaškimi Srbi.

Ljubljana: Kakšno bodo plače — slovenski zakon o izplačevanju OD in nekaterih drugih prejemkov je ostrejši od zveznih omejitev.

Reka: Istrski demokratični sabor opozarja hrvaško in slovensko vlado, naj ne vpleta Istre v mednacionalne spore.

Ljubljana: Predsedniški kandidat na nedavnih volitvah Ivan Kramberger je prepričan, da je bila njegova nedavna prometna nesreča poskus atentata.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

SLOVENIJA, SEDEM LET PO LIPOVEM LISTU

Leopold Perc: Postanimo

Suverena slovenska država se ni spočela v politiki ampak v reklamnem sloganu. Ali je ta trditve pretirana, sprašujemo očeta turističnega lipovega lista, Leopolda Perca, danes direktorja predstavnštva Turistične zveze Jugoslavije v Frankfurtu.

Perc: Tega ne bi trdil. Drži pa, da je reklama akcija Centra za turistično in ekonomsko propagando z znanim sloganom »Slovenija, moja dežela« vplivala na kasnejša politična dogajanja, ker je pri ljudeh krepila zavest, da smo Slovenija. Ko smo se v sodelovanju s Studiem marketing lotili reklamne akcije, smo izhajali iz ugotovitve, da moramo v Sloveniji dvigniti zavest ljudi do turizma in do lastne dežele in se šele potem predstaviti tudi navzven.

Nova doba: Potemtakem nima lipov list ničesar skupnega z nacionalizmom?

Perc: Če ima človek rad svojo domovino, še ni nacionalist. Gre preprosto za to, da moraš ljubiti svojo deželo, če hočeš biti dober gostitelj. Odnos Slovencev do turizma je bolj ali manj deklarativen. V vsaki občinski resoluciji bomo zasledili tudi stavek: »... in razvijali bomo turizem.« Za tem stavkom pa največkrat zeva praznina. Ali pa kakšen hotel brez ponudbe.

Ljubljana: Še vedno zapora za devize. Devalvacija dinarja ni prinesla prostega nakupa deviz v bankah. Zvezna vlada mora še povedati, kaj bo z notranjo konvertibilnostjo dinarja.

Ljubljana: Služba družbenega knjigovodstva bo še naprej upoštevala samo sklepe slovenske vlade in skupščine.

Beograd: V Venezueli je za nas obilo možnosti. Gospodarsko sodelovanje bi letos lahko preselilo pol milijarde dolarjev.

Beograd: Z odlokom o začasnem financiranju federacije so armadi odmerili 70,8 milijarde dinarjev za vse leto, federacija pa čez 5 milijard dinarjev na mesec.

Beograd: Za izvozne spodbude je zvezni blagajni zmanjkalo denarja — Zis pravi, da dolguje izvoznikom 2,8 milijarde dinarjev.

Knin: Srbska avtonomija je neustavljiva. Hrvaškega ustavnega sodišča prizadete občine ne upoštevajo.

Beograd: Konstituiranje srbske skupščine bo 11. januarja. Izvolili naj bi mandatarja in sprejeli več zakonov.

Krško: Po poldrugem mesecu, ko so opravili remont, nuklearka obratuje s tretjinsko močjo.

Sarajevo: Ali BiH grozi totalitarizem? Muslimanska bošnjaška organizacija opozarja na aroganco zmagovite koalicije.

Prishtina: Albanci na Kosovu se bojijo, da jih čakajo težki časi. V Kačaniku so razburjeni zaradi vesti, da naj bi bil Izet Bushi naredil samomor med sluzenjem vojaškega roka.

Kragujevac: Devalvacija je podražila zastave. Od 14. januarja naprej bodo vozila v povprečju dražja za 22 odstotkov.

Koper: Splet se začeljenjati zlati časi za devizno črnoborzijsanstvo. Črna borza bo bankam odvzela zaslužek.

Beograd: Američani vojnim izgubarjem ponujajo pomoč. Reška in pančevska rafinerija kandidirata za nadomestilo zaradi iraške blokade.

Beograd: Železničarji uvajajo nove vlake. Med drugim tudi vsakodnevno zvezo iz Beograda s Šibenikom in Zadrom.

Novi Sad: Sistem Donava — Tisa — Donava daje vodo le 40.000 hektarom njiv. Pripravili so nekaj deset idejnih projektov za nadaljnjih 50.000 hektarov.

Ljubljana: Slovenska vlada se zavzema za spremembe ustave, če pravočasno ne bo nove.

Ljubljana: Kaže, da z odkupom in prodajo obveznic ne bo zastojev in zapletov. Nekaj nejasnosti je le pri proviziji — ta bo povsod 1,5-odstotna.

Ljubljana: elektrika se je podražila in to za 4,5 odstotka namesto za naprej predlaganih 15 odstotkov.

Skopje: Pred konstitutivno sejo večstrankarskega made-donskega sobranja se marsikdo boji parlamentarne krize, saj nobena stranka nima večine.

Zagreb: Podpredsednik hrvaškega sabora je odstopil. Simo Rajčić očeta vladajoči politiki, da ni pripravljena na dialog s hrvaškimi Srbi.

Ljubljana: Kakšno bodo plače — slovenski zakon o izplačevanju OD in nekaterih drugih prejemkov je ostrejši od zveznih omejitev.

Reka: Istrski demokratični sabor opozarja hrvaško in slovensko vlado, naj ne vpleta Istre v mednacionalne spore.

Ljubljana: Predsedniški kandidat na nedavnih volitvah Ivan Kramberger je prepričan, da je bila njegova nedavna prometna nesreča poskus atentata.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

Ljubljana: Republiški sekretariat za notranje zadeve toži novinarja Dela Plus Primoža Kališnika zaradi njegovega pisanja o orožju in Grubeliču.

razumeti naše delo. Povsem drugačen pa je bil odmev v javnosti. Slovensko prebivalstvo je reklamno akcijo od vsega začetka odlično sprejemalo. Upam si trditi, da je bila to ena najmočnejših reklamnih akcij, kar smo jih imeli v Sloveniji.

Nova doba: Pa so rezultati takšni, kot ste si želeli?

Perc: Ne povsem. Predvsem je trajala premalo časa. Takšno akcijo je treba intenzivno peljati vsaj deset let. Ne vem, zakaj je v zadnjem času kar nekam zamrta. Vedeti pa moramo tudi to, da ima tovrstna propaganda predvsem psihološki učinek. Udejanjanje te zavesti v praksi pa zahteva še mnogo mukotrpnega dela.

Nova doba: Je problem tudi v tem, da v našem turizmu dela ogromno sezonskih delavcev, prišlekov iz drugih jugoslovanskih republik?

Perc: Je, čeprav ne bi smel biti. Poglejte v Nemčiji so v turizmu in gostinstvu zaposleni ljudje iz praktično vseh dežel sveta, ampak to zagotavlja ponudbi celo večjo pestrost. Lahko rečem, da skorajda ni restavracije, v kateri ne bi našli vsaj enega Jugoslavnca. Problem sezonskih delavcev je problem samo tam, kjer se ti ljudje ne identificirajo z okoljem, v katerem

Nova doba: Šest, sedem let nazaj je bilo takšno mahanje s slovenstvom vendarle vsaj smjlvivo, če ne kaj drugega.

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

Perc: Okrog lipovega lista je bilo ogromno polemik. Uradna Slovenija je akcijo obsojala. Marko Bulc in dr. Kropivnik stana nam ves čas stala trdno ob strani. Šele počasi se je tudi oblast odtajala in pričevala

»ZNANSTVENA« RAZISKAVA
BEOGRAJSKE »POLITIKE«

Vodilni Slovenci so – Nemci

Časopis beograjska »Politika« je nedavno objavil »raziskavo«, v kateri ugotavlja, da je precej vodilnih Slovencev v bistvu Nemcev. Tisti, ki obljublajo slovensko samostojnost so že od rojstva Nemci in na to tudi pristajajo. Predvsem ne naredijo ničesar, da bi razveljavili Goeringov zakon iz zadnje vojne, ki je pripojil del Slovenije velikemu nemškemu Reichu.

»Politika« sicer piše, da je Pučnik živel 13 let v Nemčiji in ima zagotovo nemško državljanstvo, saj sicer ne bi dobil v Nemčiji delovnega mesta, ki ga je financirala nemška država. Tretjina slovenskih ministrov (Mencinger, Rejc, Bastl, Osterc) ima po razlagi »Politike« nemške priimke, ministra Tancig in Paš sta bila rojena v Nemčiji, Katja Boh pa kot Avstrijka v Gradcu (tako so zapisali). Šest ministrov je bilo sicer rojenih kot nemški državljani med 1941 in 1943 na Štajerski in Kranjskem. Z veljavnostjo od 14. aprila 1941 so bili nemškega državljanstva tudi starši teh ministrov. Ker bonska vlada ni nikoli odpravila Goeringovega zakona, nasprotno, potrdila ga je, lahko torej na tisoče Slovencev še danes štejemo za Nemce. Da dobijo potrdilo o nemškem državljanstvu, zadostuje le beseda.

O takem pisanju seveda ne gre zgubljati besed. To je namreč tako kot če bi večino Srbov proglasili za Turke, saj so bili njihovi predniki kar več stoletij turški državljani...

Izidor Rejc. Politika meni, da je Nemeec.

Katja Boh. Menda rojena v Gradcu.

KONEC BREZCARINSKIH TRGOVIN

Uvoženo razkošje, kje si?

Kot je znano, so morale brezcarinske prodajalne v notranjosti do 31. decembra vrniti blago na mejo, saj po carinskih predpisih donedavne olajšave, razen za 150 trgovin na mejnih prehodih, ne veljajo več. Bodo trgovci našli kakšne druge poti in dogovore, ali bodo brezcarinske prodajalne le kratka epizoda, ko smo lahko doma okušali uvoženo razkošje?

Kaj pa primanjkljaj, ki bo ob zaprtju teh brezcarinskih prodajalnih zazijal v proračunu? Ne gre za male denarje.

Od lanskega januarja do konca oktobra so v 1380 jugoslo-

vanskih brezcarinskih prodajalnih plačali okoli 340 milijonov DEM davkov, poznavalci pa tudi pravijo, da je petina našega deviznega turističnega dohodka izhajala iz teh trgovin.

Očitno se trgovci, ki so ugotovili, kako dobro gre uvoženo blago v promet, ne bodo dali. Brezcarinske prodajalne v Celju sicer ne bo, bodo pa še vedno prodajali podoben izbor blaga. V hotelu Evropa že preurejajo prostor, ki se bo po novem, to je najkasneje od 1. februarja imenoval Emona Obala Shop in kjer cene po zagotovilih trgovcev ne bodo višje od ti-

stih v brezcarinski prodajalni.

S tujimi dobavitelji so že našli skupen interes, ti so pripravljani znižati grosistične cene do tiste meje, da bo končen znesek, skupaj s carino, konkurenčen in vabljev za slovenskega kupca. Ta poslej ne bo potreboval mark, šilingov in dolarjev, v trgovinici v Evropi bo plačeval z dinarji, čeki, kreditnimi karticami, podjetja pa tudi z naročilnico.

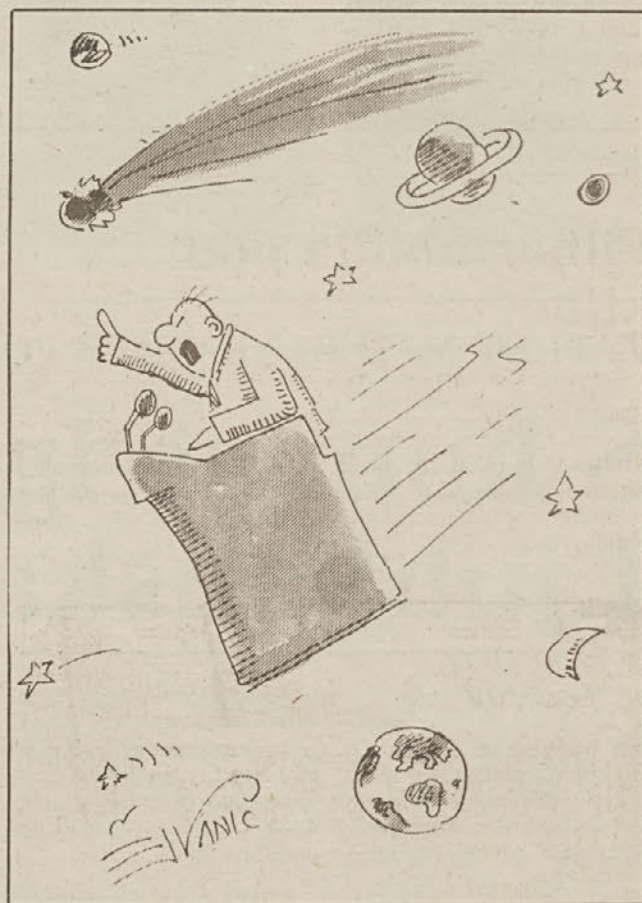
EKONOMSKE VEZI Z ITALIJO

Trgovina pelje v Rim

Blagovno menjavo z Italijo letos ocenjujejo na 4,5 milijarde dolarjev, kar pomeni, da je ta sosednja država postala eden največjih jugoslovanskih poslovnih partnerjev. Medsebojne ekonomske tokove sta sosedji v petih letih podvojili, v 35 letih pa so večji za petdesetkrat.

Tesnejše sodelovanje se je začelo z ustanovitvijo mešane gospodarske zbornice Jugital-Italjug in s kooperacijo med torinskim Fiatom in Crveno zastavo.

Izdelki, narejeni v Italiji, zlasti obleke in obutev, osvajajo jugoslovanski trg in trgovine kar tekmujejo, katera bo ponudila več Benettona, Krizia, milanska Standa je že odprla veleblagovnice. Na drugi strani Jugoslavija v Italijo proda kar tretjino izvoznega blaga za tržišče Evropske skupnosti. Mala in velika vrata predstavljajo medregionalne gospodarske mreže Alpe-Jadran, Južni Jadran, Pentagonala in nove trgovske vezi Sever-Vzhod oziroma Barcelona-Trst-Reka-Budimpešta. Na svojih lanskih zasedanjih so še posebej poudarjali demokratizacijo v Sloveniji in na Hrvaškem, ki je eden najpomembnejših pogojev za uvajanje svobodnega trga in vključevanje v evropsko in svetovno tržišče.

Osebnih dohodki 1991

Poslanci v slovenski skupščini so sprejeli zakon o izplačevanju osebnih dohodkov in nekaterih drugih prejemkov delavcev za leto 1991. Sprejet zakon naj bi bil ostrejši od zveznih omejitev, velja pa od 8. januarja, in sicer za podjetja in ustanove, v katerih prevladuje družbeni kapital. Osebnih dohodkov bodo usklajevali glede na rast življenjskih stroškov v Sloveniji. Ob mesečni inflaciji do 5 odstotkov se bodo za vsak odstotek rasti življenjskih stroškov sorazmerno povečale tudi plače.

Od Hamleta veliko pričakujejo

Predvidevajo, da bo največji film Hamlet v režiji Franca Zeffirellija pritegnil na milijone gledalcev. Hamleta igra Mel Gibson, a njegovo mater Glenn Close. Igralca sta se spomnila svojega nenavadnega srečanja pred letom dni v Londonu. Sosedje je prebudilo kričanje. Niti sanjalo se jim ni, da gre za srečanje dveh igrancev Hamleta, ki sta improvizirala sceno – srečanje Hamleta s kraljico Gertrudo. Mel je odšel k Glenn na skodelico čaja, vse skupaj pa se je končalo z vikom in krikom.

POBEGLI BALONI

Filharmonija pod ključem

Zaradi popravila bo do leta 1992 zaprta zgradba Berlinske filharmonije, enega najznamenitejših simfoničnih orkestron na svetu. Ocenjujejo, da bodo velika popravila v foyerju in na ostrejšju stala okoli 20 milijonov DEM. Dvorana Berlinske filharmonije, ki slovi po izjemni akustičnosti, je bila v petdesetih letih sezidana na prostoru, kamor je med vojno udarila bomba.

Dubrovčani želijo tramvaj

Pred osmimi desetletji so prebivalci Dubrovnika svečano pozdravili svoj prvi tramvaj – supermoderno vozilo za tisti čas, ki je v javnem mestnem prometu nadomestilo maloštevilne kočije. Po 60 letih vožnje je tramvaj obstal. Dubrovčani ga danes želijo ponovno pognati, zato so ustanovili iniciativni odbor, ki si bo prizadeval, da se ohrani in restavrira edina Dubrovniku preostala tramvajaska garnitura. Želijo tudi poseben projekt, ki bi pripeljal na mestne ulice sodoben tramvaj.

Lloyd opozarja na mine

Iz londonskega Lloydja so pomorščake opozorili, naj v bližini obale na meji med Kuvajtom in Saudsko Arabijo plujejo skrajno previdno, kajti v zadnjih dneh so tamkaj odkrili dve podvodni mini. Kdo jih je odkril in uničil, niso sporočili.

Boter 3 je posekal vse rekorde

Dolgo pričakovani tretji del zgodbe o mafijski dinastiji

Corleone je presekel vse rekorde v dobičku od enodnevnih prodaje vstopnic. Coppolin film, katerega premiera je bila na Božič, je v enem samem dnevu prislužil 6,4 milijona dolarjev, česar v zgodovini Hollywooda ne pomnijo. Film prikazuje v 1820 kino dvoranih po vseh Združenih državah in po prvih odmevih postaja eden največjih filmskih hitov. Dobil je že sedem nominacij za nagrado Zlati globus.

Umrli je Umberto Tirelli

Umberto Tirellija, kostumografa, modnega kreatorja in zbiralca antičnih oblačil, so našli mrtvega v njegovi vili izven Rima. Imel je 62 let. V svoji tridesetletni karieri je kreiral številne kostume in sodeloval z režiserji, kot so Visconti, Pasolini, Leone in Forman. Za kostume v Formanovem filmu Amadeus je dobil Oscarja.

Junak humorističnega kolaža

Češkoslovaški predsednik Vaclav Havel, znani pisec gledaliških iger, je tudi sam postal junak humorističnega kolaža, ki ga te dni uprizarjajo na odru praškega gledališča. Predstava je sestavljena iz dveh enodejank avtorja Pavla Kohouta, ki ironično govori o življenju in intimah dizidenta, o njegovih srečanjih s tajno policijo. Glavni junak se imenuje Ferdinand Vanek, kar je psevdonim Vaclava Havela.

Novo zdravilo za hemofilike

Z novim, uspešno testiranim zdravilom za hemofilike zamenjujejo zdravilo za strjevanje, ki so ga delali iz krvi in zaradi katerega so se številni bolniki bali, da se bodo okužili z aidsom: Gre za kopijo naravnega proteina, ki ga v krvi hemofilikov primanjkuje in so ga dobili iz živalskega tkiva, učinkovit pa je enako kot tisti iz človeške plazme.

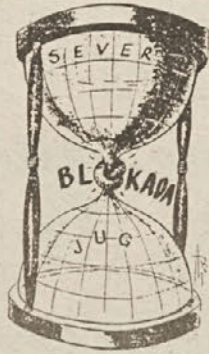

FOTOREPORTAŽA

Zvijanje zastav

PO SVETU

Atene: Albanci množično bežijo, Grki pa zahtevajo pomoč Evropske skupnosti. Na novoletno noč je v Grčijo pribežalo 2500 albanskih beguncev.

Bagdad: V Iraku se je začela regrutacija fantov, ki so bili rojeni leta 1973. Na sveto vojno se pripravljajo v sodelovanju s Palestinci.

Jeruzalem: Palestinci pozivajo na oborožen boj z Izraelom. Abu Ijad je ob obletnici Al Fataha napovedal osvoboditev Palestine centimeter za centimeter.

Bonn: Za novo leto so Nemci poslali v zrak za 140 milijonov mark raket in podobnih reči.

Trst: Dva mrtva, na stotine ranjenih je bilanca letošnjega silvestrovanja v Italiji.

Manila: Najdaljša noč je bila najbolj tragična na Filipinih, kjer je med pričakovanjem novega leta umrlo 17 ljudi, skoraj tisoč pa je bilo ranjenih.

Moskva: Posebne enote sovjetske armade so zasedle partijska poslopja v Latviji in Litvi.

Bruselj: Polletno predsedstvo Evropske skupnosti prevzema Luksemburg. Ognjeni krst je bil že na petkovem zasedanju.

Moskva: Sovjetska zveza je pravočasno končala drugi del umika vojakov in vojaške tehnike iz vzhodnoevropskih držav in Mongolije.

Damask: V času zalivske krize je Sirija postala pravi politični čudež. Normalizirajo odnose z Zahodom.

Kairo: Iran je sporočil, da bo ob morebitnem spopadu med Irakom in ZDA ostal nevtralen.

Washington: Bush ponuja Bagdadu še eno pot do miru. Šefa diplomacij obeh držav naj bi se srečala v Švici, dogovorjanje pa naj ne bi pomenilo kompromisa.

Tirana: Graničarji spet preprečujejo beguncem, da bi zapustili domovino. Prebežnikov je že okoli pet tisoč.

Ankara: V Turčiji zaradi nizkih plač stavka kar 1,5 milijona delavcev. Zaradi tako množičnega protesta je življenje v državi skorajda zastalo.

Perth: Sijajen uspeh našega tenisa v Avstraliji – Monika Seleš in Goran Prpić sta v finalu brez izgubljene točke proti ZDA osvojila Hopmanov pokal.

Moskva: Eduard Ševardnadze bo predsednik društva za zunanje politične probleme.

Pariz: Francoska vlada je sprejela vrsto ukrepov za umiritev razmer na nemirni Korziki.

Strumica: V bolgarskih brezcarinskih prodajalnah po devalvaciji dinarja ne sprejemajo več naše valute.

Berlin: V Nemčiji deluje 500 do 700 sovjetskih vohunov, častnikov službe državne varnosti (KGB).

Moskva: Po 25 letih je v Moskvi znova zaplapolala izraelska zastava. Odrpli so izraelski konzulat.

Trst: Slovensko oboroževanje odmeva tudi v Italiji. Tržaški dnevnik povzema in komentira pisanje Dela Plus o domnevnih Grubeličevih kupčijah z ameriškim orožjem za teritorialno obrambo.

Peking: Kitajske univerze so dobile strog ukaz, da izkoreninijo nezdrav vpliv Zahoda na mlade intelektualce. Studentje ne smejo prepevati zabavnih pesmi.

Pariz: Francozi in Nemci se še vedno pogajajo o vojni odškodnini, pri čemer je največ sporov zaradi Alzacije in Lorene.

Nairobi: Predsednik Barre ne verjame, da se je njegov režim sesedel. V glavnem mestu divjajo topniški spopadi, tujci bežijo, svet pa se čedalje manj zanima za tipične afriške razprtije.

Pariz: Bodo iz Francije izgnali tujce? Kaže, da se oblasti bojijo večmilijonskega vala priseljencev iz Vzhodne Evrope, zato predlagajo ostre administrativne in policijske ukrepe.

Peking: Končal se je sedmi plenum 13. sklica Centralnega komiteja KP Kitajske.

Luxemburg: Aziz se bo sestal z Bakerjem. Evropska dvanašterica se je tudi odločila za diplomatsko bitko.

Varšava: Poljska skupščina je za predsednika vlade izvolila Jana Krzysztofa Bieleckega.

Innsbruck: Smučarski skakalci so opravili tretjo novoletno turnejo. Nove točke za Francija Petka.

Moskva: Gospodarsko – socialne razmere v Sovjetski zvezi naj bi se ustalile. Ševardnadzeja naj bi zamenjal A. Džasohov.

Bukarešta: Romunska vojska se po enem letu krči, zastarele tanke in drugo orožje bo treba drugače uporabiti. Modernizacija se začne pri vojaškem kotlu.

Celovec: Stečaji tarejo Koroško. V lanskem letu je bilo koroško gospodarstvo po stečajih na drugem mestu, takoj za milijonskim in gospodarsko veliko močnejšim Dunajem.

Bratislava: Leto 1991 bo za ČSFR odločilno, kajti zgradili naj bi temelje za gospodarski in politični sistem na prehodu v naslednje tisočletje.

Nairobi: Predsednik in uporabniki prosijo za pomoč iz tujine. Humanitarne organizacije ne morejo pomagati Somaliji, ker v prestolnici divja vojna.

NAKUPOVALNI POHOD NA MADŽARSKO

Shopping pri sosedih

Sodeč po drenju na mejnih prehodih nakupovalna mrzlca Jugoslovanov v sosednjih državah, pa tudi na Češkem in Poljskem ne pojenja. Že dolgo je zanimiva tudi Madžarska, kjer se na ulicah Budimpešte počutiš čisto domače. V prestolnici naših sosedov smo malo pobrskali po trgovinah in butikih in se lepo, modno in sorazmerno poceni oblekli.

V tem ogromnem baročnem mestu, ki se razteza na

levem in desnem bregu Donave, ne manjka veleblagovnic in butikov. Državne trgovine, privatne trgovinice in trgovine z blagom tujih uvoznikov vam ponujajo modna oblačila, ki po kvaliteti sodijo v sam vrh evropske mode.

Med najzanimivejšimi je center Fontana, veleblagovnica s tujimi, uvoženimi izdelki, ki so nekoliko dražji, in solidnimi domačimi oblačili. Poglejmo cene nekaterih izdelkov:

zimski plač iz uvoza	18.000 forintov
zimski plašč	10.000 forintov
zimska jakna	7.000 forintov
krilo	5.000 forintov
fine ženske nogavice	250 forintov
ženske hlačke	250–300 forintov
ženske majice	300–400 forintov

body (fran. čipka)	3.200 forintov
moške hlačke	250 forintov
moške majice	300–500 forintov

In kako je v najrazličnejših butikih in manjših prodajalnicah, ki so na gosto posejani po ulicah?

lahka ženska krila	2.000–2.500 forintov
srajčke, bluzice	1.600–2.000 forintov
usnjeni pasovi	650–800 forintov
unikatni ženski komplet	20.000 forintov
unikatno krilo	6.000 forintov
unikatna bluza	5.000–6.000 forintov
unikatna jakna	8.000–9.000 forintov

Če se boste odločili potovati na lastno pest, ne bo odveč, če vam povemo, koliko boste morali odšteti za prenočevanje. Spanje z zajtrkom stane v hodelih od 80 do 350 DEM, v penzionih pa od 70 do 150 DEM.

In seveda še tole: za 100 dolarjev dobite na črno 7500 do 8200 forintov, za 100 DEM okoli 5000 forintov. Uradno za 100 dolarjev dajo v banki 5900 forintov, za 100 DEM 3900 forintov.

STRAHOVITE RAZSEŽNOSTI ZALIVSKEGA SPOPADA

Napoved svetovne ekološke katastrofe

Irak grozi, da bo v primeru zalivske vojne zažgal kuvajtske naftne vire, to pa bi lahko vodilo v globalno katastrofo, v nuklearno zimo, zamračenje sonca, zemljo bi preplaval kisel dež, so opozorili strokovnjaki, ki so se sestali na hitro sklicanem simpoziju v Londonu. Opozarjajo svet in politike na morebitni svetovni ekološki mrk.

Če bi Irak miniral samo polovico od 800 kuvajtskih naftnih vrelcev, bi bile posledice strašne. Dim in strupi bi spremenili klimatske razmere, povsem zastrli sonce, temperatura bi bistveno padla, izginili bi azijski monsoni, kar bi uničilo posevke in ogrozilo preživetje milijarde ljudi. V požarih naftnih vrelcev bi nastal strupeni dimni koktejl, sproščeni žveplov dioksid pa je glavna sestavina kislega dežja. Obstojata tudi nevarnost, da bi iz poškodovanih naftovodov in miniranih vrelcev stekla nafta in onesnažila morje, uničila življenje v njem. Dim bi poškodoval ozračje in povzročil nastanek ozonske luknje nad Indijskim podkontinentom.

Strokovnjaki ocenjujejo, da bi dnevno lahko zgorčelo od tri do deset milijonov barelov nafte, vrelci pa bi goreli od več mesecev do nekaj let.

Napad na tutankamonovo grobnico

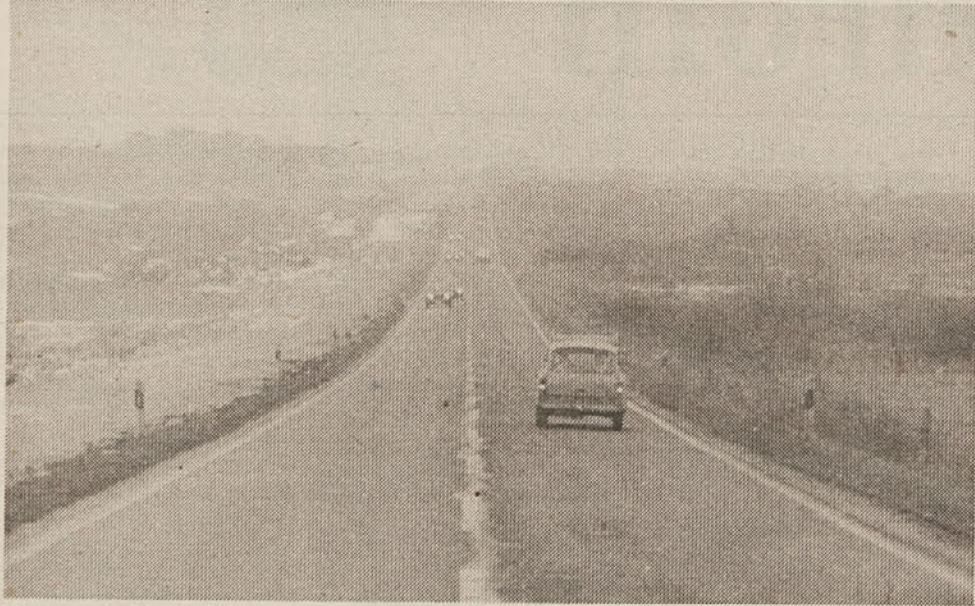
V Kairu so sklenili, da za lep čas zapro Tutankamono grobnico, ker so dragocene predmete v njej napadle gljivice. Strokovnjaki skušajo zaščititi grobnico, staro 3500 let, razmišljajo, da bi ob osrednjem prostoru postavili steklena vrata in tako zadržali vlago, temperaturo in kisik, ki nastajajo ob dihanju tisoče v obiskovalcev. Kot je znano, je najbogatejšo med maloštevilnimi neoropanimi grobnicami leta 1922 odkril arheolog Howard Carter.

Bo Saljut padel na našo glavo?

Spet se nam bliža nevarnost iz zraka. Sovjetske oblasti so napovedale, da bo tam nekje okoli 20. februarja letos nenadzorovano iz orbite padla vesoljska postaja Saljut 7. Upajo sicer, da bo večji del plovila zgorel v atmosferi, ni pa izključeno, da nekateri njegovi deli ne bodo padli na zemljo. Ogroženo območje obsega največji del Afrike, Latinske Amerike, celotno južno in srednjo Evropo ter Azijo. Na srečo, pravijo, na ladji ni jedrskega reaktorja, niti jedrskega goriva, vendar vseeno ni prijetna misel, da ti lahko na glavo prileti »nenadzorovani del vesolja«.

FOTOREPORTAŽA

Madžarska, 31. 12. 1990

Beton, plastika in železo.

Študentska internacionalizacija Madžarske.

Ruski medvedi so se izselili, zdaj nastopajo madžarski.

Budimpešta, velemesto, ki ga Jugoslavija ne premore.

Obrazi Budimpešte, 31. 12. 1990

Ponoči pletem, podnevi prodajam.

Ponoči tiskam forinte, podnevi nategujem naivne turiste.

Vesoljec ali madžarska pikapolonica?

Ni važno, ali je stara ali mlada, samo da je »Madžarica«!

ZDRAHE V MARIBORSKI OPERI

Striptiz za odrom

Novogradnja Talijinega hrama v Mariboru, predvsem pa Pandurjev vnebohod med nesmrtnike, sta prikrla bedne razmere v tamkajšnji Operi. Blaž Železnik in Stane Jurgec v navezi peljeta Opero tja, kjer ni rešitve. Ne z najemanjem ruskih solistk in ne z dobrikanjem politiki.

Medtem ko sto tisoč delavcev Maribora komaj poveže prvega s petnajstim v mesecu, ko direktorji v lastnem znoju še naberačijo denar in kredite za plače, v Operi padajo mili-

jarde kot hruške. Samo pobrati jih moraš – leže in s čim manj petja.

Zdrahe v mariborski Operi niso ne od včeraj in ne nove. Leto in dan so polnile časo-

pisje, dokler tedanja politika ni naredila konca in posegla vmes. Zmaju je treba odsekati glavo, so djali in v mestni vladi začeli kupčkati. Ker so bile takrat razmere pač take, so menili, da bi bil najbolj pravišnji za stolček v tej »instituciji posebnega družbenega pomena« kar sam tovariš Matija Malešič. Mož se je dosti

kester z zarjavelimi instrumenti in razglašen zbor. Zato se je nujno moral ozreti naokoli. In se podal na pot.

Možaku s pretanjenim poslušom in bistrim očesom ni bilo težko ugotoviti, da je potrebnega materiala na pretek. Popotoval je tako naokoli po širnem kulturnem svetu in začel snubiti zdaj tega, zdaj onega solista. Zaradi nenehne časovne stiske se je za nekatere odločil kar na osnovi tujega mnenja ali prisluškovanja na kakšnem koncertu. In tako je začel polniti svoj hlev. Vsakega prišleka je opremil s »k« in »g« (kot gost), da je še poudaril vrednost nove pridobitve in vsakemu odmeril stanovanje.

Intimna predstavitev Waldheimu, Kučanu...

Nepoučeni in zabiti nestrpneži bi zdaj pričakovali »veliko rolo«, čeprav še vse ni bilo nared. Ozreti se je samo treba v našo prestolnico, kjer v istoimenskem hramu že celo desetletje ne morejo spraviti na vajo niti orkestra, kaj šele cleotni ansambel Opere. In ko bi naj tovariš Jurgec Ljubljani dokazal, kakšno škodo si je odmerila, ker nje-mu, Jurgecu, v Ljubljani ni bilo dano diplomirati, ga je zasenčil neki Pandur.

Gre za veliko krivico, tem večjo, če jo doživiš v lastni

hiši. Izničen je bil napor večih let, da bi Opera spet zažarela. Razvrednoten zasebni sprejem njegove pevke pri samem gospodu Kurtu Waldheimu. Pomislite koliko diplomatske spretnosti je bilo treba v tistih železnih časih, da je gospod Waldheim (čeprav zasebno), vendarle sprejel operno pevko iz Sovjetske zveze.

V nič je šla tudi mukotrpna organizacija Novoletnega plesa, z vzdevkom »tradicionalni«, čeprav je bil prvi in edini in povrh vsega popoln finačni fijasko. Toda za to ne gre kriviti upravnika ter njegovih škrtih sorodnikov, ki jim je bilo dano in podarjeno plesati. K sreči so bili v hiši še vedno zidarji, tem pa lahko marsikaj prilapiš. Z dolgimi nosovi so morebiti ostali le glasbeniki, ki si morajo še naprej sami kupovati instrumente.

Navzven pa je bilo in je še vedno vse lepo. Obletnica, pa druga obletnica, ena Rusinja, pa druga Rusinja, za zasebnim sprejemom v Avstriji so toliko hvaljeno in obetavno žal še vedno na odru neslišno pevko predstavili tudi samemu predsedniku Milanu Kučanu; naj vidi, kako je slovenska kultura vpeta v svet.

Ob izteku lanskega leta Železnik in Jurgec nista organizirala »tradicionalnega«

plesa. Nepoučeni Mariborčani trdijo, da so to nepopravljivo škodo povzročili novinarji Večera, ker so objavili nedopustno vest in jo zaključili s »harošo«. Namigovanje novinarjev je dobesedno treščilo v organizatorja in tovariša Jurgeca za nedoločen čas vrglo v posteljo.

Kaj nergajo, nič ne delajo in vendar dobijo plačo

V čem je torej vzrok za zdrahe v mariborski operi? Kot rečeno, ko drugod ni denarja niti za plače, v Operi vsi redno dobivajo plačo. Ne glede na to, če stopijo na oder ali ne. Nekateri že leto in dan niso na odru, drugi kot »k« in »g« nastopajo ali so angažirani drugod, nekatere pa je umetniški prijem umetniškega vodje spravil na Pohorje. V bolnišnico nad Hočami, kjer imajo največ dela psihiatri.

»Kaj nergajo in delajo zdrahe?«, se sprašuje tovariš Jurgec. »Nič ne delajo in vendar dobijo plačo! Povejte mi prosim, kje ste videli še kaj takega!«. Vsi ne morejo peti glavne role...

In zato so preostali, vsem, ki ne pojejo »glavne role«, znižali plače.

Kdo pa poje glavno rolo? Počakajmo na kakšno premiero!

Kdo to poje v mariborski operi? Nika Vipotnik, lirski sopran na levi in Dragica Kovačič, mezosopran. Niti prva, niti druga že nekaj časa ne prideta na vrsto, ker so glavne vloge rezervirane za pevke iz Sovjetske zveze.

Nov portal na velenjskem gradu

Obnova velenjskega gradu je končana, saj so novi grajski portal, ki so ga izklesali delavci mariborskega Gradbenega finalista iz Josipdola na Pohorju, že vgradili. Vrata, ki portal že krasijo, je naredil Milojko Kumer, restavrador iz Šoštanja. Zidarska dela pri obnovi gradu je občasno opravljal s svojo ekipo Pavel Ružič iz Velenja. Na otvoritvi je spregovoril Jože Hudales, dočakali pa so tudi slovenskega ministra za kulturo dr. Andreja Capudra, ki je prišel z zamudo, a še ob pravem času za buteljko vina, s katero so nazdravili obnovljeni fasadi velenjskega gradu.

vrtel v kulturniških krogih, bil je redni abonent v gledališču, ljubi opere in se povrh spozna tudi na amatersko likovno umetnost.

Žal takratni finančni konstrukciji dveh v Mariboru največjih novogradenj, Drame in Univerzitetne knjižnice, za visoko postavljenega Matijo Malešiča nista bili preveč vabljivi. Zato je odločitev o novem vodstvu v Slovenskem narodnem gledališču dolgo ostajala v zraku in šele tri dni pred določenim rokom končno padla. Na vsesplošno presenečenje za pravnika Blaža Železnika iz Hidromontaže.

Stane Jurgec si polni hlev

Kakor je presenetljiva odločitev Blaža Železnika, da se vsede v upravnikov stol, je še bolj zanimiv veliki met Stanege Jurgeca, ki se je vzpel na krilo Opere.

Stane Jurgec se je za razliko od Železnika že dolgo motovilil v mariborski kulturni brozgi. Zablestel je z ustanovitvijo in vodenjem Akademskoga pevskega zbora in se pozlatil s poroko hčere direktorja glasbene šole. Nekaj težav je imel sicer na ljubljanski Univerzi, vendar je to z Beogradom uspešno rešil. In zdaj so se mu na stežaj odprla vrata v Opero.

Zborovodja Jurgec se je z vsemi moškimi silami vrgel na delo. Kako tudi ne, vezala ga je sveta obljuba mestnim veljakom in tastu, ki ga je medtem mimogrede izrinil iz direktorskega stolčka v Glasbeni šoli in se zaklinjal, da bo mariborski operi vrnil sijaj, ki bo svetlejši od tistega v nekdanjem cesarskem Dunaju.

Priznati je treba, da tovariš Stane Jurgec ni podedoval bogveedi kakšne dediščine. Nekaj utrujenih pevcev, or-

fotolik
CELJE

TISKANJE: prospektov, brošur, poslovnih obrazcev, formularjev, vseh vrst eno in večbarvnih tiskovin, etiket ter letakov in lepakov, knjig, offset in sitotisk, lastna knjigovoznica.

FOTOGRAFIRANJE: ateljejske fotografije, komercialne fotografije, barvne fotografije, reprodukcija, reportaže, reklamni diapozitivi, amaterske storitve, lasten barvni laboratorij.

PRODAJA: fotografskega materiala, potrebščin in fotoaparatorov, proizvodnja razglednic, značk, obeskov za ključke in leporel ter albumov.

MUZIKA JE
BIZNIS

Marlon Brando: kdaj bo imel hit na vrhu?

Prav ta čas se vrti (pa ne pri nas) po kinematografih film z naslovom **Love Hurts**, nekakšna družinska zadeva z Jeffom Danielsonom. Omenjamo ga zgolj zato, ker gre le še za en film iz dolgoletne Hollywoodske zgodovine, ki je vzel naslov z znanega in starega vinilnega komada. Če se precizno zanimate za film in glasbo obenem, ste si do slej lahko ogledali vsaj sto filmov z glasbenimi naslovi, začeni od **After Hours** in **Alice's Restaurant** do **Uptight** in **Watermelon Man**.

Praksa vzajemne podpore filma in naslovnega komada je sicer že dolgo znana. Nekaj uspešnih poskusov je bilo tudi na domačih tleh. Omenimo vsaj **Kekce, Zbiralce perja, Ko to samo peva** in tako dalje. Kaj dosti dlje od takšne povezave pa doma nismo prišli. V Hollywoodu so. V filme so pričeli dajati skladbe, katerim so avtorske pravice že zdavnaj potekle ali pa so zanje odšteli le 10 dolarjev, dali komad zašpilati kakšnemu **Yokiju Yorgessonu** in uspeh je bil zagaraniran. Pa še Yoki je postal znan in kaj za služil. Le eno ni povsem jasno — je Yoki glasbenik ali filmska zvezda? Ni važno, v vsakem primeru je pop heroj.

Potem pa je tu še fenomen video klipov. Glasbeniki so jih snemali na tone, se naučili bolj ali manj v njih igralsko nastopati in potem (zaradi profitabilne povezave muzike in filma) dobivali tudi igralske ponudbe. Povejte, prosim, so zadnje čase **Phil Collins, Madonna, Cher, Sting, David Bowie** ali **Tom Waits** bolj glasbeniki ali bolj filmski igralci? Saj nekateri med njimi porabijo že leta več časa za snemanje filmov kot pa za snemanje plošč in nastopanje na koncertih. Meja med glasbeno in filmsko kariero se je že tako zabrisala, da bi kratična CD lahko pomenila tudi »Cinema Doyen«. Da boste še težje odgovorili na zgoraj zastavljeno vprašanje, še nekaj dejstev: Bowie se pripravljala na vlogo v **The Linguini Incident**, **Tom Waits** v **At Play in The Fields Of The Lord** ter **Madonna** v **Truth Or Dare**.

Stisnjeni v precep ob teh potencialnih jemalcih Oskarjev, so bili igralci kot so **Jason Donovan, Bruce Willis, Caryl Chessell, Don Johnson** in **Kim Basinger** prisiljeni iti v glasbeno kariero. Da, morda ste prav zares že pozabili: **Donovan** in **Johnson** sta začela in bila predvsem igral-

ca. Največja ironija vse igrice pa je ta, da so nekateri totalno nepojči igralci kot recimo **Patrick MacNee** ali **Honor Blackman**, končali na angleški Top Ten lestvici. In to v času, ko bi večina pojočih pop zvezd dala vse, da bi imela le-tam kakšno uspešnico. Preostala le še, da **Dirku Bogardu** in **Marlonu Brandu** izdajo govore iz filmov **As Time Goes By** in **Luck Be A Lady** za tekmovanje na lestvici glasbenih uspešnic. Potem bo ravnotežje dokončno porušeno.

LESTVE LP

Madonna: zbirka ejakulacij

GB

1. MADONNA — The Immaculate Collection
2. ELTON JOHN — The Very Best Of Elton John
3. PHIL COLLINS — Serious Hits... Live!
4. CARRERAS, DOMINGO, PAVAROTTI, MEHTA — Concert
5. JIMMY SOMERVILLE

Kylie Minogue: odkrila luleke

Z leve proti desni. Ko bomo vsi filmske zvezde in ko bo dvajset let kasneje: **Rick Astley, Rob iz Milli Vanilli, Paul Weller, Chuck D, Michael Jackson, Little Steven** in črni **Prince**.

- BRONSKI BEAT AND THE COMMUNARDS — The Singles Collection 1984/1990
6. CLIFF RICHARD — From A Distance...
 7. THE BEE GEES — The Very Best Of The Bee Gees
 8. STATUS QUO — Rocking All Over The Years
 9. PETER GABRIEL — Shaking The Tree
 10. WHITNEY HOUSTON — I'm Your Baby Tonight

GB NEODVISNI

1. HAPPY MONDAYS — Pills 'n' Thrills And Bellyaches
2. THE CHARLATANS — Some Friendly
3. RIDE — Nowhere
4. NEWFAST AUTOMATIC DAFFODILS — Pigeonhole
5. THE SHAMEN — Entact
6. BLUE PEARL — Naked
7. KYLIE MINOGUE — The Rhythm Of Love
8. BETTY BOO — Bohomania
9. CUD — Leggy Mambo
10. BUFFALO TOM — Birdbrain

Vanilla Ice: križanec Elvise in Schwarzeneggerja

USA

1. VANILLA ICE — To The Extreme
2. MC HAMMER — Please Hammer Don't Hurt 'em
3. WHITNEY HOUSTON — I'm Your Baby Tonight
4. MARIAH CAREY — Mariah Carey
5. PAUL SIMON — Rhythm Of The Saints
6. ZZ TOP — Recycler
7. AC/DC — Razor's Edge
8. WILSON PHILLIPS — Wilson Phillips
9. BETTE MIDLER — Some People's Lives
10. GEORGE MICHAEL — Listen Without Prejudice Vol 1

Lou Reed: nič več ritk

IZBOR NOVE DOBE

1. HAPPY MONDAYS — Pills 'n' Thrills And Bellyaches
2. HINDU LOVE GODS — Hindu Love Gods
3. LED ZEPPELIN — Remasters
4. THE CURE — Mixed Up
5. NEIL YOUNG AND CRAZY HORSE — Ragged Glory
6. LOU REED AND

- JOHN CALE — songs For Drella
7. THE FALL — Extricate
 8. THE PIXIES — Bossanova
 9. THE POGUES — Hell's Ditch
 10. RAZLIČNI — Red Hot And Blue

ZA VEDNO
Z NAMI

- LIONEL RICHIE — Say You Say Me
Pred 10 leti
- POLICE — De Do Do Do
SPANDAU BALLET — To Cut A Long Story Short
Pred 15 leti
- QUEEN — Bohemian Rhapsody
Pred 20 leti
- KINKS — Till The End Of The Day

KONCERTI

INXS: Avstralci v Zagrebu?

- KILLING JOKE — Ljubljana, Hala Tivoli, 16. 1.
- DEEP PURPLE — Zagreb, Dom sportova, 31. 1.
- BOB DYLAN — Zagreb, sredi februarja
- STING — Zagreb, stadion Dinama, 18. 7.
- BILLY IDOL — Zagreb, neznankdaj
- INXS — Zagreb, neznankdaj

LOKALISTI

JAY WALKER: Free energy through unconnected coils like Tesla & Reich generators, 12« LP, AURALEX-CITER RECORDS

Pravzaprav se ta plošča ne bi smela pojaviti v tej rubriki, saj JAY WALKER prihajajo iz Arrau-a v Švici, vendar lahko mirne duše zamizim na eno oko, saj je bend že nekajkrat nastopil v Jugoslaviji, od tega dvakrat v Celju.

Triu s klasično rock zasedbo: bobni -bas-kitara + uporaba efektov (harmonizer, delay) ter trakov je uspelo prenesti na vinil precejšen del ogromne energije in frenetičnosti, ki jo izžareva v živo, vendar pa bi z malce manj skromno produkcijo bobnov prav gotovo naredili celotno zvočno sliko bolj udarno, pa tudi Thurston Moore kitara bi bolj »zadela«. Vsekakor pa gre za ploščo, ki ima kaj povedati in jo je vredno slišati.

Naročite jo lahko na naslov: DIETMAR GALLHAMER c/o ART OF RED WEST p. o. box 275 CH-8037 ZÜRICH

SATAN PANONSKI, Nuklearne olimpijske igre, LP, kaseta, Slušaj najglasnije

Zloglasni mojster avtotorture iz Vinkovcev, Ivica Čuljak-Kečer II, je pri založbi Zdenka Franjiča izdal LP, na katerem najdemo 24 pesmi z njemu povsem lastno tematiko. Čez vso ploščo se Kečer — bojevniki prebija med zma-

sakriranimi trupli, kopulirajočimi telesi, brizgajočo krvjo in meglenimi halucinacijami. On je ta, ki kaznuje in on je ta, ki je kaznovan, on reže sebe, da ne bi rezal drugih. Ne boji se pekla ker že živi v njem. Temačen svet, poln čustev, ki vzbujajo strah in občudovanje hkrati.

Ploščo naročite na:
SLUŠAJ NAJGLASNIJE
Samoborska 107
41090 Zagreb

VIDENO

METAL FESTIVAL ŽALEC '90 22. 12. 1990, Hme-zadova dvorana v Žalcu, 100 diš

Festivalni dogodki, ki imajo bolj malo skupnega s kakšnimi narečnimi popevkami in podobnim gravžom ter kičem, so v naši preljubi Sloveniji zelo redki in za to še toliko bolj zaželjeni. »LDS Žalec in nekaj entuziastov«, kot je bilo razvidno s plakata, so se zadeve lotili resno in organizacija ni šepala, kljub temu da je pri festivalnih derbijih to v navadi, vsaj kar se tiče stvari, ki so vidne obiskovalcu.

Po številu prodanih kart (mimogrede: ves izkupiček gre poplavljenim družinam) sodeč lahko organizatorji brez skrbi začno razmišljati o tradicionalizaciji festivala, mi pa lahko upamo, da bodo to res storili.

Na fešti so nastopili: PRAGWALD (Prebold), NERON (Žalec), XENOPHOBIA (Sl. Gradec), SARCAZM (Skofja Loka), NECROSIS (Avstrija), IT'S NOT FOR SALE (Laško), PHONE BOX VANDALS (Celje), DISHARMONIC ORCHESTRA (Avstrija) in ATROCITY (Nemčija).

Novoletni koncert **Volim grad jer misli na mene**, 1. 1. 1991, Pula, 120 din

Očitno se Puljani znajo prekleto odbro zabavati, še posebej kadar jim ni treba prenašati turistov. Paradise city in Skupščina občine Pula so pod sponzorstvom firme Melody priredili koncert osmih, deloma lokalnih, deloma »uvoženih« bendov. Od mladih skupin velja omeniti Antiotpad, Katakombe in Sexton, saj bomo verjetno za njih še slišali, vlogo napovedovalca je prevzel Marko Breclj, ki je kasneje tudi nastopil z Javno dvajo. To je bil definitivno najboljši nastop Javne vaje, ki sem ga imel priložnost videti, zato se ne gre čuditi če sta Marko in Hose (beri: Đos) požela nedeljno navdušenje publike, ki je skoraj ves koncert odpelo z njima.

Zadnji so nastopili Miladojka Youneed, zdaj (spet) brez bobnarja in v profesionalnem, z ogromno energije nabitim nastopom odigrali ves material z zadnjega albu-

ma in še venček najboljših s prvega ter pokazali da tudi ritem mašina lahko peklen-sko pribije.

Puljani so torej imeli kar lep začetek novega leta. Saj ni tako težko, veste. Le domisliti se je treba tega, domisliti...

REKLI SO

Robert Plant: 42. verzija Starway To Heaven

ROBERT PLANT: »Mene so vedno enačili s tisto osebo iz Led Zeppelin. Čeprav je bila stara 20 let, nosila svetleče obleke, imela razpeto srjaco in bila morda malo preveč našpičena.«

BILLY IDOL: »V Texasu sem enkrat naletel na pamflet, ki so ga delili pred dvorano: Jimi Hendrix, Jim Morrison, Janis Joplin in zdaj Billy Idol — naslednji antikrist!«

ROSEANNE BAR o Hollywoodu: »To je zarukano malomeščansko mesto, ampak vseeno hvala za denar.«

PIVO OB
MUZIKI

1. RUN DMC — What's It All About
2. WORLD OF TWIST — She's A Rainbow
3. DEFINITION OF SOUND — Now Is Tomorrow
4. STEX — Still Feel The Rain
5. JAMES — Lose Control
6. ASHLEY AND JACKSON — Solid Gold
7. SHEER TAFT — Cascades (Remix)
8. GANG STARR — Just To Get A Rap
9. HAPPY MONDAYS — Denis And Louis
10. NOTHSIDE — Rising Star

KAVA OB
JAZZU

1. STEVE COLEMAN — Rhythm People
2. CHARLIE PARKER — Dean Benedetti
3. BOBBY MCFERRIN — Medicine Music
4. KENNY WHEELER — Large And Small Ensembles
5. KEITH JARRET — Tribute
6. BUD POWELL — Volumes 6-10
7. GEORGE RUSSEL — London Concerts
8. STEVE NELSON — Quintet Volume 2
9. GARY BARTZ — West 42nd Street
10. GERRY MULLIGAN — Lonesome Boulevard

ŽALSKI ŽUPAN PRETEPEL
GOSTILNIČARJA

Boks ob svečah

Razsrjen žalski župan Milan Dobnik je sredi noči pritekel k sosedu v gostišče in vpriču gostov podrli na tla gostilničarja. Nihče ne ve, kako bi se ta nevsakdanji boksmec ob svečah končal, če ne bi vskočili razsodni gostje in nato župana rešili pred razjarjenim birtom.

Slavko Podobnik, 24 let, do lani z leto dni starejšo ženo Štefko najemnik gostišča »Pri gasilcu« v Matkah, si niti v sanjah ne bi mogel predstavljati takšnega začetka letošnjega leta.

Slavko in Štefka sta si v Grižah št. 46 B zgradila hišo in jo na jesen usposobila za gostišče. Čeprav zaradi manjših pomanjkljivosti uradnega dovoljenja za obratovanje še nista imela, sta za 29. november pripravila otvoritev.

Že po otvoritvi so ju znanci in vaščani opozorili, da njuno gostišče baje ni po volji sosedu Milana Dobnika, gimnazijskega profesorja, zdaj predsednika skupščine občine Žalec. Vendar mlada gostilničarja na govornice nista reagirala, ker sta se vseskozi s sosedom in zdaj županom dobro razumela.

Opozorilo pa je dobilo svojo vsebino sredi decembra, ko je nekdo malo pred tretjo uro zjutraj v njune šipe začel metati kamenje. Kot jima je pozneje povedal neki slučajno mimoidoči domačin, bi naj bil to sam gospod župan. Ta, župan, ju je res pričakal ob sedmih zjutraj pred vrati in jima začel groziti, da ju bo »legalno uničil«.

»Bila sva tako presenečena, da sva prišla komaj k sebi šele potem, ko je sosed Milan ves razburjen že odvihral,« pripoveduje Slavko.

»Sosed je bil tako razburjen, da nama ni znal ali mogoče ni niti hotel povedati zakaj gre in zakaj iznenada zamera. Hiši sta precej

odmaknjeni druga od druge, ne vem v čem bi mu naj bila v napoto. Slišala pa sva, da so nekateri hodili k njemu in ga spraševali, zakaj si pred nosom pusti imeti oštarijo, da naj vendar nekaj ukrene in tako naprej, vendar se midva s tem nisva ubadala, ker sva bila prepričana, da gre za že znano – zavist.«

Po Silvestrovanju (25. decembra) sta dobila tudi uradno dovoljenje za obratovanje.

Inter- vencija

Drugega januarja, okoli dveh zjutraj, je na prizorišču v Pongrac prihitela tudi nočna ekipa žalske milice. Oglevala si je kraj dogodka in si zapisala izjave očitavcev ter udeležencev ravsanja. V ponedeljek, 7. januarja, torej pet dni zatem, ko je Milan Dobnik napadel gostilničarja, na postaji milice še niso vedeli, kaj naj počno s poročilom nočne ekipe. Ker je Dobnik namreč predsednik skupščine občine Žalec, ga menda ščiti poslanska imuniteta. Po naši presoji pa bi prijavo sodniku za prekrške vseeno bilo treba napisati in poslati, sodnik pa naj potem ugotovi, ali je Dobnik morebiti res česa kriv in ali se mu to kot predstavniku ljudstva morda celo oprostijo.

nje) sta v goste povabila svoje nekdanje sosede in sovaščane ter prijatelje iz Matk. Pol ure po polnoči so se prijatelji začeli odpravljati domov, ko je k zdaj odprtemu vходу prihitel neznan moški in planil v gostilno.

»Priletel je kot raketa, odsunil prijateljico, da ji je po vsej dolžini strgal na hrbtno jakno in skočil na mene,« pripoveduje Slavko.

»Kaj raketa, priletel je kot jastreba na piščanca in te zbil po tleh,« dodaja Štefka. Ko je Slavko ležal na tleh, ga je župan zagrabil za lase in začel vleči v točilnico. K sreči so si od presenečenja opomogli najbližji gostje in skočili vmes. Ko so ju končno razdvojili, je bil zdaj v nevarnosti župan, ker se ga je hotel lotiti gostilničar. K sreči so ju razsodni gostje razdvojili in poklicali milico.

Glede na to, da Milana Dobnika pred roko pravice ščiti imuniteta, je težko povedati, kaj je tega priljubljenega gimnazijskega profesorja in zdaj župana spravilo tako daleč, da je sredi noči s pestjo skušal uveljaviti svojo moč.

Gostilničarja bosta, kot sta povedala, župana tožila. Poslanska imuniteta namreč pred zasebno tožbo ne obvaruje niti žalskega župana.

Marinka Dobnik: »Ne bi si gradili hiš, če bi vedeli, da ne bo miru. In tudi nihče nas ni vprašal za soglasje. Sosed, ki

je zemljo prodajal, je le omenil, da pride obrtnik. Miran Cekuta je napisal pritožbo, ki smo jo podpisali vsi, jo poslal na Krajevno skupnost in na občino, vendar ni bilo nobenega odgovora. Res je, pritiskali smo na Milana, naj vendar nekaj ukrene in ravno on je bil ta, ki nas je držal nazaj in miril, nas prepričeval, da je razburjenje zaman in da nam preostanejo le te, žal še vedno prepočasne, legalne poti.«

»Odvihral je v gostilno, se zapodil v Slavka ter ga zagrabil za lase. Umešala se je neka ženska in to je moža malo spravilo k sebi. Odpovedal se je pretepu, vendar sta dva že skočila nanj, ga prijela, besede, vroča kri in že tretji zamahne z roko,« pravi županova žena.

Danes Gostišče še vedno prijazno vabi lačne in žejne, saj ima Slavko Podobnik vsa potrebna dovoljenja (razen tistega za obratovanje po 22. oziroma 23. uri), med žitelji male prijazne dolinice se še vedno najde kdo, ki razmišlja kako bi se znebil gostilne in kdo, ki bi najraje hišo prodal in šel drugam. In med temi je tudi Milan Dobnik, ki verjetno ob vsem tem, z rahlo plavico na očesu, razmišlja ali bi uresničil svojo grožnjo izpred štirinajstih dni, da bo uporabil vse legalne poti, da naredi red ali pa bo stvar uredil drugače in šel službovat pač drugam.

nočni rop pripeljal z malo prej ukradenim športnim kolesom.

Trpinčil prijateljico

SK iz Šentjurja je 4. januarja zvečer prišel domov pijan in urno pričel pretepati svojo prijateljico, 32 letno M. Z. iz Šmarja. Najprej jo je sčel, nato pa obmetaval s kozarci. Večkrat je padla po tleh in nato izgubila zavest. Upiral se je tudi miličnikom. Zato so ga pridržali med zbiranjem podatkov o 27 letnem S. K. so ugotovili, da je bil že večkrat obravnavan zaradi nasilja, nazadnje pa je 18. novembra lani omenjeni M. Z. s pestjo zlomil nosni koren. S kazensko prijavo so ga predali preiskovalni sodnici v Celju, ta pa je za S. K. po zaslišanju odredila pripor.

Lov z nožem

S kazensko ovadbo je bil celjski preiskovalni sodnik izročen 38 letni E. P. s Kardeljevega trga v Velenju. S kuhinjskem nožem je 5. januarja lovil sina in ženo po stanovanju in po hodniku v bloku, da ju bo ubil pa je zatrl tudi miličnikom.

S kolesom na rop

Starega znanca M. K., 23 let, iz Šoštanj, so miličniki odkrili v velenjski Nami 5. januarja ponoči. Tja jih je zvalil alarm, ki je na policiji opozarjal na vlom v Namo. M. K. je zelo podjeten tatič, saj se je tudi na svoj zadnji

KAJ SE DOGAJA NA
VELENJSKEM POKOPALIŠČU

Orgije na sveti večer

Verniki, ki so bili na polnočnici v cerkvi sv. Martina, svoje duhovne sprostitev in toplino božičnega vzdušja niso mogli mirno in pobožno doživeti kot bi jo sicer upravičeno lahko. Farna cerkev v Velenju je bila okitena, ljudje so vzradoščeni in spokojni prihajali v pričakovanju božje besede, kateri bodo po več desetletjih lahko znova pristneje prisluhnili, ustavljali pa so se tudi pred jaslicami. Zato nobeden od njih ni pričakoval, da bo tega večera v šmarški cerkvi sv. Martina drugače od pričakovanega.

Zunaj cerkve se je začelo po malem, med molitvijo, pobožnimi božičnimi pesmimi in zvoki orgel, pa je postalo čedalje huje. Pričakovali bi, da je mladež prišla k polnočnicam, ne pa razposajeno motiti obred svetega večera. Razposajenost skupine mladih je kmalu prerasla v razuzdanost in prostaško početje. Vztrajno so metali petarde, da je njihov pok odmeval daleč naokrog in tudi v notranjost cerkve, spremljalo pa jih je kričanje in neotesano govoričenje. Pomagalo ni karanje in tudi lepe besede posameznih vernikov niso zalegle. Pripovedujejo, da so se mladi nacejali iz s seboj prinesenih steklenic; predtem pa so se spotoma ustavljali še v bližnjem Karaka baru, ki jim je nudil gostoljubje pozno v noč. Pa še tega jim ni bilo dovolj. Mladci in mladenke so vmes pohajali na staro pokopališče pod cerkvijo v tamkajšnji kapelo oziroma mrtvašnico in se pred cerkev vračali še bolj okajeni. Morda so tam med popivanjem našli zase večjo duhovno in telesno sprostitev kot bi jo na polnočnici v božjem hramu. Ali pa današnja mladina obenem rabi obojega!

Sicer pa Velenjčani mnogo govorijo o početjih fantov in deklet, ki naj bi se pogostokrat v poznih nočnih urah sestajali, na starem mestnem pokopališču zaradi razvratnega veseljačenja. Zatorej ne bi bilo nobeno presenečenje, če so v mrtvašnico oziroma kapelo zahajali tudi na božično noč in doživljali dvojno sladost svetosti življenja.

Skrivnostna veseljačenja mladih na pokopališču v Šmartnem, o katerih ljudje že kar precej govorijo, doslej še v nobenem časopisu niso bila obelodanjena. Prvič je o njih spregovoril julija letos Mirko Melanšek iz Šaleka. V občinskem parlamentu je od organov za notranje zadeve zahteval pisno pojasnilo glede nočnega veseljačenja neke junijske sobote na pokopališču v veliki kapeli v Šmartnem. »Tu so imeli narkomani oziroma huligani svojo zabavo, katera se na takšen in podobnem okolišču ne more več dogajati. V tej zabavi so počeli vse, kar se jim je poželelo in kar je bilo v njihovi moči. Da ni vse šlo v javnost je krivda v tem, ker so bili zraven otroci od dobro plačanih velenjskih staršev,« je povedal na glas Melanšek in od pristojnih dobil zahtevani odgovor.

Nič kaj usodnega niso velenjski policaji tisto soboto odkrili na starem pokopališču. Po obvestilu Vinka B. s Šmarške ceste, da so v kapeli sumljivi mladoletniki, je

miličniška obhodnica tam zalotila štirinajstletnega fanta B. Z. s Ceste talcev in punco istih let K. G. s Kardeljevega trga. Legitimirali so ju in napolnili domov. Spotoma pa so na pokopališču srečali še Franca V. s Kardeljevega trga in mladoletnega G. J. z Efenkove ceste. V kartonski škattli, ki sta jo nosila, je bilo deset sadik indijske konoplje. Nameravala sta jih zasaditi v gozdu nad pokopališčem. Oba so prijavi UNZ Celje.

Pojasnili, ki so ga pristojni naslovili na Mirka Melanška, delegata v zboru krajevnih skupnosti velenjske skupščine, ni posebno prepričljivo. Tudi Melanšek ne verjame, da so mu po resnici odgovorili. Za organe notranjih zadev v občini Velenje dogodek ni bil kdo ve kaj pomemben za širšo javnost in ga zaradi tega niso posredovali lokalnemu časniku Naš čas, kateremu velenjska policija edino sporoča informacije. Pri izbiri informacij pa dajejo prednost prometnim nesrečam, kaznivim dejanjem in kršitvam javnega reda in miru. Orgije, ki se menda dogajajo na šmarškem pokopališču, mednje ne spadajo, čeprav se je doslej nekaj, kot smo zapisali, že dogodilo. Sami miličniki so tisto junijsko soboto na pokopališču odkrili nepridiprave, dva so prijavi, dva mladoletnika pa preprosto napolnili domov. Ali so preostalo resnico zamolčali zaradi interesov preiskave?

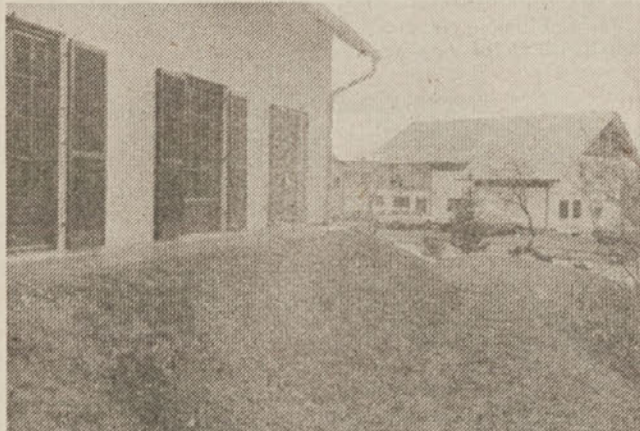
Bodi tako ali drugače. Vse pogostejšim pogovorom ljudi o sumljivem sestajanju velenjske mladine v kapeli na starem mestnem pokopališču je potrebno prisluhniti. Namesto policajev smo to storili že v Novi dobi in gremo do konca. Resnico, kakršna pač bo, bomo slej ko prej obelodanili!

Premagal psa

V noči na novega leta dan je neznanec vlomil v stanovanje V. Ž. na Cesti V. v Velenju. Še prej je uspešno onesposobil psa čuvaja, potem pa odnesel videorekorder, 10 ti-soč dinarjev, 500 avstrijskih šilingov in nekaj nakita.

Požrešnež

Zelo lačen in žejen je moral biti neznanec, ki je 4. januarja vlomil v market v Vojniku. Odnesel je večjo količino suhih salam, žganih pijac in kave.

Dobnikova hiša levo, gostilna v ozadju.

Zlasani gostilničar

PISMA IZ ZAPOROV

Trdosrčno sodišče

Oglašam se vam iz celjskega zavora in upam, da bo pismo objavljeno v vašem tedniku.

Odlučil sem se, da napišem nekaj o mojem življenju in življenju, ki ga preživljam v celjskih zaporih. Na kratko bom opisal, kaj me je pripeljalo na kriva pota in s tem tudi v zapor.

Moja mladost je bila zelo težka, saj sem venomer imel strah pred očetom, kateri ni znal vzgajati otroka, ampak sem bil deležen le palice in pasa. To naj bi bila zanj vzgoja. Že s petnajstimi leti sem moral oditi od doma v svet in spoznaval dobre in slabe strani življenja. Marsikaj se je dogajalo med tem časom, tako da sem že leta 1970 prvič stopil pred sodnike.

Po odsluženju vojaščine sem bil prepuščen samemu sebi in zašel na pota, ki so me prvič pripeljala v zapor. Leta v zaporu sem skušal čim bolj odnesti, saj sem v zaporu delal in se pripravljaval na življenje na prostosti. Vse lepo in prav, a kaj ko sem moral zopet leta 1976 na sodišče zaradi stvari iz leta 1972. Zopet zapor. Po 18-mesečnih zopet svoboda, nikjer nisem imel nobenega, niti službe nisem dobil, saj sem bil ožigosan kot ARESTANT. V takšni

napetosti in obremenitvi, ker me nikjer niso hoteli zaposliti, sem storil novo kaznivo dejanje kraje, da sem se preživel in zopet »padel« v zapor za 2 (dve) leti.

Kazen sem prestajal v KPD Dob, kjer pa nisem imel ne obiskov ne izhoda. V tem času prestajanja dveh letnih zaporne kazni sem spoznal žensko, s katero sva se poročila po prestani kazni in imava v zakonu 2 (dva) mladoletna otroka.

Končno sem spoznal smisel svojega življenja in čut do družine in meni ljubljene osebe, kar me je popolnoma spremenilo v dobrega in poštenega moža in očeta.

Ves ta čas sem bil zaposlen in trdo delal, da smo živeli v slogi in sreči, čeprav je bilo veliko pomanjkanja. Najini dohodki so bili zelo skromni, čeprav sem prijel za vsako delo, da sem le lahko kaj več zaslužil in nudil otrokoma več kakor sem imel sam v svoji težki mladosti.

V teh 10 (desetih) letih skupnega življenja sem si vse-skozi prizadeval, da ne stopim na kriva pota, saj sem že veliko hudega prestal.

V letu 1990 sem na pregovaranje prijateljev, sam ne vem kako, pristal in stopil na kriva pota, kar me je pripelja-

lo v zapor Celje, kjer sem že od 17. 7. 1990.

Tu se pa začne nerazumevanje s strani sodišča in o tem želim malo več napisati.

Dejanje sem priznal in ga samokritično razčlenil in še sedaj mi ne gre v glavo, kako lahkomišleno sem to storil, da sedaj vsa moja družina trpi, ko ji ne morem nič pomagati in časi so hudi. In tu sodišče nima razumevanja.

Pred preiskovalnim sodnikom sem dejanje 1 (ene) vloma priznal in preiskava naj bi bila končana 20. 7. 1990.

Takoj je sledil sklep o priporu in trajanju 1 (ene) meseca. Nakar se pritožim in dobim od sodišča Celje odgovor, da prošnja – pritožba ni utemeljena, ker sem jim napisal, da bi do obsodbe šel delati, kjer sem bil zaposlen in, da ne bi izgubil službe. Vse zaman.

Moj primer bi na sodišču lahko obravnavali že meseca avgusta, saj zakon pravi, da je treba v čimkrajšem času rešiti in odpraviti pripor. Zakon tudi pravi, da se odredba o priporu izda le za hujske krivdelne, pa še tu je omejitve. Na vsak mesec dobim podaljšanje pripora iz razloga ponovitvene nevarnosti in sodišče mi vseskozi očita mojo

predkaznovanost, da sem »specialni« povratnik, čeprav povem, da zadnjih 10 let nisem storil nobenega kaznivega dejanja.

Bog grehe odpušča, sodišče jih pa venomer izkorišča proti človeku. Sodišče venomer ponavlja mojo preteklost, čeprav bi po zakonu morali nazaj na slaba pota. Morali bi človeku pomagati, ne pa »udari po siromaku«!

Vse svoje kazni, za katere sem bil obsojen, sem »odsedel« in poravnal dolg družbi, za kar me je sodišče imenu ljudstva obsodilo. Nič ne pomaga, sodišče v Celju še kar in naprej uporablja mojo predkaznovanost, čeprav to v nobenem primeru ne bi smelo. A vse to za sodišče Celje ne velja, da sodišče izgleda velja, da imajo le sodniki in sodnice prav.

Kolikokrat sem se pritoževal pri predsednici sodišča SONJI MEŠKON glede moje osebne pošte, ko si dopisujem s svojimi domačimi, a pošta iz Ljubljane do mene hodi 5–7 dni. Zadržujejo jo na sodišču, vtikajo se v moje osebno pisanje ženi itd.

Kako celjsko sodišče dela lepo kaže zadnji primer četverici, naj sodnik, ki jih je obsojal nehumano in nekorrektno čemu smo se vsi ki smo v priporu čudili, kako je sploh to lahko mogoče. A na celjskem sodišču je izgleda mogoče in sprašujemo se do kdaj bodo tako sodili. Verjetno bo do takrat preteklo še nekaj časa, a enkrat se bo moralo zgoditi, saj vemo, da so vsi ti sodniki – sodnice še iz časov komunističnega režima, kaj nam je pa ta prinesel pa tako vemo vsi Slovenci.

Tudi pri moji sodbi, ki je bila 4. 12. 90 je v senatu pod predsedstvom MILKA ŠKOBERNETA ob sodelovanju MATEVŽA ŽUGLJA ter sodnikov porotnikov DRAGICE ŠOŠTARŠIČ in PETRA PEJANOVIČA in MARJANA MURKA sodišče sklenilo in me obsodilo za 1 (eno) kaznivo dejanje vloma po čl. 166 na 3 (tri) leta zavora.

Zadnja moja prošnja za odpravo pripora, do pravno-močnosti sodbe, sem sodišču podal dokaze, da me obrtnik-trgovec takoj zaposli, da dobim delo, saj bi s tem pomagal ženi in sebi ter otrokom, saj sedaj je družina na robu bede.

Podal sem tudi izvid, da bi morala žena, ki je že tako delno invalid in dela 4 ure dnevno, na operacijo in prosil sodišče, da mi ugodijo in odpravijo pripor, saj otroci ne morejo biti sami doma, varstva pa nimava.

Na vse te moje prošnje in želje je sodišče v Celju v senatu pod predsedstvom SONJE MEŠKON in sodnikov PRETEKELJ MIRANA in JAZBINŠEK MIRANA odgovorilo negativno z ugotovitvijo, da sem bil že predkaznovan, da je nevarnost ponovitve dejanja, da je pripor odreden ravno zaradi tega, ker sem imel urejene družinske razmere.

Prosim vas, kakšen absurd od sodišča. Nadalje, sodišče nič ne zanima moja zaposlitev in kaj bo po prestani kazni ali bom imel delo ali ne, verjetno hočejo, da se takoj vrnem v zapor. Izgleda, da jim je to želja, saj brez nas ARESTANTOV ne morejo.

Koliko fantov je tu notri, ki so na enaki poti, da se vrnejo nazaj, se nihče ne vpraša, da mu pomaga, da dobi delo, kje pa ravno obratno. Kaj pa preostane drugega, ko presteš kazni, da zopet kradeš?

Sodišče in pravica je za vsakega, le da do vseh ni enako

dosegljiva. Mi preprosti ljudje največkrat dobimo »porcijo« tisti, ki pa so potrebni, da dobijo in si to zaslužijo, se pa sodišče v to ne spušča, ker si ne upa. Zakon je jasen, z eno roko ga daje z drugo pa vzame.

Ni za vse enako in upam lahko, da se bo v demokratični državi SLOVENIJI le enkrat to zgodilo, da se bo marsikateremu stolček zamajal.

Tako si želim da bi delal in si po prestani kazni obdržim delo, vendar iz tega ni nič, ker je pač tako odločila predsednica senata SONJA MOŠKON. Nič ji ni mar, do moje družine, otrokov, mene, da popravim napako, ki sem jo storil in poskušam pomagati družini. Nič ne pomaga hočeš nočeš moraš postati »LOPOV« po prestani kazni.

Sodišče mi sedaj ne da možnosti, tako ne vem kakšne možnosti bom imel po prestani kazni, verjetno kot večina fantov, ki jim družba pomaga.

Tu v Celju, Starem piskru nas je veliko fantov, ki ima vsak svojo zgodbo življenja, a komu to mar.

Kdo se trudi, da bi človeka razumel, sodnica SONJA MEŠKON, ki prihaja enkrat tedensko in vpraša, kako si kaj in gre, ali socialna ki pravi, jaz vam ne morem nič pomagati!

Veliko je še nenapisanega, a saj ne vem kaj še lahko in kaj ne napišem, saj se bojim, ko bo to objavljeno, upam, da bo, da bom imel s strani sodišča prepoved obiska svojih bližnjih itd.

A vseeno bom že prenesel in upam, da se bo še kdo kdaj oglašil in napisal stvari, ki se dogajajo in o katerih novinarji ne radi pišejo.

Zelo vam bom hvaležen, če boste to objavili v vašem časopisu.

GRIČAR MILAN,
Linhartova 3
CELJE

STANISLAVA KARLATEC: JAZ NISEM UBILA MOŽA, KARLATEC JE 28 LET UBIJAL MENE IN OTROKE

Pričevanje nesrečne mesarjeve žene

Nikogar več ne bom nič prosil, če boste hoteli objaviti to pismo ga objavite drugače ga bo pa kdo drug.

Vem da verjetno vi niste nič krivi tega, kar je pisalo v vašem časopisu in vas tudi ne krivim, kajti za tem stoji nekdo drug.

V primeru, da boste to objavili in vas bo še mogoče zanimalo, kakšne stvari se dogajajo tukaj v zaporu, vam bom tudi o tem pisal.

KARLATEC SANDI,
Linhartova 3
Celje

Ne iščem nikakršnega pomilovanja zahtevam samo pravico

Gremo se nekakšno demokratično državo, vsi govorimo o Evropi 92 in kjer naj bi imeli vsi državljani enake pravice, vsaj tiste najosnovnejše.

Vsak, ki je pozorno spremljal kazenski postopek proti vsem nam, je moral prav kmalu ugotoviti, da tukaj nekaj ne štima.

To pišem zaradi tega, ker so (ste) časopisi, kar tekmovali med sabo, kdo nas bo bolj očrnil in napisal več laži o nas.

Seveda bi pa tudi rad, da vsi vaši bralci in vsi, ki me poznajo zvedo pravo resnico o vsem, kar se je dogajalo pred šestimi meseci in kar še dogaja. Predvsem bi pa rad opozoril sodnika Žuglja in vse njegove somišljenike, da s takšnim sojenjem, kot je bi-

lo v našem primeru, v kakšni demokratični državi, nebi dolgo sedeli na sodnih stolčkih.

Neizpodbitno dejstvo je, da tukaj ni šlo za nikakršen umor, ali celo naklepni, kot ste pisali vsi časopisi, saj če bi bilo resnično to, kar ste pisali, bi morali vsi mi biti slabomumni, kajti ne morem si predstavljati, da bi nekdo zagrešil naklepni zločin na tako jasen in neumen način. To je enako, kot bi oropal banko in v sefu pustil svojo vizitko.

Zakaj smo se vrnili na vikend, zakaj nismo počakali kar gor? Je bilo eno od mnogih vprašanj sodnika Žuglja, katero je zastavil pač zato, da bi razprava na pogled bila videti regularna, čeprav je sodišče že vnaprej vedelo zakaj in na koliko nas bodo obsodili. Saj niso upoštevali niti ene naše izjave.

Mislil da je (odgovarjam na vprašanje) dovolj jasno, da če ti nekdo grozi s sekuro in ti da pol ure časa, da greš, ker te bo sicer drugače ubil, da ne boš tiščal glave pod giljotino. Nisem pa mogel tete pustiti same na vikendu s tako podivjanim človekom. Zato sva se z Natalijo odpeljala do mojega strica, katerega sem prosil, da se vrne z nama nazaj, saj si sam nisem upal iti.

Zakaj sem splezal po balkonu v gornje prostore? Zakaj smo se vrnili naskrivaj?

Mislil, da ni takšnega, ki bi bil v moji koži, da bi se hladno pripeljal do vikenda

in pozvonil na vrata, saj bi v tem primeru lahko pričakoval samo kroglo ali sekuro. Zato sem splezal v gornje prostore, saj sem si takrat od vsega na svetu najmanj želel srečati očeta. Hotel sem samo priti do tete, da bi videl, če je z njo vse v redu in jo pogovoriti, da gre z nami domov. Zgodilo se je pa prav to, da sem naletel nanj prav tam, kjer sem ga najmanj pričakoval.

Splezal po balkonu ustrelil očeta v glavo, ga udarjal s pištolo po glavi in ga še zabodel.

Nihče ni tukaj napisal niti besede, da me je oče napadel in da, če se nebi branil, bi me ali ustrelil ali zadavil. To sta jasno in glasno povedala tudi Franc in Natalija. Mislim, da je več kot očitno, da za vsem skupaj nekdo stoji.

Vse skupaj lahko dokazem z rekonstrukcijo na kraju dogodka in, če bo potrebno soglašam tudi s testom na poligrafu, kajti nihče me ne bo po krivem obsojal, da sem morilec.

Nikoli nisem imel nič proti očetu, živela sva pač vsak svoje življenje in prav nobenega vzroka nisem imel, da mu bi kaj storil, ampak mislim, da brani sem se pa imel pravico.

Ne iščem nikakršnega pomilovanja, zahtevam samo pravico in upam, da jo bom dosegel, čeprav vem, da na temeljnem sodišču v Celju prav gotovo ne.

Prisluškovanje na sodišču

Dva zamenjana funkcionarja Republiškega sekretariata za notranje zadeve Črne gore, bivši sekretar Lazar Djodjić in njegov namestnik Vlado Keković sta se zaradi ogrožanja državljskih svobostin znašla pred sodiščem. Zaradi policijskega spremljanja in prisluškovanja telefonskih razgovorov ju toži Dragomir Bećirović, dopisnik Politike iz Titograda. Za početje policije je izvedel iz časopisa Liberal, v katerem pisca navajajo, da so miličniki prisluškovali tudi drugim občanom. Za zdaj ni jasno, ali bo tožil še kdo drug ali pa se bo po svoji službeni dolžnosti oglašil javni tožilec.

Morilci gredo nad Rome

Ciganski tabori v Bologni so postali cilji neznanih atentatorjev, ki iz belega fiata uno z rafali pobijajo brezmočne Rome. Gre za Italijane in Jugoslovane z albanskimi imeni s Kosova, ki so začeli sedaj množično bežati. Če je bil to namen napadalcev, potem so ga dosegli.

Po več pobojih so v italijan-

ski javnosti začeli več pisati o položaju in bednih razmerah, v katerih živijo cigani. V enem od taborov je otrok umrl zaradi mraza, v drugem so se trije zadušili v požaru. Očitno je, da prav povsod cigani ostajajo izven družbe in da nihče ne želi imeti posla z njimi.

Živkov ukradel 26 milijonov levov

Sodni proces številka ena v povojni Bolgariji se lako začne, kajti preiskava o nekdanjem voditelju KP in šefu države Todorju Živkovu je končana. Obtožnica na 95 go-sto natipkanih straneh je pripravljena. Državni tožilec obtožuje Živkova, da je od leta 1962 do 1989 prekorajčil zakonska pooblastila zase in druge osebe ter si protipravno prisvojil 26.516.039 levov. Za sojenje obstaja veliko zanimanje, predvsem zato, ker napovedujejo, da bi ga v posameznih fazah lahko spremljali tudi novinarji. Živkov pa si javno sojenje želi iz drugih razlogov, menda naj bi bila to prilžnost, da bi povedal vso resnico.

Na Korziki streljajo

Lani kar dvanajst političnih umorov. Na Korziki je po zadnjem uboju zavladala prava mrzlica. Policija je nemočna. Preiskave se nikakor ne premaknejo. Več umorjenih je bilo lastnikov posestev v zalivu Ajaccio, ki ga mafija želi prevzeti in tam zgraditi donosna turistična naselja. Najsi bodo motivi političnih umorov takšni ali drugačni, najlepši otok se spreminja v otok strahu.

Streljali v novinarja

Aleksandra Nevzorova, najpopularnejšega sovjetskega novinarja, ki je bil žrtev atentata, so s hitro kirurško pomočjo v leningrajski bolnišnici komajda rešili. Njegovo življenje je izven nevarnosti. Urednik in voditelj najbolj gledane leningrajske televizijske oddaje 600 sekund je znani borec proti mafiji. Po televizijski oddaji ga je po telefonu poklical neznanec in mu predlagal srečanje v mestu. Tamkaj so ga iz teme ustrelili v prsi.

JOZAFAT

Dojenček

meni? To enostavno pomeni željo staršev, da vzgojijo svoje otroke v veri svojih prednikov. To je bilo včasih zelo hudo izpolniti, zato je prav, da se to obnovi, ko je nastopila nova doba.

Dete se je rodilo in v družini se je pripetilo nekaj velikega. Nič ni lepšega na svetu, kakor tak majhen neboljen človeček. Vsi občudujemo njegove drobne prste in nohte na njih, njegov trebušček, barvo njegovih oči. Vse je tako nežno in neboljeno!

Otroček ima že ime in skrbna mati ve, koliko dete tehta in kdaj je lačno. Vendar smo v zadregi, ker v začetku ne vemo, kako naj z njim ravnamo, saj »navodil za uporabo« otroček ni prinesel s seboj na svet. Odvisen je od dobre mame in si sam pravi nič ne more pomagati. Preteči bo moralo celo leto, preden se bo postavil na noge.

Ko si mama nekoliko opomore in dete je že krepko, ga nesejo h krstu. Kaj naj to po-

števali. Mati dobro pozna vsak glasek, ki ga spusti njeno dete.

Že v začetku življenja se začneja oblikovati otrokov značaj, zato morata mati in oče pomagati, da se vse otrokove osnove pametno razvijajo. Te osnove nastanejo pri oploditvi in zato je vsak otrok popolnoma enkratni človek. Je nekoliko podoben svojim staršem, vendar je sam svoja osebnost. Vse njegove lastnosti se lahko z vzgojo in z vplivom okolja razvijajo v dobro in zlo. Veliko je odvisno od staršev in čim bolj se starši vživijo v otroka, tem enostavnejša je vzgoja. Otrok mora priti do spoznanja, da se mu ni treba bati in do tega pride samo tedaj, če se dobro počuti in je deležen ljubezni in dobre oskrbe. Če so starši uglašeni med seboj, je tudi otrok dobre volje in zato imajo razdražljivi starši razdražljive otroke! Mati in oče vtisneta v otroka neizbirene vtise o ljudeh, o ljubezni in sovraštvu. Čim bolj se starša ukvarjata z dojenčkom, tem hitreje bo napredoval, tudi duševno.

Kmalu odkrije svoje govorne organe in jih uporablja z vso močjo. Najprej vpije, potem pa začne bebljati, s svojim glasom izraža svoje veselje, jezo, osamljenost, lakoto in še in še bi lahko na-

Seveda je naš malček šele na začetku svoje poti in ga je potrebno vzgajati z ljubeznijo. Vedeti moramo, da v začetku dojenček ni nikoli zavestno nespodoben, zato trdota in strogost v prvem letu napravi toliko škode, da se ta skoraj ne da popraviti. To pa ne pomeni, da bi morali biti v vseh stvareh popustljivi. Z ljubezivostjo in z doslednostjo bomo več dosegli in otroček bo kmalu lepo ubogal.

Že v začetku sem omenil, kaj je otroški jok. V začetku novorojenček še ne loči tri ure – tudi ponoči. Ker pa je za normalno razvitega dojenčka dovolj, da se dnevno petkrat nahranj, se na red kmalu navadi. Že od drugega tedna dalje naj ga mati k temu zlepa navaja in otrokov organizem se k temu kmalu prilagodi.

Dojenčka naj mama doji, če je le mogoče. Naporno sesanje na maternih prsih je zelo pomembno za razvoj čeljusti in zob. Poleg tega pa dojenček dobiva vse čutne vtise preko ust. Z usti okuša, tipa, čuti, kriči. Usta so njegova vez z materjo. Ko leži na nje-

nih prstih in čuti njeno toploto in pije – tedaj se popolnoma sprosti in je srečen. Kdor pa je srečen, tudi uspeva. Otrok zelo hitro občuti, kakšen obraz se sklanja nad njim: strog, ljubezniv, nestrpen, pomirjen, vesel. In s takim razpoloženjem bo otrok tudi pil. Njegova nežna duša bo z mlekom vrednila radost ali bridkost, varnost in strah, mir ali nevarnost.

Otročička je potrebno tudi kopati in to lahko počnemo takoj, ko se zaceli popek. Vsak dan ga kopamo v vodi, ki ima do 37 stopinj toplote in ne več kot tri do pet minut. Kmalu ga moramo navaditi tudi na sveži zrak in otrok se hitro navadi na vsako vreme.

Varovati ga moramo prepaha in premrzlega in prevlažnega vremena. Seveda otročiček ni vedno zdrav in ko zbolí, moramo k zdravniku v otroško posvetovalnico. In ne samo tedaj, ampak je potrebne obisk tudi tedaj, ko je otročiček zdrav in mu nič ne manjka. Zdravnik ga bo pregledal od nog do glave, mu poslušal bitje srca, dobra medicinska sestra pa ga bo tudi stehala in zmerila. V določenih časovnih zaporedjih bodo otročička tudi cepili in s tem bodo preprečili marsikatero smrtno nevarno bolezen.

Pri vzgoji otroka pa je pomemben tudi oče. Čim bolj

sočeljuje pri negi otroka, tem hitreje bo dobil stik z otrokom. Ko je žena preutrujena, naj tu in tam prevzame nočno službo, pa tudi dnevno. V takih časih živimo, ko je očetova pomoč nujna in je prav, da se oče pripravi na žrtve in odgovornosti. Nobenemu očetu ne bo padla krona z glave, če bo dal prati plenic v pralni stroj in mama bo najbrž zelo vesela vsake pomoči pri negi otroka. Ker mati narava je mater že pripravila na otroka, ko ga je devet mesecev nosila. Oče pa je nanj samo mislil, a ni bil z njim čustveno povezan. In naenkrat so trije in oče se včasih težko znajde, čeprav je ustanovitelj družine in družino celo vodi.

Otrok potrebuje očeta in mamo in je veliko bolj navezan na mamo kot na očeta. Zato je odločilno za njegov razvoj, da je mama vedno na razpolago, ko ga je strah, ko je bolan. Otroček mamo vedno potrebuje, zlasti v svojih najnežnejših trenutkih. Nobene otroške jasli, negovalnice, domovi ne morejo nadomestiti matere. Družba se mora zamisliti nad tem, ko matere ali očetje že sredi noči prenašajo svoje neboljene otročičke v jasli oziroma v vrtec. Pa moramo imeti Slovenci več otrok, če hočemo kot narod preživeti...

KONEC NAŠE PRIHODNOSTI

Patentirano življenje

Vrhovno zvezno sodišče ZDA je leta 1980 odločilo, da je mogoče patentirati življenjske oblike, ki jih ustvari človek. Ta razsodba je odprla pot njihovi komercializaciji. Tako so v nekaj mesecih zakonsko zavarovali proces manipulacije z geni in začelo se je novo obdobje biotehnike. Leto dni kasneje (junija 1981) so znanstveniki ustanovili družbo Genetech, da bi pridobivali substance s pomočjo biotehnike in še isto leto sporočili, da je prvokrat uspelo narediti cepivo s cepljenjem genov – cepivo proti kužni boleznici gobca in krempljev pri živalih. Ta dosežek je pomenil začetek industrijske uporabe biotehnike.

V naslednjih letih je nastalo po vseh Združenih državah Amerike na ducate malih podjetij, ki so se začela ukvarjati s to novo tehnologijo. Družba Genetech je bila ena prvih in je v resnici zgradila model. Nekaj let potem, ko sta Charles Boyer z univerze California in Stanley Cohen z univerze Stanford odkrila tehniko delitve genov (to je bilo leta 1975), se je prvi povezal z nekim velekapitalistom, da bi ustanovil novo družbo. Od takrat se je mnogo najboljših ameriških molekularnih biologov in biokemikov preusmerilo iz univerzitetnih laboratorijev v poslovni svet. Medtem so ustanovili veliko biotehniških družb v Kaliforniji (v

obalni pokrajini ob San Franciscu), ki so jih včasih imenovali Silicon Tal zaradi njihovih izdelovalcev polprevodnikov.

Kjerkoli so znane univerze z usposobljenimi biološkimi laboratoriji, nastajajo nove družbe kot gobe po dežju. S Stanforda, Berkleya in California Institute of Technology je prišlo mnogo znanstvenikov, da bi ustanovili Cetus Eugenics in druge manjše biotehnične družbe. S Harvarda in Massachusetts Institute of Technology so odšli Nobelovi nagradenci, da bi služili milijone dolarjev, ki jih obeta privatno lastništvo. Tako rekoč gonilna sila novih aktivnosti na področju biotehnike (s svojimi številnimi računalniškimi družbami) je na vzhodni obali. Tu so ustanovili večsto novih družb za proizvodnjo zdravil, kemikalij in prehranskih izdelkov.

Nobelovi podjetniki

Vodilne družbe na področju biotehnike so Genetech, Cetus, Biogen in Genex. Vse so v zadnjih letih zgradili znanstveniki, ki so se povezali s kapitalisti in sodijo v vrh mednarodne tekme za uporabnost nove tehnologije. Velike firme vlagajo milijone dolarjev, da bi si zagotovile svoj prostor pod soncem, gradijo

ogromne laboratorije in dobesedno kupujejo Nobelove nagradence, da bi jih vodili, na skrivaj sklepajo kupčije z novimi podjetji in financirajo posebne projekte, da bi dosegli vodstvo v proizvodnji novih laboratorijskih izdelkov. Na primer, Eli Lilly, ki velja za največjega proizvajalca insulina na svetu, je zgradil v Angliji obrat v vrednosti 40 milijonov dolarjev, v njem pa pridobivajo insulin s pomočjo bakterije, ki jo je »iznašel« Genetech. Kot protislugo za denar, ki ga ta dobiva od Eli Lilly, mu je biotehniška družba prodala ekskluzivne pravice do bakterij, ki proizvajajo insulin. Lillyjin postopek za proizvodnjo tega zdravila je seveda boljši in tako še naprej obvladuje svetovni trg.

Sredstvo proti raku?

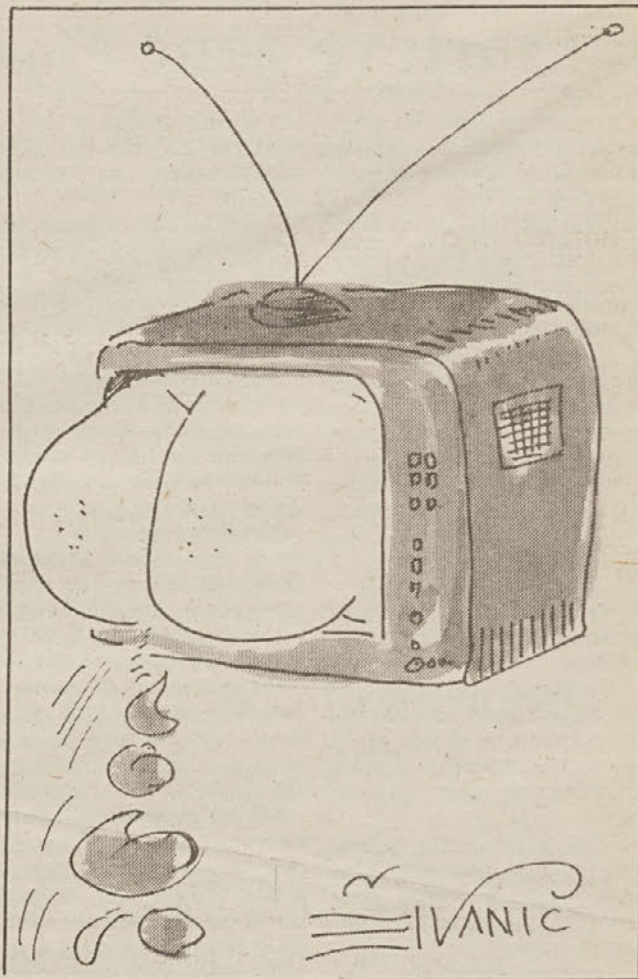
V biotehniko vzbuja največ pozornosti seveda medicina. Upanje na cepitev genov, ki daje kot stranski produkt velike količine antibiotikov, hormonov in novih čudežnih sredstev, ustvarja vizijo zmage nad rakom in drugim smrtnimi boleznimi še v tem desetletju. Genetech dela že nekaj časa poskuse na ljudeh z interferonom, insulinom in človeškimi hormoni. Interferon bi bil lahko ključ v boju proti raku tako kot pri gripi, vnetjih jeter, običaj-

nim prehladom in celo herpesu. Človeške hormone uporabljajo za preprečitev pritlikave rasti, insulin pa je učinkovit proti diabetesu.

Toda pristojni organi ZDA zahtevajo, da nove preparate preizkušajo od 6 do 8 let, preden smejo v prodajo. Preden se bo to zgodilo, bosta kemijska in poljedelska industrija, ki ne potrebuje dovoljenja oblasti, občutili biološko revolucijo. Iz kvasa pridobljen alkohol se je pojavil na trgu 1983. leta. Etilen glikol, pomembno sredstvo proti mrzlici mu bo sledilo v kratkem. Družba Cetus bo kmalu prodajala novo cepivo proti rdečici, boleznici, zaradi katere vsako leto pobere v ZDA kar 10 odstotkov novo rojenega goveda.

Že sedaj se seveda marsikaj dogaja kar na kmečkih dvoriščih. Skoraj vsa gnojila, herbicidi, insekticidi itd. so kemikalije, pridobljene iz nafte, te pa bo nadomestila biotehnika. Ko so se namreč cene nafte v sedemdesetih letih močno povečale, so se podražili tudi ti proizvodi, in »zelena revolucija«, ki so jo napovedovali v Aziji in Afriki, se je izkazala kot prava katastrofa. Nove sorte riža in pšenice so odvisne od kemije, to je od velikih količin gnojil, da bi povečali pridelek, povečane cene nafte pa so pahnille kmete v nesrečo.

(Dalje)

Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

ACO PEPEVNIK BREZ PADALA IN BREZ VRHA

Našel odtrgano nogo

Aco Pepevnik, znani alpinist iz Šentjurja, je tudi v drugo ostal praznih rok v Himalaji. Skupaj s precej močno odpravo je prejšnji mesec poskušal priti na vrh osemtisočaka Anapurna, vendar, kot pravi Aco, razmere na gori so bile preveč nevarne, da bi dopuščale kakšen resnejši poskus vzpona na vrh.

Odpravo je vodil Zagrebčan Darko Berljak, v njej pa so sodelovali še Slavko Svetličič iz Idrije, Damjan Vidmar iz Škofje Loke ter trije Bistričani – Milan Romih, Danilo Tič in Marjan Frešar.

Kar močna odprava si je postavila tudi precej smelega načrta – vzpon po zahodni steni (prvenstvena smer),

Aco Pepevnik

spust s smučmi z vrha in polet z jadralnim padalom z vrha.

Zadnji načrt se je izjalovil že pred odhodom; Aco je namreč štiri dni pred odhodom

precej nesrečno pristal s padalom blizu domače hiše v Šentjurju in se zapletel v žice električne napeljave. Tako je doma dobil ultimatum: v Himalajo že, a brez padala.

Ostali načrti so se odpravi izjalovili pod Anapurno. Gora je res visoka »le« 8091 metrov in je med najnižjimi osemtisočaki, zato pa ima precej slab sloves; doslej je bilo na Anapurno 57 uspešnih vzponov, na drugi strani pa je tragična bilanca – 54

Aco Pepevnik je bil doslej štirikrat v Himalaji. Uspel je priti na vrh Gaurishankarja in Shivalinga, ni mu pa uspelo na osemtisočakih Everest in Anapurna.

mrtvih alpinistov in Šerp (višinskih nosačev), kar je največ med vsemi osemtisočaki.

»Prvi so na vrh prišli Francozi po severni steni leta 1950, doslej pa je bil tudi en sam uspešen zimski vzpon na vrh Anapurne – leta 1987 je pripeljal na vrh znani Kukučka,« je ob vrnitvi povedal Aco Pepevnik.

Slovenska odprava se je

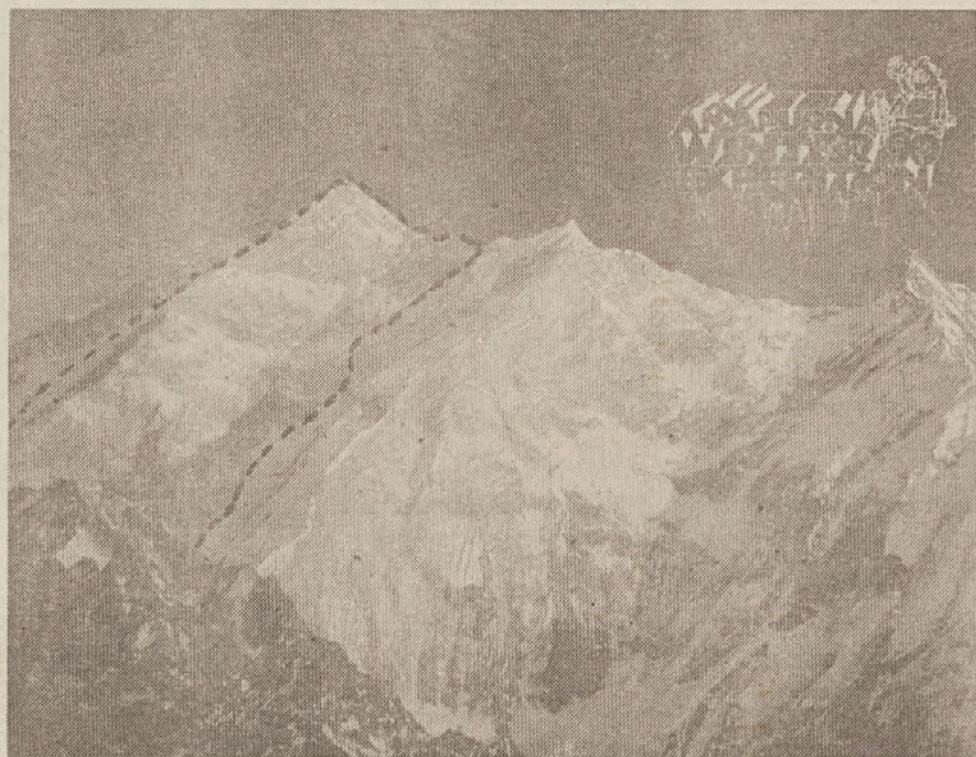
Odprave v Himalajo so tudi precej finančni zalogaj za vsakega alpinista. Aco pravi, da mu precej pomagajo različni sponzorji, za del stroškov pa se zadolži in jih potem eno leto vrača. Tako je bilo tudi leta 1989, ko se je udeležil odprave na Everest. Pri odpravi na Anapurno pa so mu pomagali: Zlatarne Ceje, ZTKO Šentjur, KS Center – Šentjur, Armex ITP Slovenska Bistrica, PD Železar Štore, Bistro Barbara Šentjur, gostilna Bohorč Šentjur, Župnišče Šentjur, Rečnik – Mercedes servis in Anton Brglez, Šentjur.

najprej lotila severne stene (po tako imenovani nizozemski smeri). Šele, ko bi to smer za silo opremili, bi dva ali trije člani v alpskem stilu preplezali zelo strmo in tehnično zahtevno zahodno steno.

»Načrti so se nam izjalovili že v severni steni,« je povedal Aco. »Od višine 6400 metrov naprej pa skoraj do vrha je ogromna bariera iz serakov. Zaradi mraza so se seraki stalno rušili in nastajali so nepreplezljivi previsi.«

Vodja odprave, Darko Berljak se je zato že v sredini decembra odločil, da prekinejo z odpravo.

»Mi smo bili proti in smo še hoteli poskušati, a ko sedaj pogledam nazaj in dobro pre-

Anapurna – Levo je vrisana načrtovana smer po severni steni, desno pa smer v zahodni steni (preplezal jo je Mesner), s tem, da je nameravala slovenska odprava nekoliko bolj v levo po prvenstveni smeri na vrh.

mislim, vidim, da je imel prav. Je pa že več vredno, da smo se vsi živi vrnili domov. Že tako je bilanca Anapurne preveč črna...«

Sicer pa so v letošnji zimi

na Anapurni poskušali tudi Južni Korejci in izgubili enega člana odprave – pod sabo ga je pokopal serak. Sploh pod Anapurno največ alpinistov umre pod seraki ali v šte-

vilnih razpokah, Aco pa se še sedaj z nekoliko groze spominja, kako je pod serakom v bližini prvga višinskega tabora našel odtrgano nogo Šerpe.

POPOTNIK

(063) 24-013, 24-019, 29-251

POPOTNIK - KOCENOVA 2 - CELJE Telex: 33884 popot yu

OMOGOČITE VAŠIM OTROKOM AKTIVNE ZIMSKE POČITNICE: SMUČARSKA KOLONIJA ZA OTROKE V AVSTRIJSKI VASICI MÜRZ-STEG

OD 26. 1. do 02. 02. 1991

CENA: 3.780,00 vključuje prevoz z avtobusom, 7 polnih penzionov, smučarsko vozovnico, tečaj smučanja, spremstvo vaditeljev in pedagoških delavcev ter bogat dopolnilni program.

MOŽNOST PLAČILA V 3 OBROKIH!

ENODNEVNI SMUČARSKI PAKETI SKI-BOOM (avtobusni prevoz, enolončnica in smučarska vozovnica) NA ROGLI v času zimskih počitnic.

MOŽNOST SMUČARSKEGA TEČAJA!

RAZMIŠLJAJTE O POLETJU ŽE POZIMI:

NAJCENEJŠE POČITNICE TUDI LETOS V LETOVIŠČU SAVINJA V MAKARSKIH! Plačilo v 6 obrokih!

RENT-A-CAR PO KONKURENČNIH CENAH:

Osebnih vozil Renault in Golf ter kombi Citroen.

ŠTUDENTSKO IN MLADINSKO IZKAZNICE ZA POPUSTE NA POTOVANJU ŽE V PRODAJI!

JAVNO PODJETJE

PLINARNA CELJE p. o.

P. E. PLINARNA Celje

Bukovžlak 103 a (063) 33-231 31-568

- proizvodnja, prevoz in distribucija plina
- prodaja tehničnih plinov
- izdelava in popravilo plinskih naprav
- popravilo in vzdrževanje vseh vrst plinskih trošil
- prevoz nevarnih snovi (vseh vrst plinov)
- prodaja jeklenk, plinskih trošil za kampiranje in drugih pripomočkov
- prodaja plina za pogon motornih vozil

KOVINOTEHNA

Posebna ponudba v Prodajnem centru Hudinja:

– tapete iz programa VETA
Vevče – 50% nižje cene

– velika izbira avtolakov
domaćih in tujih proizvajalcev
v 122 različnih odtenkih

– jedilni servisi, uvoz iz
Kitajske – 44 delni po ceni
1.672,80 din

– novo v Prodajnem centru

– talne obloge (itisoni, tapisomi,
topli podi, tekači, pluta itd.)

NEMOGOČE JE MOGOČE

AKCIJA NOVE DOBE

STRAN UGODNIH PONUDB

Iščete blago po ugodnih cenah ali atraktivne izdelke, ki jih ni mogoče povsod kupiti
Prihranite si utrudljivo tekanje po trgovinah. NOVA DOBA je za vas zbrala najbolj ugodne ponudbe trgovin, lokalov in agencij na Celjskem. Preglejte jo in izberite.
Odslej bomo takšno stran, stran ugodnih ponudb pripravljali vsak teden, saj vemo, da ugodni nakupi postajajo nuja. Z NOVO DOBO boste na enem mestu prišli do najboljših informacij o tem, kaj, kje in po čem lahko kupujete.
Z NOVO DOBO najpreprosteje varčujete čas in denar!

Ajda Prodaja na drobno
Ložnica 14, Žalec
Tel. 713-679

POSEBNA PONUDBA
– bogata izbira kvalitetnih darilnih steklenic »Lorenci«
z različnimi domačimi žganimi pijačami
– domače pecivo iz priznane »Jurčkove« pekarnice
ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

Trgovina ZOYA
Vida Medved
ŠKOFJA VAS
UGODNOSTI:
– za nakup nad 1.000,00 din 10% popusta
– za nakup nad 500,00 din 5% popusta

Za nakup se priporoča
modni salon

AAA

Izredno ugodne cene
ženskega in moškega
spodnjega perila,
kopalnih plaščev že
od 330,00 din naprej,
ter različnih
novoletnih daril
NAMA LEVEC
tel. 26-313
doma 701-339

Inka

NAMA LEVEC
tel. 26-313
doma 32-521
701-341
Ponujamo vam
širok izbor
novoletnih daril
in igrač
– sviene
kitajske kimone
– kozmetiko
Christian Dior
– PLAYMOBIL
cenejši kot
kjerkoli drugje
PRIDITE, NE
BO VAM ŽALI!

Prodajalna obutve

ROK

Šlandrov trg 26,
Žalec

Ugodna ponudba ženske,
moške in otroške obutve iz
uvoza

Boutique - prodajalna

IBI

boutique-prodajalna
Žalec, Šlandrov trg 36
tel. (063) 713-205

VAŠ MALČEK ŽELI BITI
ŠOFER ALI MOTORIST

Željo mu izpolni dedek Mraz
Akumulatorski avtomobili
in motorji
SAMO V TRGOVINI ART

BOUTIQUE DANA:

poročne – maturantske
obleke

ŠKORPION: moške in
ženske obleke iz uvoza

Šlandrov trg 24
Žalec
tel. (063) 713-233

VAS TRGOVINA Zdenka Podlinšek,
Ul. frankolovskih
žrtev 34, Celje,
tel. 33-266

FRIZERSTVO

Za vaš rojstni dan vam uredimo frizuro po **polovični ceni**
v trgovini pa vam poleg akustike in kozmetike nudimo tudi
kartice **expres loterije** in 3 x 3

**KOMISIJSKA PRODAJALNA
IN PRODAJALNA NA
DROBNO IN DEBELO
MEŠIČ**

63301 Petrovče
LEVEC 56
Tel. 063/27-100

BOUTIQUE ANJA
NAMA LEVEC
☎ 063/26-313

YU BOUTIQUE MONI
ROGLA
☎ 063/751-322 (int. 385)

exclusive
F. Kurnšek Celje

vabi k ugodnim prednovoletnim
nakupom:
– ženski plašči od 2.000,00 din naprej
– moške obleke 2.100,00 din
– moške srajce 390,00 din
Obiščite nas tudi v prodajalni BUNNY
v Nami Levec

Ul. 29. novembra 24
tel. 34-858

**BOUTIQUE
ZORA**

Titov trg 1
Celje
tel. 33-843

moško, žensko perilo,
bluze, srajce okrasne
sveče, bižuterija,
darila, izdelki iz uvoza

UGODNA PONUDBA
– MOŽNOST PLAČILA
NA 3 OBROKE

VULKANIZACIJA

PREVOLNIK ROMANO **VULKANIZACIJA**
63221 Teharje 4

– kakovostne
vulkanizerske
storitve
– obnavljanje gum
– pestra ponudba
gum
– zamenjava (staro
za novo)

tel.: 063/38-117

**OBISČITE
AVTOODPAD ŠKORJANEC**
kjer vam po ugodnih cenah nudimo RAB-
LJENE in NOVE rezervne dele ter odkupu-
jemo poškodovana vozila
SENTJUR, tel. 063/
741-008

Vabimo vas na specialitete

TAJSKE KUHINJE

vsak dan od 18. do 23. ure. Vsak petek in
soboto ples ob živi glasbi.
Informacije po telefonu (063) 723-311

**HOTEL
PREBOLD**

PAJMA
Vino kvaliteta oglašuje.

Nudimo vam širok izbor
POTOVANJ, LETO-
VANJ, SMUČARSKIH
PAKETOV, IZLETOV ZA
ZAKLJUČENE SKUPINE
ter nudimo

POSEBNE POPUSTE
za maturante in upoko-
jence.

PC Nama LEVEC
Tel. 063/26-313, 31-209

NOVA DOBA

Prodajna mesta v Ljubljani:
v kioskih Dela pri Kliničnem centru, v Emoni (nasproti hotela
Slon), pred NAMO, na Tromostovju in na železniški postaji.

Mini Market

»**ABAKS**«

Ozka ulica 4 in Zagata 1/a
(pri Radiu Celje)

Laški rizling 1 l	41,90	Buteljke:	
Janževcevec 1 l	40,90	renski rizling	72,90
Vipavec (rdeči) 1 l	16,90	laški rizling	44,90
		sauvignon	52,90

– velika izbira vseh ostalih vin po nizkih cenah
Odrpoto od 6. do 23. ure vsak dan (tudi nedelje in prazniki)

AVTO ŠOLA

izletnik **celje**

UGODNOSTI:

- TEČAJ PROMETNIH PREDPISOV VSAK MESEC A, B, C, D, E KATEGORIJE
- 5 MESEČNI KREDIT BREZ OBRESTI
- BREZPLAČEN PREVOZ NA TEORETIČNI DEL IZPITA
- 2 URI VOŽNJE BREZPLAČNO

Vozimo na sodobnih vozilih B kategorije GOLF, CITROEN AX.
Pričetek prvega tečaja je v petek 11. 1. 1991 ob 16. uri na Avtobusni postaji
– Celje.
INFORMACIJE: vse na enem mestu AVTOBUSNA postaja Celje, Aškerčeva 20,
telefon 26-710.
Prijava vsak dan od 6. do 15. ure in ob sobotah od 8. do 12. ure. Ob nedeljah in
praznikih v čakalnici okence št. 6.
Vljudno vabljeni!

VIKTORIJA

Ana Jančar
63000 Celje, Zidanškova 18

Posredništvo premičnin nepremičnin in komisijska prodajalna,
antikvariat.

MALI OGLASI

POHIŠTVO, dobro ohranjeno, ugodno prodam. Tel. 27-217 (dopoldan)

UGODNO PRODRAM industrijski šivalni stroj Singer, dobro ohranjen. Telefon 853-321 (int. 765)

PRODRAM obnovljeno staro hišo, elektrika, voda in 9600 m² zemlje v Olešah 29 nad Laškim. Primerna za stanovanje ali vikend. 1000 metrov od osnovne šole Reka. Ogled nedelja 13. in 20. 1. 1991 od 11.-15. ure

OTROŠKO POSTELJICO z jogijem, prodam. Cena 1.200,00 din (2 obroka). Informacije na telefon 742-280 (popoldan).

»SKIF« brako camp prikolico prodam. Tel. 34-509

TOMOS AVTOMATIK, nov prodam. Tel. 32-146 (od 10 do 12 ure)

Trgovsko podjetje išče prodajni prostor v centru Celje. Ponudbe na telefon 31-193.

APN 6 letnik 1986, zelo lepo ohranjen, prodam. Cena 700 DEM. Informacije na telefon 32-723 (popoldan).

YUGO KORAL 45 letnik 11/1989 prodam, prevoženih 8300 km, registriran do 13. 11. 1991 (prevleke, radio) za 9.500 DEM – v dinarski protivrednosti. Tel. 21-555.

DVE OMARI za predsobo in električno peč 2,5 KW, prodam. Informacije na telefon 34-509

SMUČARSKÉ ČEVLJE številka 38, 40, 41 prodam. Tel. 33-723

ENOREDNI PLETILNI STROJ, prodam. Cena 500 DEM – dinarska protivrednost. Tel. 21-186

DRSALKE moške št. 43 – 44, ugodno prodam. Tel. 37-959

UGODNO PRODRAM rabljeno kopalnico (tuš, kopalna kad...), točilo za med z motornim pogonom na 4 sate. Točilo je iz nerjavečega materiala. Prodajni med. Tel. 821-704

PRODRAM mehansko stiskalnico – 20 ton za papir ali usnje, cena 3.500 DEM in industrijski šivalni stroj – verižni vbod, cena 1.500 DEM (dinarska protivrednost). Kršek Alojz, Zgornja Rečica 22, Laško

PRODRAM dve postelji in dve nočni omarici (češnjev les) stari 80 let – dobro ohranjeno. Ogled možen vsak dan od 14–16 ure. Informacije na telefon 25-068 (Jevšnik).

UGODNO PRODRAM rabljeno zamrzovalno skrinjo, pralni stroj Gorenje in otroško kolo s petimi predstavami. Tel. 27-855 (po 16 uri)

ODDAM perzijskega mačka starega tri leta ljubitelju mačk. Tel. 31-193

V NAJEM vzame mlad par eno ali dvosobno stanovanje v Celju ali okolici. Bajde Ivana, Zg. Hudinja 58, Celje

HIŠO prodam ali jo dam v najem, lahko za trgovino, manjše skladišče ali obrtno dejavnost. V račun vzamem avto. Informacije na tel. 27-731 (po 16 uri)

OKREPEVALNICO v centru Velenja prodam. Kupite lahko celo ali polovico, lokacija odlična – ima tudi gostinski vrt. Možno tudi plačilo s kreditom. Tel. 853-936

NUJNO potrebujem 3.000 DEM dinarske protivrednosti posojila. Ponudniki pomoči dobijo telefonsko številko v uredništvu.

PREVOZE s kombijem (tovorni in osebni) nudim. Tel. 37-503

HONORARNO DELO, kakršnokoli, nujno potrebujem na domu ali kje v bližini. Tel. 732-610

DELO na vašem domu, delovne izkušnje niso potrebne, pošljite kratak življenjepis in kuverto z znakom in vašim naslovom. Potem boste dobili potrebna navodila. Šuhelj Dragica, Letuš 130, Šmartno ob Paki

DELO NA DOMU! Delovne izkušnje niso potrebne. Pošljite krajšo biografijo in kuverto z znakom. Premrl Bernarda, Cesta talcev 22, Vojnik

IŠČEM karkšnokoli in ob kateremkoli času redno ali honorarno zaposlitev pri obrtniku. Šifra: upravno administrativni tehnik

TIPKAM vse vrste besedil, vključno z grafi. Tel. 39-503

UGODNO PRODRAM kombinirano omaro, električni štedilnik, ležišče, ohranjen televizor. Tel. 063-24-455

SOBO v Celju ali bližnji okolici, s souporabo kopalnice in wc nujno iščem. Pavc Jože »CRI Celje, Ipavčeva 6, CELJE

PRODRAM nov čoln in motor Shark 3,3 m (Shark) in Tomos 4,5 KM, cena 1.500 DEM. Prodajni tudi smuči Head 190 cm, cena 100 DEM – nove brez vezi. Tel. 731-147

MOTORNO KOLO BT 50, rdeče – bele barve, letnik 1987, poleti 1989 generalno obnovljen prodam. Informacije na telefon 31-064 vsak delavnik od 7 – 15 ure.

Nagrajenci nagradne križanke:

(V redakcijo je prispelo čez sto rešitev)

1. Toprova vetrovka z nahrbtnikom – Dani Kotnik, Ljubljanska 28, Celje
2. Sezonska vstopnica za bazen Golovec – Marija Bremec, Ul. Bratov Vošnjakov 7, Celje
3. Dve vstopnici za savno Golovec – Uroš Erjavec, Orožnova 8 c, 63230 Šentjur
4. Dve vstopnici za savno Golovec – Vlasta Turnšek, Kraigherjeva 6, Celje
5. Tri vstopnice za tenis – Majda Oparenovič, Medlog 53 a, Celje

Posebni nagradi: silvestrovanji za dve osebi na Golovcu sta že prejela – Marjan Herman, Na zelenici 14, Celje in Cerman Privšek, Njogoševa 11, Celje. Nagrade vas čakajo v uredništvu Nove dobe, Aškerčeva 15, II. nadstropje, Celje.

EXPRES COLOR
FOTOGRAFIJE ŽE V
ROMAN FONDA **1** URI
STUDIO ZA PROPAGANDNO FOTOGRAFIJO IN FILM
CELJE, 63000, TRG SVOBODE 10, tel. (063) 28-713
PRI POROČNI DVORANI

NAJNOVEJŠE V CELJU!

DARILO NOVE DOBE

Do 1. februarja 1991 MALI OGLASI ZASTONJ

Izpolnjen kupon z vsebino malega oglasa pošljite na naslov: Nova doba, Gubčeva 4, Celje s pripisom: »Za male oglase«

Vsebina oglasa (pišite s tiskanimi črkami in čitljivo)

Naslov oglaševalca

Podpis

Nagrajenci velikega radijskega bazarja

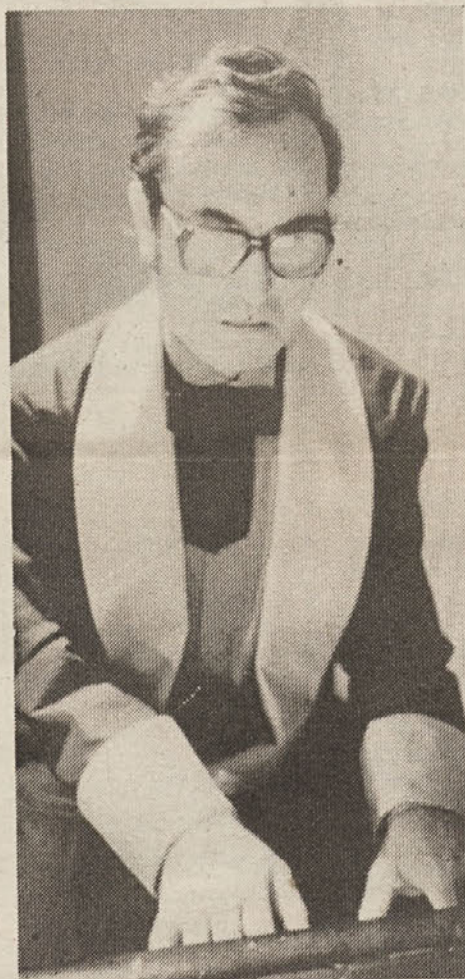
RENAULT 4 Matjaž Guček, 63000 Celje, Pod gradom 6, EMO SAVIO Zdenka Goršek, 63211 Škofja vas, Leskovec 11, PREDSOBA v vrednosti 9.000,00 din Zdravko Cafnik 62000 Maribor, Ul. Heroja Tomšiča 9, 6-mesečni depozit v vrednosti 5.000,00 din Olga Ambrož, 63210 Slov. Konjice, Polska 8, 10% POPUST v PC ŠENTJUR, Robert Kline, 63215 Loče 70 e, 6-MESEČNI 5% POPUST v VITAL Mestinje, Mateja KORITNIK, 63240 ŠMARJE, Dvor 15 a, TEDENSKI ARANŽMA V MAKARSKI za 2 osebi, Amalija Herman, 63000 Celje, Na zelenici 14, Fani Strašek, 63250 Rog. Slat, Žibernik 25, 20 m² ITALJANSKE KERAMIKE, Marijana Imenšek, 63240 Šmarje pri Jelšah 168, BARVNI TV-53 cm, Karla Vovšek, 63210 Slov. Bistrica, Tomšičeva 50, OKNO PO IZBIRI, Sonja Kline, 63215 Loče 70 c, VIKEND PAKET za 2 osebi v ČATEŽU, Malčka Kresnik, 63000 Celje, Vojkova 10, SLOVENIJALES – blago v vrednosti 2.000,00 din, Tilka Cvetko, 62314 Zg. Polskava, Mladinska 10, 100 I ZAŠČ. SLOV. VINA, Anita Pasarič, 63253 PRISTAVA PRI MESTI-NJU, Sodna vas 10 a, HI-FI GLASBENI STOLP, Milka Cerjak, 63241 Podplat, Pečica 1, VIDEO PLAYER, Avrelj Žnidaršič, 63206 STRANICE 15 a, 4 AVTOMOBILSKE GUME, Gregor Gradecki, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, POL PRAŠICA, Ida Lotrič, 63000 Celje, Zagrad 49, KARTON MERXOVIH PROIZVODOV, Zdenka Soršek, 63211 ŠKOJFA VAS, Leskovec 11, 10 kg HLEBEC SIRA, Marija Jezovšek, 63240 Šmarje pri Jelšah 196, LETNA NAROČNINA 7 D, Darja Prah, 63250 Rog. Slatina, Pristavica 7 a, LETNA NAROČNINA NOVI TEDNIK, Marija Kuraj, 63250 Rog. Slat. Cerovec 2, LETNA NAROČNINA NOVA DOBA, Janko Romih, 63240 Šmarje, Dvor 31, PAKET BLAGOVNICE ZREČE, Magda Pipenbaher, 62316 Zg. Ložnica 37, 5 PRAKTIČNIH NAGRAD BLAGOVNICE ZREČE: Iztok Knez, 63000 Celje, Dušana Kvedra 4, Jožefa Zupanc, 63220 Štore, Razgledna 12, Robi in Jasmina Korez, 63240 Šmarje, Globoko 21, Tone in Franjo Antlej, 63230 Šentjur, Na lipico 3, Lizika Čretnik, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, 10 BLAGOVNIH NAGRAD JELŠA ŠMARJE: Branko Gradecki, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, Lizika Čretnik, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, Anica Koritnik, 63240 Šmarje, Dvor 15 a, Justina Magerl, 63214 Zreče, Cesta na Roglo 21, Anita Klokočevnik, 63210 Slov. Konjice, Breg 34, Leopold Fidej, 63320 Velenje, V. Vlahoviča 40, Marija Terbovšek, 63333 Ljubno ob Savinji, Radmirje, Vida Godec, 62310 Slov. Bistrica, Čopovo 3, Boža Pišotek, 63210 Slov. Konjice, Koroska vas 36, Romana Zupanc, 63230 Šentjur, Črnoliška 17, 10 KOLEKCIJ ASANA ČAJEV: Antonija Sevek, 63210 Slov. Konjice, Vrtna 10, Vlado Semprimožnik, 63210 Slov. Konjice, Kletna 6, Martina Dobnik, 63210 Slov. Konjice, A. Janše 14, Vida Pevec, 63253 Pristava pri Mestini, Rogin. gorca, Nežika Antlej, 63230 Šentjur, Na lipico 3, Mitja Goršek, 63211 Škofja vas, Leskovec 11, Rozika Mestinsk, 63000 Celje, Bratov Vošnjakov 3, Milka Cerjak, 63241 Podplat, Pečica 1, Stane Herič, 62000 Maribor, Beraničeva 27, Bernardka Mestinsk, 63000 Celje, Bratov Vošnjakov 3, 10 KOLEKCIJ FRUPI SOKOV: Anica Klakočar, 63000 Celje, Pohlinova 9, Matjaž Zakošek, 63261 Lesično 69 c, Ivka Prekrtič, 63254 Podčetrtek 57, Erika Petek, 41231 Hum na Sutli, Poredje 39, Robi in Jasmina Korez, 63240 Šmarje, Globoko 21, Lizika Čretnik, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, Sonja Črešnar, 63215 Loče, Draža vas, Ivanka Podkrižnik, 63240 Šmarje, Polžanska gorca, Tomaž Tašner, 63240 Šmarje, Zadrže 47, Boštjan Jeršečič, 63250 Rog. Slat. Tržišče 2, 300 kg CEMENTA, Lizika Čretnik, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, KOPALNIŠKA OPREMA, Robi Čakš, 63240 Šmarje pri Jelšah 208, HI-FI GLASBENI STOLP: Olga Smole, 63240 Šmarje, Stranje 34, Matilda Gajšek, 63240 Šmarje pri Jelšah 96, 5 PRAKTIČNIH MEŠIČ: Iztok Knez, 63000 Celje, Dušana Kvedra 4, Jožica Gajšek, 63231 Grobelno, Šentvid 18, Anica Oset, 63230 Šentjur, Goriška 19, Marjan Lebaz, 63320 Velenje, Jenkova 19, Robi Šoštar, 63241 Podplat, Kristan vrh 55 a, 10 EMO PRAKTIČNIH NAGRAD: Bernardka Mestinsk, 63000 Celje, Bratov Vošnjakov 3, Jožefa Mikuš, 63240 Šmarje, Korpule 13, Julijana Gradišnik, 62317 Oplotnica, Čezlak 14 a, Zdenka Fijavž, 63206 Stranice, Bukovlje 30, Janko Pliberšek, 62310 Slov. Bistrica, Zlogona vas, Štefka Uršič, 62317 Oplotnica, Gmajna 36, Romana Polajžer, 63215 Loče, Mali breg, Jožica Gajšek, 63231 Grobelno, Šentvid 18, Vlado Semprimožnik, 63210 Slov. Konjice, Kletna 6, Blaž Robnik, 63000 Celje, Opekarniška 12 f, 5 PRAKTIČNIH NAGRAD LB SB CELJE: Anica Intihar, 63000 Celje, Dečkova 46, Saša Pirš, 63250 Rog. Slatina, Župančičeva 5, Jožica Gajšek, 63231 Grobelno, Šentvid 18, Anton Ogrizek, 63222 Dramlje, Jazbine, Blaž Robnik, 63000 Celje, Opekarniška 12 f, 10 BLAGOVNIH NAGRAD TP LIPA ŠENTJUR: Iztok Virant, 63250 Rog. Slat. Šlandrova 38, Zinka Volavšek, 63240 Šmarje pri Jelšah 172, Zdenka Goršek, 63211 Škofja vas, Leskovec 11, Stanko Fištravec, 62314 Zg. Polskava, Mariborska 37, Andreja Peterlin 63240 Šmarje pri Jelšah 100, Marija Jurkovič, 63000 Celje, Čopova 23, Jožica Prelog, 63240 Šmarje, Preloge, Neja Jurjec, 63240 Šmarje pri Jelšah 182, Malčka Kresnik, 63000 Celje, Vojkova 10, Edita Sevek, 63210 Slov. Konjice, Vrtna 10, 10 NAGRAD MLEKARNE CELEJA: Katja Šket, 63250 Rog. Slat. Ceste 3, Slava Vidic, 63220 Štore, Cvetke Jerin 4, Robi in Jasmina Korez, 63240 Šmarje, Globoko 21, Marija Šramel, 63232 Ponikva, Boletina 2 a, Rajko Antlej, 63240 Šmarje, Korpule 7, Zofka Jug, 63231 Grobelno, Platinovec 4, Stanka Šeligo, 63240 Šmarje, Belo 14, Alojz Pušnik, 62319 Poljčane, Prečna 9, Silva Erjavec, 63241 Podplat, Laše 10, Lenka Leško, 63000 Celje, Frankolovskih zrtev 3, ESPRESSO APARAT, Jerica Kranjc, 63000 Celje, Trg V. kong. 6, SREBRNI IZDELEK ZLATARNE CELJE, Ivanka Peterlin, 63240 Šmarje pri Jelšah 100, KARTON ČRNINE GAME: Elizabeta Čretnik, 63240 Šmarje pri Jelšah 170, Špela Pukmajster, 63301 Petrovče, Leve 82, 4 NAGRADE NAMA ZALEC: Marija Jezovšek, 63240 Šmarje pri Jelšah, Jasna Berložnik, 63250 Rog. Slat. Cesta na Boč, Majda Knez, 62319 Poljčane, Prvomajskih brigad, Branka Kampus, 63240 Šmarje pri Jelšah 95

Ljerka Belak

Edi Goršič

Bogomir Veras

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Svetlana Makarovič:

Kabaret '91

Režija Vinko Möderndorfer

Bojan Umek

